

รายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑๑/๒๕๑๔ (สามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม.

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมประชุม ๑๓๐ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้มีเรื่องที่จะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ

เรื่องที่ ๑ ได้รับหนังสือจากกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่า ตามที่ได้มีพระราชกฤษฎีกา
ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน เขตเลือกตั้งจังหวัดพระนคร แทนตำแหน่งที่ว่าง เมื่อวันที่
๒๐ สิงหาคม ๒๕๑๔ นั้น บัดนี้การเลือกตั้งดังกล่าวได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ปรากฏว่าคุณหญิงเลขา
อภัยวงศ์ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง

ฉะนั้น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : และเนื่องจาก คุณหญิงเลขา อภัยวงศ์ได้มาอยู่ ณ ที่นี้แล้ว
เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๙๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอเชิญท่านได้โปรด
ยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมสภานี้ด้วยถ้อยคำที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวนำ ดังต่อไปนี้

“ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

คุณหญิงเลขา อภัยวงศ์ (พระนคร) : ข้าพเจ้า คุณหญิงเลขา อภัยวงศ์ ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดยบริสุทธิ์ใจเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องที่ ๒ เนื่องจากข้อบังคับการประชุมปรึกษา ของสภาผู้แทนข้อ ๑๔๓ บัญญัติว่า “ทุกวันประชุมครั้งสุดท้ายของเดือน ให้ประธานสภาผู้แทน แจ้งต่อที่ประชุมให้ทราบจำนวนญาติและกระตุ้ถามที่ยังค้างการพิจารณาอยู่” ดังนั้นจึงขอแจ้งจำนวนญาติและกระตุ้ถามที่ยังค้างการพิจารณาอยู่ถึงวันประชุมสภาผู้แทนวันนี้ ซึ่งเป็นวันประชุมครั้งสุดท้ายของเดือนสิงหาคม ๒๕๑๔ เพื่อให้ที่ประชุมสภานี้ทราบ ดังนี้คือ

๑. ญาติร่างพระราชบัญญัติที่ค้างการพิจารณา	รวม ๘๐ ฉบับ
ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ	๑๗ ฉบับ
ค้างรอบรรจระเบียบวาระ	๕ ฉบับ
ค้างระเบียบวาระ	๖ ฉบับ
ค้างพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ	๖ ฉบับ
ข. สมาชิกเป็นผู้เสนอ	๖๓ ฉบับ
ค้างรอการพิจารณา	๑ ฉบับ
ค้างรอบรรจระเบียบวาระ	๕๑ ฉบับ
คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณา	๕ ฉบับ
ค้างระเบียบวาระ	๓ ฉบับ

ค้ำพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ

๓ ฉบับ

๒. กระทู้ถามค้ำตอบ	รวม	๒๑๑	กระทู้
ก. กระทู้ถามค้ำตอบในที่ประชุมสภา		๑๔๐	กระทู้
กระทู้ถามด่วน		๒๐	กระทู้
กระทู้ถามธรรมดา		๑๒๐	กระทู้
ข. กระทู้ถามค้ำตอบทางหนังสือราชกิจจานุเบกษา		๒๑	กระทู้

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม สภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑/๒๕๑๔ (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑/๒๕๑๔ (สามัญ)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เรื่องรับรองรายงานการประชุมนี้ ข้าพเจ้าไม่เต็ม
ใจไม่ติดใจ ที่นี้ข้าพเจ้าอยากจะขอประธานกราบเรียนถามท่านประธานว่า เมื่อก่อนๆ นั้นเรา
เคยแทรกในระเบียบวาระว่ามีกระทู้ค้ำค้ำ ร่างพระราชบัญญัติอะไร ค้ำค้ำอีกมากมายเหล่านี้
แจกให้สมาชิกได้ทราบทุกๆ คน แต่ทำไมคราวนี้ท่านประธาน ถึงแจ้งโดยวิธีมาประกาศกลาง
สภาอย่างนี้ ข้าพเจ้ายังสงสัยอยู่

ประธานสภาผู้แทน : คือทำอย่างนี้มาทุกเดือนแหละครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อตอนแรกๆ มาไม่มีนี่ครับ ท่านแจกจริง ๆ ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็เมื่อข้อบังคับอันนี้ออกมาแล้ว บอกว่าให้ประธานสภาฯ
แจ้งต่อที่ประชุมให้ทราบ ผมก็ทำตามข้อบังคับ แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ถ้าท่านอยากได้ เราจะ
สำเนาให้ก็ได้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงควรจะสำเนาแจกด้วยจะดีครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมทำตามข้อบังคับครับ ขอขอบคุณครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระตุ่ถาม กระตุ่ถามด่วน ลำดับ ๑ ของนายไกรสร ตันติพงศ์
เรื่อง ชาวไร่ยาสูบได้รับความเดือดร้อน ถามกระทรวงการคลัง เชิญคุณไกรสรครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผม ไกรสร ตันติพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทน
จังหวัดเชียงใหม่ ขอดังกระตุ่ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าได้มีสถานีบ่มใบยาสูบ ในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่หลายสิบแห่ง ติด
ค้างเงินค่าใบยาสดชาวไร่เป็นจำนวนรวมกันประมาณร่วมสิบล้านบาท ทำให้ชาวไร่ยาสูบจำนวน
ร่วม ๒๐,๐๐๐ ครอบครัวได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง ชาวไร่ยาสูบบางอำเภอได้เคยเหมา
รถยนต์เข้ามาติดต่อกับทางบริษัทที่ค้างเพื่อทวงถามเงินค่าใบยาสด แต่ก็ได้รับการผ่อน
อยู่เรื่อย ๆ จนบางรายอดทนต่อไปไม่ไหว จึงนำเรื่องเข้าร้องทุกข์ต่อทางการกรมสรรพสามิต
จังหวัดเชียงใหม่ แต่ก็ปรากฏว่าไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างจริงจัง เจ้าหน้าที่สรรพสามิต
จังหวัดกลับช่วยเหลือเข้าข้างเจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบ โดยไม่ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
ยาสูบอย่างจริงจัง จนทำให้พวกชาวไร่ยาสูบในท้องที่อำเภอต่าง ๆ ต้องเดินทางเข้ามาร้องทุกข์
ต่อผม

เพื่อเป็นการช่วยเหลือชาวไร่ยาสูบจำนวนเกือบ ๒๐,๐๐๐ ครอบครัว ให้ได้รับ
เงินค่าใบยาสดที่เจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบรายอื่น ๆ และเพื่อหาทางช่วยเหลือ สนับสนุนกิจการ
บ่มใบยาสูบ ซึ่งทำเงินให้แก่ประเทศชาติปีหนึ่ง ๆ เป็นมูลค่านับร้อย ๆ ล้านบาท ผมจึงขอเรียน
ถามว่า

๑. การซื้อใบยาสดจากชาวไร่ เจ้าของสถานีนบมใบยาสูบจะต้องซื้อด้วยเงินสด หรือว่าซื้อด้วยเงินผ่อน ทั้งนี้ขอให้ระบุกฎหมายที่ใช้บังคับการซื้อใบยาสดและข้อความที่ใช้บังคับโดยละเอียด

๒. กระทรวงการคลังมีวิธีการควบคุมเจ้าของสถานีนบมใบยาสูบของเอกชนอย่างไร และจะหาทางป้องกันไม่ให้เจ้าของสถานีนบมใบยาสูบติดค้างค่าใบยาสดที่ซื้อ จากชาวไร่ยาสูบได้อย่างไร

๓. กระทรวงการคลังจะตั้งกรรมการสอบสวนและเอาความผิดแก่เจ้าหน้าที่สรรพสามิตจังหวัดเชียงใหม่ ที่ปล่อยปละละเลยไม่ควบคุมสถานีนบมใบยาสูบ ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติยาสูบหรือไม่ เพราะตามข้อเท็จจริง การที่สถานีนบมใบยาสูบหลายแห่งในจังหวัดเชียงใหม่ติดค้างค่าใบยาสดของชาวไร่เป็นจำนวนเงินร่วมสิบล้านบาท ย่อมแสดงให้เห็นว่าเจ้าหน้าที่สรรพสามิตละเลยต่อหน้าที่ ทำให้ประชาชนจำนวน ๒๐,๐๐๐ ครอบครัวต้องได้รับความเดือดร้อน

๔. กระทรวงการคลังจะดำเนินการลงโทษสถานีนบมใบยาสูบที่ค้างเงินค่าใบยาสดของชาวไร่หรือไม่ หากลงโทษอยากทราบว่าได้เคยสั่งปิดสถานีนบมใบยาสูบที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติยาสูบไปแล้วกี่แห่ง

๕. คณะกรรมการโรงงานยาสูบมีกี่คน เป็นใครบ้าง ได้รับผลประโยชน์อะไร จากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจการโรงงานยาสูบอย่างไร ตัวของท่านนอกจากต้องเกี่ยวข้องกับโรงงานยาสูบในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว มีตำแหน่งหน้าที่อะไรอีกและได้รับเงินผลประโยชน์ปีละเท่าไร ในปี ๒๕๑๐ ถึงปี ๒๕๑๓ โรงงานยาสูบมีกำไรปีละเท่าไร ส่งเข้ารัฐปีละเท่าไร จ่ายเป็นเงินปันผลให้แก่เจ้าหน้าที่ ของโรงงานยาสูบทุกระดับชั้นเป็นจำนวนเงินเท่าไร แบ่งออกเป็นระดับกรรมการ จ่ายเป็นเงินโบนัสให้เท่าไร คิดเป็นร้อยละของที่จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่โรงงานยาสูบทั้งหมดเท่าไร ปัจจุบันเงินสะสมของโรงงานยาสูบที่ไม่โอนเข้ารัฐมีจำนวนทั้งสิ้นเท่าไร ท่านมีนโยบายเรียกเงินดังกล่าวเข้าคลังหรือไม่

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฯลฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้มอบหมายให้ผมมาตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแทนในวันนี้

กระทู้ข้อที่หนึ่ง การซื้อใบยาสดจากชาวไร่ นั้น ทางกรมมีระเบียบให้สถานีบ่มใบยาต้องชำระเป็นเงินสด แต่หนี้สินค่าใบยานี้ สถานีบ่มใบยากับชาวไร่บางรายก็ผ่อนปรนกันเอง หมายความว่ายินยอมกัน คือให้มีการติดค้ำหรือผ่อนชำระหนี้กัน ทั้งนี้เพราะสถานีบ่มใบยากับชาวไร่ต่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การซื้อใบยาสดจากชาวไร่มีประกาศของกรมสรรพสามิต ฉบับลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๑๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๐ ได้กำหนดไว้ดังนี้ ขอเวลาอ่านหน่อย เพราะว่าท่านต้องการทราบรายละเอียดการรับซื้อใบยาสด

๑. ห้ามรับซื้อใบยาสดจากผู้อื่น นอกจากผู้เพาะปลูกต้นยาสูบซึ่งตามใบอนุญาตให้เพาะปลูกต้นยาสูบ กำหนดให้ขายแก่ตน และหรือจากผู้เพาะปลูกต้นยาสูบที่มีหลักฐานแสดงว่า ผู้บ่มใบยาตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้เพาะปลูกต้นยาสูบไม่รับซื้อ

๒. ต้องรับซื้อใบยาสดตามราคาต่อริบติกรมสรรพสามิตประกาศกำหนดไว้

๓. ต้องกำหนดวันซื้อใบยาสดแต่ละครั้งให้ผู้เพาะปลูกต้นยาสูบทราบก่อนวันซื้อไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน

๔. ต้องใช้เครื่องชั่งที่ถูกต้องตามกฎหมายในการซื้อขาย และต้องดูแลให้เครื่องชั่งเที่ยงตรงอยู่ตลอดเวลา

๕. ต้องชำระเงินค่าใบยาสดที่ตนรับซื้อให้เสร็จในวันนั้น

๖. ต้องออกไปรับซื้อใบยาสด แสดงสถานที่ แสดงสถานที่ผู้ซื้อ ตำบล หมู่บ้าน และชื่อผู้เพาะปลูกต้นยาสูบ จำนวนน้ำหนักใบยาสดและราคาที่รับซื้อ ใบรับซื้อ ต้องทำอย่าง

น้อยสองฉบับ ผู้บ่มใบยาถือต้นฉบับไว้ และสำเนาให้แก่ผู้ชายหนึ่งฉบับ ต้นฉบับผู้บ่มจะต้องเก็บไว้สำหรับให้เจ้าพนักงานตรวจ

๗. ต้องทำบัญชีรายชื่อผู้เพาะปลูกใบยาสูบที่ตนจะรับซื้อ มีรายการแสดงเลขที่และเล่มที่ของใบอนุญาตให้เพาะปลูกต้นยาสูบประจำไว้ ณ สถานีบ่มใบยา เพื่อให้เจ้าพนักงานตรวจสอบได้ และส่งสำเนาบัญชีดังกล่าวให้เจ้าพนักงาน ๑ ชุด ก่อนทำการบ่มใบยา หากมีการเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมรายชื่อ หรือรายการในบัญชี ต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบด้วยทุกครั้ง

๘. ต้องทำบัญชีแสดงยอดน้ำหนักใบยาสดและจำนวนเงินซื้อในระหว่างเดือนเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สถานีบ่มใบยาและต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานเมื่อทำการตรวจ

๙. ต้องทำบัญชีใบยาสดที่นำเข้ามาบ่มในสถานีของตน หากมีการโยกย้ายไปบ่มที่อื่นจะต้องแสดงไว้ในบัญชีนั้นด้วย

กระทู้ข้อที่ ๒ ขอเรียนตอบว่า การควบคุมสถานีบ่มใบยาของเอกชนนี้ กรมสรรพสามิตมีวิธีการควบคุมให้เจ้าของสถานีบ่มใบยาปฏิบัติตามเงื่อนไขเพื่อความคุ้มครองแก่ชาวไร่ เช่น ให้สถานีบ่มใบยา ชำระเงินค่าใบยาสดที่ตนรับซื้อให้เสร็จในวันนั้น ใช้เครื่องชั่งที่ถูกต้องตามกฎหมายในการซื้อขาย และต้องดูแลให้เครื่องชั่งเที่ยงตรงอยู่เสมอ เป็นต้น รายละเอียดเงื่อนไขต่างๆ ปรากฏอยู่ในกระทู้ข้อที่ ๑ ซึ่งผมไปตอบไปแล้ว การป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ของสถานีบ่มใบยาติดค้างค่าใบยาสดที่ซื้อจากชาวไร่ นี้ นอกจากเจ้าหน้าที่สรรพสามิตจะได้ดำเนินคดีกับเจ้าของสถานีบ่มใบยาแล้ว กรมสรรพสามิตได้สั่งเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบเมื่อมีการซื้อขายใบยาระหว่างเจ้าของสถานีบ่มใบยากับชาวไร่อยู่เสมอ และถ้าสถานีบ่มใบยาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ชาวไร่ก็มีหน้าที่จะร้องเรียนขึ้นมา และกรมสรรพสามิตกระทรวงการคลังก็ยินดีที่จะรับเรื่องไว้พิจารณาดำเนินการต่อไป

กระทู้ข้อที่ ๓ เรื่องนี้จำนวนที่ท่านได้ถามนี้ สรรพสามิตจังหวัดเชียงใหม่ได้พยายามเร่งรัดให้บริษัทรับจัดการชำระให้แก่ชาวไร่โดยด่วนอยู่แล้ว การเป็นหนี้ค่าใบยาสดนี้เมื่อชาวไร่ร้องเรียนขึ้นมา เจ้าหน้าที่สรรพสามิตก็มีได้นั่งนอนใจ จะจัดการเรียกเจ้าหน้าที่สถานีบ่มใบยา

มาสอบถามข้อเท็จจริง ถ้าปรากฏว่าเป็นความจริงก็ได้สั่งกำชับให้รับชำระหนี้ให้แก่ชาวไร่ให้เสร็จสิ้นไป และบางรายได้ส่งเจ้าพนักงานสอบสวนดำเนินคดีเปรียบเทียบปรับไปแล้วก็มี โดยปกติแล้วมีชาวไร่เพียงส่วนน้อยที่ต้องการดำเนินคดีกับเจ้าของโรงบ่มใบยา

กระทู้ข้อที่ ๔ การลงโทษเจ้าของสถานบ่มใบยาที่ติดค้างค่าใบยาสดแก่ชาวไร่นี้ เจ้าหน้าที่สรรพสามิตได้เคยดำเนินการไปแล้ว โดยส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานสอบสวนดำเนินคดีเปรียบเทียบปรับ ส่วนการลงโทษสั่งปิดสถานนั้น ยังไม่เคยกระทำ เพราะเห็นว่าการสั่งปิดสถานบ่มใบยาเป็นการปฏิบัติที่รุนแรง อาจเกิดความเดือดร้อนแก่โรงงานบ่มใบยา และความเดือดร้อนนี้ก็จะโยงไปถึงชาวไร่ซึ่งทำการติดต่อสถานบ่มใบยาอยู่ด้วย

กระทู้ข้อที่ ๕ ในปัจจุบันโรงงานยาสูบ มีคณะกรรมการอำนวยการอยู่ ๒๐ นาย และคณะกรรมการจัดการอยู่ ๙ นาย รายละเอียดจะต้องอ่านกันยืดยาวมากสำหรับรายชื่อ ถ้าท่านยืนยันให้อ่านก็จะได้อ่าน จะได้แจ้งให้ท่านทราบ.....

ประธานสภาผู้แทน : รายชื่อไม่สำคัญ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : กรรมการอำนวยการและกรรมการจัดการได้รับเบี้ยกรรมการรายละ ๒,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ประธานกรรมการของแต่ละคณะได้รับเบี้ยกรรมการเดือนละ ๒,๕๐๐ บาท ต่อเดือน ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการทั้งสองคณะโดยตำแหน่ง ได้รับเบี้ยกรรมการและโบนัสตามระเบียบของกระทรวงการคลัง เบี้ยกรรมการเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท และมีได้มีตำแหน่งหน้าที่อื่น และได้รับผลประโยชน์อื่นอีกในโรงงานยาสูบ ในปี ๒๕๑๐ ถึงปี ๒๕๑๓ โรงงานยาสูบมีกำไรและส่งเงินเข้ารัฐดังนี้

ในปี ๒๕๑๐ กำไรสุทธิ ๕๙๘,๐๗๒,๙๓๕.๐๗ บาท ส่งเงินเข้าคลัง ๓,๖๐๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๑๑ กำไรสุทธิ ๖๗๒,๐๑๐,๒๘๗ บาท ส่งเงินเข้าคลัง ๔๐๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๑๒ กำไรสุทธิ ๗๓๕,๗๐๓,๑๕๘.๑๔ บาท ส่งเงินเข้าคลัง ๔๕๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๑๓ ก้าวโรสุทธิ ๗๕๙,๑๗๒,๐๑๗.๗๖ บาท ส่งเงินเข้าคลัง ๕๐๐ ล้านบาท

โรงงานยาสูบไม่มีการจ่ายเงินปันผลแก่กรรมการหรือพนักงานยาสูบ แต่มีการจ่ายโบนัสให้แก่พนักงานทุกชั้นและกรรมการตามระเบียบของกระทรวงการคลัง สำหรับพนักงาน ได้มีการจัดสรรโบนัสให้ ๕ เปอร์เซ็นต์ของก้าวโรสุทธิ และก็จ่ายให้ไม่เกิน ๔ เท่าของเงินเดือนที่ได้รับในปีนั้นและกรรมการ ๒ เปอร์เซ็นต์ของก้าวโรสุทธิ ไม่เกิน ๓๒,๐๐๐ บาท ประธานกรรมการได้ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท บัญชีจัดสรรของโรงงานยาสูบ คือเงินกำไรที่เหลือจากการส่งเข้างบประมาณแผ่นดิน ตามข้อผูกพันซึ่งปรากฏตามงบดุลปี ๒๕๑๓ ที่ได้กล่าวมาแล้ว ปรากฏว่าเงินจัดสรรนี้ยังมีเหลืออยู่ประมาณ ๒,๑๐๐ ล้านบาท ทั้งนี้เป็นตัวเลขในบัญชี ไม่ใช้เงินสด

ประธานสภาผู้แทน : ขอถามนิตเกิดครับ ผมเข้าใจว่า ผมจะพึงผิด หรือท่านจะอ่านพลาดไป ในปี ๒๕๑๐ นั้น รายได้ ๕๙๘ ล้านบาทเศษ เงินได้ส่งเข้าคลัง ผมได้ยื่นท่านอ่านว่า ๓,๖๐๐ ล้านบาทครับ ที่ถูกต้องจะเป็น ๓๖๐ ล้านบาทครับ

หม่อมราชวงศ์ทองแห่ ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอโทษครับ ๓๖๐ ล้านบาท ถูกต้องครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมขอขอบคุณรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่มาตอบกระทู้ผม ท่านได้กรุณาตอบก็เป็นพระคุณอย่างยิ่ง เท่าที่ผมฟังท่านตอบกระทู้ของผมในข้อที่ ๑ โดยอ้างบทกฎหมายยาสูบ ท่านไม่ได้อ้างมาตรา ๑๐ แต่ท่านได้อ้างเงื่อนไขซึ่งประกาศโดยอาศัยกฎหมายพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๐ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๔ หน้า ๓,๒๒๓ ตอน ๑๒๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๐ (ที่ ๓) ว่าจะต้องชำระค่าใบอนุญาตให้แก่ชาวไร่เสร็จสิ้นในวันนั้น กฎหมายชี้ไว้ชัด แต่ผู้ควบคุมไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ท่านประธาน ประเทศชาติมันถึงเป็นอย่างนี้ ที่นี้ในที่สุดท่านก็อ้างว่าชาวไร่ยาสูบกับเจ้าของสถานีนบ่มใบยาสูบสมยอมกันซึ่งถ้าท่านตอบเพียงข้อหนึ่งแล้วยุติ ก็เป็นอันว่าเชื่อถือ แต่ขอประทันทโทษ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการ

คลังได้มาตอบในข้อที่ ๓ ข้อที่ ๓ ได้บอกว่าได้มีเจ้าหน้าที่สรรพสามิตที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์
 จากชาวไร่ทวงถามเงินจากเจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบ เจ้าหน้าที่สรรพสามิตก็ได้ดำเนินการทวง
 ถามให้เจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบผ่อนชำระให้แก่ชาวไร่ แล้วตอบในข้อที่ ๔ ว่าได้มีการปรับ
 เจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบ นั้นหมายความว่ากระหู่ข้อที่ ๑ ท่านตอบไม่เป็นความจริงต่อสภา
 นี้ครับ ท่านประธาน เพราะข้อที่ ๓ ท่านยอมรับข้อเท็จจริง ข้อที่ ๔ มีการปรับไหม เพราะฉะนั้น
 ขอให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้โปรดกรุณาตอบผมอย่างตรงไปตรงมา ผมจะ
 พยายามซักให้เข้าประเด็นอย่างที่สุด ปัจจุบันนี้ได้มีชาวไร่ยาสูบในจังหวัดเชียงใหม่ เดือดร้อนจริง ๆ
 และข้อหนึ่งนั้นได้โปรดอย่าถือว่าเป็นการสมยอม ผมได้เตรียมรายชื่อหนังสือร้องทุกข์ของ
 ชาวไร่ยาสูบ เก็บเข้าแฟ้มสำหรับให้ท่าน เพื่อท่านจะได้สั่งให้ปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรา ๑๐
 ซึ่งประกาศตามเงื่อนไขในราชกิจจานุเบกษา ขอดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของสถานีบ่มใบยาสูบ ซึ่ง
 มีหนังสือคำร้องทุกข์ นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่ง จึงอยากจะเรียนถามว่า เมื่อท่านได้รับหนังสือร้องทุกข์
 ของชาวไร่ซึ่งกล่าวหาเจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบตั้งหลายแห่งเป็นหนี้ แล้วชาวไร่เหล่านี้ ลงบ้าน
 เลขที่ตำบลหมู่บ้านถูกต้อง อำเภอถูกต้อง ท่านจะรับไปดำเนินการตามพระราชบัญญัติยาสูบ
 มาตรา ๑๐ และประกาศตามเงื่อนไขในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๓,๓๒๓ ตอนที่ ๑๒๔ ลง
 วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๑๐ ว่าให้จ่ายเงินสดนั้นท่านจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้ เพราะเหตุใด
 นอกจากนั้นที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้ตอบกระหู่ว่า ได้จ่ายเงินปันผล
 ให้แก่กรรมการบริหารของโรงงานยาสูบ โดยให้แก่คณะกรรมการเป็นเบี้ยประชุมก่อนเบี้ย
 ประชุมรายละ ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ประธานกรรมการรายละ ๓,๐๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับ
 เงินโบนัสนั้นกรรมการได้ปีละไม่เกิน ๓๒,๐๐๐ บาท ประธานกรรมการได้ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท
 นอกจากนั้นไม่มีผลประโยชน์อื่น ผมขอเรียนถามว่า ท่านมั่นใจหรือว่า ไม่มีผลประโยชน์
 อื่น เพราะปรากฏว่าโรงงานยาสูบทั้งหมดมีรถยกให้แก่บรรดากรรมการเจ้าหน้าที่โรงงาน
 ยาสูบใช้เป็นรถยกทั้งหมด ๓๙๒ คัน รถ ๓๙๒ คันจะต้องเสียค่าซ่อม น้ำมัน ค่าคนขับรถ
 และโดยเฉพาะกรรมการกับประธานกรรมการซึ่งท่านบอกว่าไม่มีผลประโยชน์อื่น ได้
 รับรถยกไปใช้แต่ละคนมีหมายเลข ก.ท. เสรีจ ยี่ห้อเสรีจ ซึ่งถ้าผมจะอ่านมันก็เกินสมควร
 เพราะฉะนั้นจะยอมรับต่อสภานี้ได้หรือไม่ว่า คณะกรรมการบริหารโรงงานยาสูบได้มีผลประโยชน์

อย่างอื่นนอกเหนือจากเบี้ยประชุม นอกเหนือจากเงินปันผล ถ้ายอมรับ ท่านจะตัดทอนผลประโยชน์เหล่านั้นลงได้หรือไม่ นอกจากนั้นยังทราบว่ามี นอกจากจ่ายเงินโบนัสไม่เกิน ๔ เท่าของเงินเดือน และให้ประธานกรรมการไม่เกินปีละ ๔๐,๐๐๐ บาทนั้น นั้นเป็นบัญชีที่เปิดเผย ส่วนที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสูญแล้วลักให้แก่ประธานกรรมการถึงปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาทนั้นเป็นความจริงหรือไม่ ถึงปีละ ๕๐๐,๐๐๐ บาทเป็นความจริงหรือไม่ และคณะกรรมการได้คนละปีละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทราบว่า กระทรวงการคลังทราบหรือไม่ว่า โรงงานยาสูบบางแห่งได้มีนักร้องเมืองระดับรัฐมนตรีอยู่เบื้องหลัง ให้เจ้าของสถานีนมโบบายาสูบกู้เงินไปดำเนินกิจการยาสูบ แล้วเจ้าของสถานีนมโบบายาสูบไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายยาสูบ มาตรา ๑๐ จึงทำเป็นหนี้ชาวไร่ เจ้าของสถานีนมโบบายาสูบท่านหนึ่งได้ดำเนินกิจการอย่างนี้ เป็นหนี้ชาวไร่เป็นจำนวนเงินล้านบาทเศษ แล้วในที่สุดตกเป็นบุคคลล้มละลาย ทาทางหนีที้อย่างนี้ บุคคลผู้นั้นขอประทานโทษ เป็นผู้สมัคร ส.ส.ท่านหนึ่งซึ่งอยู่ในสังกัดพรรค ส.ป.ท. ผมขอพูดแค่นี้แล้วเป็นเจ้าของสถานีนมโบบายาสูบ เพราะฉะนั้นพฤติการณ์อย่างนี้กระมังที่เจ้าของสถานีนมโบบายาสูบ จึงได้กระทำการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย พระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๐ ซึ่งประกาศเงื่อนไขซึ่งท่านได้แจ้งต่อสถานีในวงเล็บปิด ไม่ได้ชำระเงินสดในวันนั้น การที่เจ้าหน้าที่สรรพสามิตไม่ได้กระทำการตามกฎหมาย เพราะมีนักร้องเมืองอยู่เบื้องหลัง อย่างนี้ใช่หรือไม่ ถ้าไม่ใช่ต่อไปนี้ท่านจะกำชับให้เจ้าหน้าที่สรรพสามิตดำเนินการตามพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๑๐ โดยครบถ้วนทุกประการจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด นอกจากนั้นผมขอกล่าวต่อว่า กระทรวงการคลังทราบหรือไม่ บริษัทอินทนน จำกัด จดทะเบียนเมื่อใด ทุนชำระเมื่อใด ใครเป็นคณะกรรมการบ้าง และเท่าที่ผมทราบ ได้มีท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีส่วนด้วยใช่หรือไม่ ถ้ามี อยากจะทราบว่า มีจำนวนหุ้นสักเท่าไร และเหตุใดจึงปล่อยให้บริษัทอินทนนนี้เป็นหนี้ชาวไร่ประมาณ ๕ ล้านกว่าบาท นอกจากนั้นแล้ว ผมอยากถามเป็นข้อสุดท้ายของครั้งที่หนึ่งว่า ปัจจุบันมีสถานีนมโบบายาสูบของโรงงานยาสูบทั่วประเทศกี่แห่ง เป็นของเอกชนกี่แห่ง และในปี ๒๕๑๐, ๒๕๑๑, ๒๕๑๒, ๒๕๑๓, โรงงานยาสูบผลิตโบบายาสูบได้ทั้งหมดเป็นจำนวนกี่กิโลกรัม รับซื้อโบบายาสูบจากผู้มยาสูบเอกชนเป็นจำนวนกี่กิโลกรัม รวมเป็นเงินทั้งสิ้นเท่าไร เจ้าของสถานีนมโบบายาสูบเอกชน ส่งโบบายาสูบไปขายต่างประเทศ ใน

ปี ๒๕๑๐, ๒๕๑๑, ๒๕๑๒, ๒๕๑๓, ทั้งหมดเป็นจำนวนเงินปีละเท่าไร โรงงานยาสูบได้เคยส่งใบยาสูบไปขายยังต่างประเทศหรือไม่ ถ้าขาย ขายในประเทศใด และปีหนึ่งๆ ขายเป็นจำนวนเงินเท่าไร

หม่อมราชวงศ์ทองแดง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง): ข้าพเจ้าจะพยายามตอบข้อซักถามของท่านให้ละเอียดที่สุด แต่ก็เสียใจจริงๆ ไม่สามารถจดคำถามของท่านได้ทัน เพราะท่านถาม นอกจากจะมากและรวดเร็วเหลือเกินไม่สามารถจะจดได้ แต่ถ้าจะมีอะไรขาดตกบกพร่องก็ถามเพิ่มเติมได้ ยินดีให้ได้ที่จะตอบ ยินดีที่แจ้งความจริงให้ท่านทราบ ในเรื่องที่ท่านบอกว่าท่านมีรายชื่อของผู้ปลูกพันธุ์ยาสูบละก็ติดเงินค้ำกับสถานีบ่มใบยานั้น ขอให้ท่านส่งมา กระทรวงการคลังยินดีจะปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ ทุกประการ ที่กระทรวงการคลังไม่ได้ทำนั้นก็เห็นว่าทางเจ้าของสถานีบ่มใบยาที่ดี ผู้เพาะปลูกใบยาสูบที่ดี มีการอุปการะช่วยเหลือซึ่งกันและกันอยู่เสมอ เช่นต้องอาศัยพันธุ์ต้นยาสูบ ค่าปุ๋ย ค่าอะไร และก็เมื่อเวลาซื้อนั้นตามกฎหมายได้บังคับให้เป็นเงินสด แต่ก็ได้มีการสมยอมกัน และบัดนี้เงินก็ได้เพิ่มมากขึ้นๆ แต่ถ้าชาวไร่เดือดร้อนแล้ว กระทรวงการคลังยินดีรับเรื่องจากท่านไปดำเนินการตามความประสงค์ ในเรื่องสำหรับเรื่องโรงงานยาสูบนั้น ที่ท่านอ้างว่ากรรมการมีผลประโยชน์อย่างอื่นนั้น สำหรับเรื่องรถประจำตำแหน่งนี้ผม ขอโทษที่ไม่ได้นึกถึง นึกถึงว่า ที่ท่านถามผลประโยชน์นั้น คือตัวเอง ก็ได้ตอบไปตามตัวเงิน ตามที่ระเบียบอยู่ แต่เรื่องรถประจำตำแหน่งนั้นผมเชื่อว่ามิตรงตามที่ท่านแจ้ง สำหรับข้อที่ท่านบอกว่ามีนักการเมืองเป็นเจ้าของสถานีบ่มใบยาแล้วก็ติดค้ำใบยาสูบนั้น ขอให้ท่านส่งมาว่าที่ไหน และติดค้ำกันอย่างไร ทางกระทรวงการคลังยินดีที่จะไปดำเนินการให้ ถ้าเป็นความเดือดร้อนของชาวไร่จริงตามที่ท่านแจ้งมา สำหรับบริษัทอินทนนท์ที่ท่านถามว่าจดทะเบียนเมื่อใดนั้น ผมเสียใจจริงๆ ผมไม่ได้เตรียมมา และก็นึกไม่ถึงว่า ใครเป็นกรรมการบ้าง เมื่อไม่ได้เตรียมเรื่องนี้มา ก็ไม่สามารถจะตอบท่านในข้อรายละเอียดอื่นๆ ต่อไป แต่สิ่งที่เตรียมมาอย่างหนึ่งนั้น ทางกรมสรรพสามิตมิได้นิ่งนอนใจในเรื่องเกี่ยวกับบริษัทอินทนนท์ เพราะเห็นว่าบริษัทอินทนนท์นี้ค้ำค่าซื้อใบยาสูบแก่ชาวไร่อยู่มาก กรมสรรพสามิตได้มีหนังสือสั่งถามผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ไปเมื่อวันที่ ๓๐ เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้สอบข้อเท็จจริงว่าได้มีการค้ำกันจริงหรือไม่ ถ้าผิดเงื่อนไข คือหมายความว่า

ไม่ได้จ่ายเงินสดให้ ก็ให้ชำระเสียให้เสร็จสิ้น เพราะชาวไร่เดือดร้อนจริง ๆ ถ้าบริษัทนั้นไม่ชำระ ก็ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ได้ส่งไปแล้ว และยังสั่งให้สรรพสามิตจังหวัดทำความเข้าใจมาว่า จะพักหรือเพิกถอนใบอนุญาต จะสมควรไหม ได้ส่งไปแล้วครับสำหรับบริษัทอินทนนท์ ขอเรียนตอบท่านเพียงย่อ ๆ อย่างนี้

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมจะถือว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่ตอบกระทู้ของผมนะไม่ใช่จำไม่ได้ จำนวนและไม่สามารถจะตอบ เพราะฉะนั้นผมจะไม่ซักถามอีกในข้อที่จำนวน ผมจะถืออย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ถึงอย่างไรผมขอกล่าวชี้แจงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนิดหนึ่ง คือที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังได้บอกว่าได้ส่งไปยังทางการจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่เมื่อเดือนเมษายน ให้ดำเนินการอย่างจริงจัง แสดงให้เห็นว่าระบบการบริหารราชการในปัจจุบันนั้น ไม่ได้ดำเนินการไปอย่างจริงจังตามที่สั่งคำสั่งของผู้ใหญ่ของคณะรัฐมนตรี ผมเชื่อในเจตนาว่าสั่งด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่ผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติ และคำสั่งของท่านนั้นจะเป็นคำสั่งที่บีบเงินไทยให้เขา เพราะคำร้องทุกข์ของราษฎรนั้น หลังจากเดือนเมษายนแล้วยังมีเดือนพฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม และหลังสุดเดือนสิงหาคม ทำไมกระทรวงการคลังจะไม่ตอบว่า เมื่อได้รับหนังสือเป็นหลักฐานอย่างนี้ จะตั้งกรรมการจากกรุงเทพฯ ไปทำการสอบสวน ถ้ามีความจริงจะสั่งปิดตามพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๓๓ ตอบอย่างนี้ครับ ผมจะพอใจ ถ้าบอกว่า โอนไปให้ทางจังหวัดไปให้สรรพสามิตจังหวัด พวกเหล่านั้นก็ไปหาเงิน เสร็จแล้ววันเกิดของท่านผู้ใหญ่ วันปีใหม่ก็ส่งของขวัญมา มันไม่ถูกนี้ครับ ขอให้ปฏิบัติตามกฎหมายพระราชบัญญัติยาสูบ มาตรา ๓๓ โดยตั้งกรรมการจากกรุงเทพฯ ไปสอบตามที่มียางานนี้ ตามหนังสือร้องทุกข์นี้จะได้หรือไม่ ถ้าสอบแล้วเป็นความจริงจะสั่งปิดโรงงานสถานีบ่มใบยาสูบที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติยาสูบตามมาตรา ๓๓ จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใดขอได้โปรดกรุณานึกถึงหัวอกชาวไร่ ผมเชื่อว่าชาวไร่ยาสูบทั่วประเทศมีจำนวนเป็นนับแสนครอบครัว ขอได้โปรดกรุณาอย่าให้ชาวไร่เหล่านั้นต้องได้รับความเดือดร้อน ความทุกข์ยากของชาวไร่กับความยากจนของเจ้าของสถานีบ่มใบยาแตกต่างกัน เจ้าของสถานีบ่มยาสามารถซื้อรถเก๋ง ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนในสถานีตั้งหลายสิบท่าน ชาวไร่ก็คือชาวไร่

อยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นผมขอตั้งกระทู้ถามต่อไปว่า กระทรวงการคลังโดยโรงงานยาสูบได้สั่งซื้อใบยาสูบจากต่างประเทศในปี ๒๕๑๐, ๒๕๑๑, ๒๕๑๒, ๒๕๑๓, จำนวนทั้งหมดกี่กิโลกรัม เป็นเงินทั้งสิ้นเท่าไร และซื้อจากประเทศไหน เหตุใดจึงต้องซื้อใบยาสูบจากต่างประเทศปีหนึ่งๆ เป็นจำนวนเงินนับร้อยๆ ล้านบาท หากไม่ซื้อจะเกิดผลเสียหายอย่างไร และในเมื่อยาสูบไทยยังสามารถส่งจำหน่ายยังต่างประเทศได้ ทำไมโรงงานยาสูบจึงไม่เพิ่มปริมาณการซื้อใบยาสูบจากเจ้าของสถานีบ่มใบยา ให้มีจำนวนปริมาณสูงยิ่งกว่าในปัจจุบัน นี่จะเป็นการแก้ไขปัญหา ชาวไร่เดือตร้อน เพราะเมื่อเจ้าของสถานีบ่มใบยาสามารถจำหน่ายใบยาสูบให้แก่โรงงานยาสูบ ในจำนวนสูงและในอัตราราคาที่สูง ก็จะสามารถแก้ปัญหาที่ไม่มีเงินชำระให้แก่ชาวไร่ได้ ทำไมกระทรวงการคลังจึงไม่แก้ไขด้วยเหตุนี้ และที่มีเสียงกล่าวกันว่า การที่ต้องสั่งซื้อใบยาสูบจากต่างประเทศมีจำนวนนับเป็นร้อยๆ ล้านบาท เพราะผู้สั่งซื้อได้รับเงินค่าคอมมิสชัน (commission) เป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ปีหนึ่งเกือบร้อยล้านบาท เป็นความจริงหรือไม่ ถ้าไม่จริงเหตุใดจึงไม่ระงับการสั่งซื้อใบยาสูบจากต่างประเทศ สำหรับการควบคุมสถานีบ่มใบยาสูบ ซึ่งท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังชี้แจงตอนแรกนั้น ยังไม่ได้รับข้อมูหมาย บางที่ท่านอาจจะเจอเรือข้อมูหมาย เพราะฉะนั้นผมขอประทานอนุญาตต่อท่านประธานได้โปรดอย่าคิดว่าผมโอ้อวด อย่าได้โปรดคิดอย่างนั้น แต่ขอได้โปรดเข้าใจว่า ผมสะกิดให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อความผาสุกของชาวไร่ และเพื่อกิจการโรงงานยาสูบ นั่นคือสามารถที่จะทำการควบคุมเจ้าของสถานีบ่มใบยาได้ ตามที่ผมตั้งกระทู้ถามในข้อที่ ๒ ว่า กระทรวงการคลังมีวิธีการอย่างไรในการควบคุม ซึ่งกฎหมายได้ระบุไว้แล้วถึงการควบคุม นั่นคือกฎหมายยาสูบ มาตรา ๓๘ มีข้อความดังต่อไปนี้ ให้เจ้าหน้าที่ มีอำนาจเข้าตรวจสถานีบ่มใบยา โรงงานอบใบยา หรือโรงงานอุตสาหกรรมยาสูบ รวมตลอด ทั้งเอกสารและบัญชีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในระหว่างเวลาทำงาน และมีอำนาจที่จะเข้าควบคุมสถานี บ่มใบยาสูบ โรงอบใบยาหรือโรงงานอุตสาหกรรมยาสูบ แล้วแต่กรณี ถ้าท่านจะกำชับให้เจ้าหน้าที่ สรรพสามิตจังหวัด สรรพสามิตอำเภอปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรา ๓๘ นี้เท่านั้น และเมื่อมีการตกลงซื้อใบยาสดในวันหนึ่งวันใดซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่า ต้องแจ้งให้แก่ชาวไร่ เจ้าหน้าที่ สรรพสามิตนี้ก็สามารถไปเป็นสักขีพยาน เป็นคนกลางควบคุมการซื้อใบยาสดของชาวไร่จาก

เจ้าของสถานี่บ่มไบยาได้ และเหตุการณ์ในวันนั้นจะไม่ต้องมีกระทู้เข้ามาในสภา ถ้าปรากฏว่าผู้ซื้อ คือเจ้าของสถานี่บ่มไบยาไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่จ่ายเงินสดให้เสร็จสิ้นในวันนั้นก็สามารถดำเนินการจับกุมได้ทันที แต่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดความสนใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จึงอยากขอตั้งกระทู้ถามต่อไปว่า ท่านจะสั่งให้เจ้าหน้าที่สรรพสามิตจังหวัดในจังหวัดที่มีสถานี่บ่มยาสูบให้ปฏิบัติตามกฎหมาย มาตรา ๓๘ นี้จะได้หรือไม่ และส่งเจ้าหน้าที่ไปควบคุมในการซื้อขายทุกครั้งจะได้หรือไม่

หม่อมราชวงศ์ทองแท่ง ทองแกม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องการสั่งซื้อไบยาจากต่างประเทศนี้ เสียใจจริง ๆ ไม่ได้เตรียมมา เพราะว่าไม่นึกว่าท่านจะถามเข้าไปถึงเรื่องอย่างนี้ ก็จึงไม่ได้เตรียมมา แต่ขอตอบว่า การที่โรงงานยาสูบต้องสั่งซื้อไบยาจากต่างประเทศเข้ามานั้น ในเรื่องการสูบบุหรี่ของนักสูบบุหรี่นั้นก็ชอบรสต่าง ๆ กันไป ในการที่จะใช้แต่ไบยาพื้นเมืองแต่อย่างเดียวนั้น ถ้าผลิตออกมาแล้วไม่ถูกต้องกับรสนิยมของผู้สูบ ก็ย่อมจะขายไม่ได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสั่งไบยาสูบจากต่างประเทศเข้ามาเจือปนให้ถูกต้องกับรสนิยมของนักสูบบุหรี่บ้าง ดังที่ได้เรียนมานี้ สำหรับที่ท่านขอว่า ตามมาตรา ๓๘ แห่ง พระราชบัญญัติยาสูบ ให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานี่บ่มไบยา ณ ที่ต่าง ๆ นั้น และท่านถามว่า กระทรวงการคลังจะสั่งให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบในวันและเวลาที่มีการซื้อจะได้หรือไม่ กระทรวงการคลังขอเรียนว่า เรื่องสถานี่บ่มไบยานั้นก็มีอยู่มากหลายแห่งหลายจังหวัด ถ้าทำได้ก็ยินดีจะทำ แต่รู้สึกว่ามันมากมายเหลือเกินและกฎหมายก็มีอยู่แล้วใช้บังคับอยู่แล้ว ถ้าที่ไหนเดือดร้อนหรืออย่างที่ท่านมีอยู่ในมือนั้นจะส่งมากระทรวงการคลังก็ยินดีรับไปปฏิบัติ เพราะถือว่าเป็นกฎหมายอยู่แล้ว ถ้าเมื่อประชาชนชาวไร่เดือดร้อนก็ยินดีรับเอาไปปฏิบัติ

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ เป็นความเศร้าครับครับ เหมือนนินิตจจุฬาฯ แจ้งว่ามีการคอร์รัปชัน นี้ก็เศร้าครับ สภานิติบัญญัติเป็นฝ่ายเร่งรัดให้ผู้บริหารปฏิบัติ เพราะฉะนั้นผมไม่รู้สึกเสียใจเลยครับที่เมื่อปี ๒๕๐๑ ผมได้เป็นผู้แทน

แล้วผมบอกต่อสภานี้ว่า แม้กระทั่งเด็กเลี้ยงควายเชียงใหม่ก็สามารถเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมไม่เสียใจ คำพูดนั้น ๑๐ กว่าปี.....

ประธานสภาผู้แทน : เอา ว่ากันในกระทู้กันเถอะครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ครับ ขอประทานโทษ เพราะฉะนั้นเมื่อไม่สามารถเอาข้อเท็จจริงว่า ปีหนึ่งโรงงานยาสูบส่งยาสูบไปเท่าไร ชื่อยาสูบจากต่างประเทศไปละเท่าไร ผมว่าหมดรูปเลยครับ แต่เอาอย่างนั้นก็แล้วกัน ถ้าท่านจะอ้างว่าต้องซื้อไปยาสูบจากต่างประเทศปีหนึ่งเข้ามาเป็นจำนวนมิใช่น้อย เพื่อจะให้รสหรือถูกลิ้นคนไทยนี้ ผมอยากจะเรียนถามว่า เมื่อระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ทำไมคนไทยสูบบุหรี่ยาสูบไทยได้ มีประเภทหนึ่งเท่านั้นที่ต้องการสูบบุหรี่รสของต่างประเทศ แอบซื้อบุหรี่กระป๋องจากต่างประเทศ ในปัจจุบันนี้ก็ยังมีอยู่ครับที่สูบบุหรี่ต่างประเทศ สูบบุหรี่กระป๋องต่างประเทศ คนเกรด (grade) นั้นเขาสูบของต่างประเทศ แต่คนเกรด (grade) ไทยๆ สูบบุหรี่ไทย ถ้าหากไม่เห็นแก่ค่าคอมมิชชั่น (commission) ปีหนึ่งที่ผมได้เรียนต่อสภานี้ ประมาณร่วมร้อยล้านบาท จะต้องไม่สั่งซื้อยาสูบจากต่างประเทศเป็นแน่ ไม่ต้องอ้างหลักวิชาการหรืออ้างเหตุผลอย่างอื่นประกอบ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนถามว่า ต่อไปนี้ทางโรงงานยาสูบมีนโยบายใหม่ที่จะลดการซื้อจำนวนยาเส้นจากต่างประเทศไปยาสูบจากต่างประเทศให้ลดปริมาณน้อยลงๆ จนจะทำให้คนไทยชินกับรสบุหรี่ของโรงงานยาสูบจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำได้ มีโครงการปีที่จะหยุดการสั่งซื้อไปยาสูบจากต่างประเทศ นอกจากนั้นแล้วขอเรียนถามว่า ทางโรงงานยาสูบซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจมีกำไรตามที่แจ้งต่อสภานี้เป็นจำนวนปีหนึ่งนับร้อยๆ ล้านบาท ท่านจะเจียดเงินกำไร และผลประโยชน์ส่วนตัวของคณะกรรมการบริหารโรงงานยาสูบมาเป็นการเพิ่มซื้อไปยาสูบ โดยประกาศซื้อไปยาสูบจากราคาต่ำสุดทั่วโลกกรัมละ ๓๐ สตางค์ สูงสุดทั่วโลกกรัมละ ๑.๕๐ บาท เป็นราคาต่ำสุดทั่วโลกกรัมละ ๕๐ สตางค์ สูงสุดทั่วโลกกรัมละ ๑.๗๕ บาท จะได้หรือไม่ ท่านฟังให้ถนัดนะครับ ผมจะถามต่อ โรงงานยาสูบจะมีนโยบายลด

ทอนกำไรปีหนึ่งตั้งประมาณเจ็ดร้อยกว่าล้านบาท จ่ายเงินโบนัสหรือเงินปันผลให้แก่ผู้บริหารถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ ลดอภิสวัสดิ์ต่างๆ ของโรงงานยาสูบซึ่งถ้าผมจะอ่านแล้วจะมีรายละเอียดมากซึ่งไม่ขออ่าน ลดผลประโยชน์นั้นโดยมามุ่งช่วยเหลือเจ้าของโรงบ่ม มามุ่งช่วยเหลือชาวไร่โดยเพิ่มปริมาณการซื้อใบยาสดจากเจ้าของสถานีบ่มใบยาให้มันมากขึ้น เพื่อเวลาเจ้าของสถานีบ่มใบยาสูบจะเอาใบยามาขายให้แก่โรงงานยาสูบจะได้ซื้อมากขึ้น จึงอยากจะเรียนถามว่า ท่านจะประกาศเพิ่มราคาที่ได้กำหนดซื้อใบยาสดจากชาวไร่จากราคาขั้นต่ำก็โลกรัมละ ๓๐ สตางค์ ขึ้นสูงก็โลกรัมละไม่เกิน ๑.๕๐ บาทนั้น เป็นราคาใบยาสดขั้นต่ำก็โลกรัมละ ๕๐ สตางค์ ขึ้นสูงก็โลกรัมละไม่เกิน ๑.๗๕ บาท จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

หม่อมราชวงศ์ทองแท่ง ทองแถม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับข้อซักถามอันนี้เกี่ยวกับโครงการของโรงงานยาสูบที่จะลดการสั่งซื้อใบยาจากต่างประเทศเข้ามา แล้วก็พยายามที่จะใช้ใบยาสูบในประเทศต่อไป ผมเชื่อว่าโรงงานยาสูบคงจะตอบอันนี้ได้ดีกว่าผมแน่ เพราะว่าเวลานี้เราก็ได้พยายามผลิตยาสูบซึ่งทำด้วยใบยาสูบพื้นเมืองออกจำหน่ายในตลาดมากขึ้นทุกที่อยู่แล้ว ส่วนที่จะมีโครงการที่จะลดลงไปกว่านั้น อันนี้ผมจะรีบไปแจ้งให้โรงงานยาสูบพิจารณา ถ้าทำได้ก็จะทำตามความประสงค์ของท่าน ส่วนอีกข้อหนึ่ง ที่ท่านบอกว่าจะให้ลดเงินผลประโยชน์อื่นๆ หรือเบียดกรมการลงไป แล้วก็ให้นำเงินนั้นมาเพิ่มราคาซื้อใบยาสูบจากชาวไร่ นั้น เรื่องนี้จะรีบไปพิจารณา แต่เรื่องการลดเบียดกรมการลงไปนั้น มันเป็นเรื่องระเบียบของกระทรวงการคลังที่ได้วางไว้ให้จ่ายอย่างนั้น การไปลดอย่างนั้น ก็คงจะต้องแก้ระเบียบและระเบียบนี้ก็ใช้อยู่ทั่วไป ส่วนเรื่องที่จะให้ซื้อใบยาสูบเพิ่มขึ้นนั้น โรงงานยาสูบได้แจ้งไปตามที่ต่างๆ แล้วตามหนังสือของโรงงานยาสูบที่ ร. ๑๘๓๒/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายนว่าจะซื้อใบยาสูบเพิ่มจำนวนขึ้น ได้ส่งไปแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งถามด่วน ลำดับ ๒ ของนายสนั่น ธีระศรีโชติ เรื่องสัมพันธไมตรีกับจีนแดง ถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมนายสนั่น ธีระศรีโชติ ขอตั้งกระทู้ถามด่วนถาม ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับเรื่องสัมพันธไมตรีกับจีนแดง ดังต่อไปนี้

เนื่องจากท่าทีของรัฐบาลไทยเต็มไปด้วยความลังเลใจไม่สามารถตัดสินใจเด็ดขาดลงไปได้ ในการติดต่อผูกไมตรีกับจีนแดง ทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์กันโดยทั่วไปว่า รัฐบาลคอยดำเนินการตามหลังอเมริกัน ซึ่ง ๗ พรรคฯ ได้เคยแถลงการณ์แล้วว่า รัฐบาลไทยถือนโยบายอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ยอมตามหลังใครทั้งสิ้น แต่มาจนกระทั่งบัดนี้รัฐบาลไทยก็ไม่มีท่าทีอะไรที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในปัญหาระหว่างประเทศ ระหว่างประเทศไทยกับจีนแดงครับ ทำให้ประชาชนได้รับความอึดอัดใจเป็นอันมาก และเป็นห่วงว่ารัฐบาลไทยคงจะต้องเดินตามหลังอเมริกันตามเคย ซึ่งเป็นการเสียศักดิ์ศรีของคนไทยทั่วประเทศ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ตามที่นิตยสารฟาร์อีสเตอร์นอิคอนอมิค ฉบับลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ศกนี้ ลงข่าวว่า กระทรวงการต่างประเทศของไทยหาทางติดต่อเจรจากับจีนแดงอย่างลับๆ โดยผ่านบุคคลหรือประเทศที่สาม เป็นความจริงหรือไม่

๒. ถ้าเป็นความจริงท่านจะยืนยันได้หรือไม่ว่า ท่านได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยกลับไปเจรจาขอร้องให้รัฐบาลบรูซอาวุโสของไทย ท่านหนึ่งที่ประเทศฝรั่งเศส เพื่อให้ช่วยเจรจากับรัฐบาลจีนแดง

๓. ในขณะที่รัฐบาลอเมริกันโดยประธานาธิบดีนิกสันได้แถลงข่าวและยืนยันแน่นอนว่า จะไปพบปะเจรจากับจีนแดงในต้นเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๕ ๗ พรรคฯ ในฐานะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของไทย จะเปลี่ยนแปลงนโยบายเช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา หรือไม่ ในฐานะเป็นประเทศพันธมิตรเล็ก ๆ ซึ่งเคยร่วมกันต่อต้านจีนคอมมิวนิสต์กับสหรัฐอเมริกาตลอดมา

๔. ตามที่ ๗ พรรคฯ ได้แถลงแก่สื่อมวลชนว่า "ใครดีด้วยไทยก็จะดีตอบ" นั้น ท่านหมายความว่าในการติดต่อกับจีนแดงนั้น ท่านต้องรอให้ผู้นำของจีนแดงมาติดต่อขอเจรจากับไทยเสียก่อน ไทยจึงจะยอมเจรจาด้วย ใช่หรือไม่ และ ๗ พรรคฯ มีนโยบายจะแก้ไขอย่างไร ถ้ารัฐบาลสหรัฐอเมริกาและทั่วโลกเขาสันับสนุนและเป็นมิตรกับจีนแดงกันหมดแล้ว แต่จีนแดงก็ยังไม่วางใจใครมาขอเจรจากับไทยทั้งทางลับและทางเปิดเผย

คอมมิวนิสต์ที่มีต่อประเทศในอาณานิคมนี้และต่อประเทศไทยเป็นสำคัญ มิใช่ที่เราจะมุ่งตามหลังอเมริกาทุก ๆ สิ่ง ทุก ๆ อย่างไป

ข้อที่ ๔ ขอบทว่า รัฐบาลไทยได้เคยแถลงนโยบายด้านต่างประเทศไว้ประการหนึ่งว่า ประเทศไทยจะเป็นมิตรกับทุกประเทศที่ต้องการเป็นมิตรกับเรา การแสดงความเป็นมิตรนี้ มิได้ขึ้นอยู่กับการกระทำโดยการเจรจาของผู้นำประเทศ แต่อย่างเดียวอาจมีเหตุการณ์อื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการแสดงท่าทีความเป็นมิตรได้หลายประการ เช่น การลดลาหรือการเลิกล้มความช่วยเหลือของฝ่ายคอมมิวนิสต์ต่อสงครามปลดแอกในประเทศไทย การลดลาหรือการยุติการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ในประเทศเพื่อนบ้าน การลดลาหรือการยุติการโฆษณาโจมตีรัฐบาลไทย เหล่านี้เป็นต้น

สำหรับกระทู้ถามข้อที่ ๕ ขอบทว่า ขณะนี้รัฐบาลยังคงเฝ้าดูสถานการณ์คลี่คลายต่อไป และจะกำหนดนโยบายในเรื่องนี้ก่อนจะกำหนดประชุมสมัชชาทั่วไปของสหประชาชาติซึ่งจะเริ่มขึ้นในวันที่ ๒๑ กันยายน ศกนี้ ขอให้มั่นใจได้ว่ารัฐบาลจะพยายามรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยอย่างดีที่สุด ไม่ใช่เราลังเล ท่านจะเห็นได้ว่า นับตั้งแต่ประธานาธิบดีนิกสันได้ประกาศในครั้งแรกแล้ว ตลอดมาจนกระทั่งถึงบัดนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นเราจะต้องศึกษาและตกลงใจก่อนที่จะส่งผู้แทนไปประชุมสหประชาชาติ

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมขอซักถามครั้งที่ ๑ และต้องขอขอบคุณ ฯพณฯ ที่ให้ความกระจ่างแก่ผม ท่านประธานที่เคารพ ตามที่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อที่ ๕ นะครับ ผมลัดไปข้อที่ ๕ เลยก่อน ตามที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีชี้แจงว่าจะต้องพิจารณาสอบสวนอะไรให้เรียบร้อยเสียก่อน ก่อนที่จะเข้าไปในสหประชาชาตินั้น แต่ผมอ่านพบข่าวในหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้บอกว่า ท่านยืนยันเหลือเกินในการที่สนับสนุนสองจีนเข้าสู่สหประชาชาติ เรื่องนี้ นะครับ เป็นเรื่องที่สังคมนานาชาติได้พิจารณากันอย่างกว้างขวาง ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่าการกระทำชนิดนั้นเป็นการกระทำไม่ได้ จริงอยู่ในการที่สหรัฐอเมริกา ด้วยเจตจำนงที่จะไม่ละทิ้งเพื่อนบ้านซึ่งเคยเป็นมิตรเก่า ในกรณีที่ประธานาธิบดีนิกสันจะเข้าไป

เยี่ยมเยียนหรือไปเจริญสัมพันธไมตรีกับจีนแดงครั้งนี้ จะไม่ทิ้งมิตรเก่า แต่ว่าในขณะที่เดียวกันก็จะสนับสนุนจีนแดงเข้าสหประชาชาติด้วย ซึ่งมีมติกันตามชาวต่าง ๆ ทั่วโลกได้ลงกันอย่างเกรียวกราวอยู่แล้วนั้น สหรัฐอเมริกาจะกระทำเช่นนั้นนะ ๗พบ๗ นายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วหรือว่า การกระทำของสหรัฐอเมริกานั้นจะกระทำการเช่นนั้นให้สำเร็จลงไปได้โดยเอาเงินใต้หวันและจีนคอมมิวนิสต์เข้าไปอยู่ในสหประชาชาติด้วยกัน เรื่องนี้เป็นประเด็นที่สำคัญที่สุด เพราะในขณะนี้ประชาชนชาวไทยเราหรือเมืองไทยเรามีเงินอยู่เป็นอันมาก ซึ่งคนจีนอยู่ในประเทศไทยในขณะนี้อาจมีทั้งจีนคอมมิวนิสต์และเงินใต้หวันร่วมอยู่ด้วยก็ได้ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าการตัดสินใจของ ๗พบ๗ เป็นไปโดยไม่เฉียบขาด คือเหยียบเรือสองแคมเช่นนี้ ผมเห็นว่าจะนำความเดือดร้อนมาสู่ประชาชนในกาลข้างหน้าเป็นแน่ เพราะฉะนั้นจึงเรียนถาม ๗พบ๗ นายกรัฐมนตรีว่า ท่านจะตัดสินใจเด็ดขาดไปอย่างไร ในการที่จะสนับสนุนเงินทั้งสองชาตินี้ คือจะสนับสนุนเงินใต้หวันแต่ประเทศเดียวหรือจะสนับสนุนจีนแดงเข้าสหประชาชาติร่วมกันทั้งสองประเทศ เพราะว่าตามที่ท่านแถลงเมื่อคืนนี้มันขัดกันกับที่ท่านให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เมื่อเช้านี้ ว่าท่านจะยืนยันในการที่จะสนับสนุนเงินทั้งสองชาติให้เข้าไปมีที่นั่งในสหประชาชาติ ในขั้นต้นนี้ผมขอถามท่านีก่อน

จอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่า ที่หนังสือพิมพ์ไปลงว่าข้าพเจ้าสนับสนุนเงินทั้งสองชาตินั้น อาจจะถูกคลาดเคลื่อนไปบ้าง ข้าพเจ้าขอบอกว่า ถ้ามีการเสนอให้จีนคอมมิวนิสต์ (จีนแดง) เข้าสหประชาชาติ ทางประเทศไทยหรือข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างไร ข้าพเจ้าตอบว่า ถ้าจะมีคนเขาเสนอหรือประเทศส่วนมากเขาเสนอเช่นนั้นทางเราไม่คัดค้าน ไม่ใช่สนับสนุน เราไม่คัดค้าน แต่ที่จะให้เราตัดเงินคณะชาติออกไปจากสหประชาชาตินั้น ถ้าเราพิจารณาด้วยความเป็นธรรมตั้งแต่เริ่มตั้งสหประชาชาติมา จีนคณะชาติก็เป็นสมาชิกของสหประชาชาติตั้งแต่เริ่มต้น และเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติด้วย เพราะฉะนั้นในการที่จะให้มีเงินทั้งสองชาติหรือว่าจะให้มีชาติเดียวนั้นก็เป็นเรื่องสหประชาชาติที่ได้พิจารณามีมติกัน ไม่ใช่เราจะไปลงมติของคนเดียวว่าจะเอาอย่างนั้นอย่างนี้ ข้าพเจ้าบอกว่าเราไม่คัดค้านถ้าประเทศอื่นเขาจะเสนอเงิน-

แดงเข้าเป็นสมาชิก แต่ว่าในขณะที่เดียวกันเราก็ก็นับสนุนให้จีนคณะชาติยังเป็นสมาชิกอยู่ด้วย

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอซักถามครั้งที่สอง ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ตอบมานั้นก็รู้สึกคลุมเครือนะครับ ต้องขอภัยที่ผมใช้คำว่า คลุมเครือ เพราะเรื่องนโยบายนี้ก็มักจะให้ชัดแจ้งลงไปสำหรับที่จะให้ประชาชนทราบ แต่ถ้าหากว่าเป็นความจำเป็นโดยนโยบายของท่าน ไม่อาจที่จะเปิดเผยได้ก็เป็นเรื่องที่ผมจำต้องยอม เป็นภาระจำยอมที่จะให้ท่านตอบอย่างนั้น ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่ข้าพเจ้าข้องใจเกี่ยวกับ เรื่องนโยบายต่างประเทศนี้ก็สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือเกี่ยวกับเรื่องถ้อยแถลงของรัฐมนตรี ถนัด คอมันตร์ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๑๔ ที่แถลงต่อประชาชนในทาง ที.วี. ใช้คำพูดว่า ผมขอประทานครับ ผมขออ่านให้ฟังนะครับ นโยบายของต่างประเทศในด้านการต่างประเทศนั้น นี้รัฐมนตรี ถนัด คอมันตร์ ได้แถลงไว้แล้วครับ ได้มีการแถลงต่อรัฐสภาโดย ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ในนามของรัฐบาล ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า เราต้องการเป็นมิตร กับทุกประเทศ เราต้องการที่จะมีนโยบายอิสระไม่อยู่ภายใต้บังคับการของชาติใด หรือของต่างด้าว แต่เราต้องการที่จะอยู่ด้วยสันติ มีความผาสุกอยู่ในบ้านเมืองของเรา เราไม่ต้องการไปเบียดเบียนใคร แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็ก็นับพร้อมที่จะให้ใครมาเบียดเบียนรังแกเรา นี่เป็นนโยบายสำคัญ ซึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย นโยบายต่างประเทศที่ท่านแถลงออกไปนี้ บังเอิญนะครับ ต้องขอภัย มันตรงกับนโยบายพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจเสรีเกินครับ ตรงกันแทบทุกตัวอักษรทีเดียว ผมก็ไม่รู้ใครเป็นผีของใครกันแน่ตอนนี้นะครับ ท่านประธานที่เคารพ ในนโยบายต่างประเทศ ถ้อยแถลงของรัฐมนตรีต่างประเทศที่แถลงออกไปนั้นมันขัดกับวิธีปฏิบัติของรัฐบาลที่เคยปฏิบัติมาแล้ว คือโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ใช้คำว่า ไม่เบียดเบียนใคร เราไม่รังแกใคร เราจะอยู่ในประเทศของเราอย่างสันติสุข แต่เหตุใดถึงไปร่วมสัญญาทางการทหารกับต่างประเทศ เช่น องค์การนาโต (NATO) อย่างนี้เป็นต้น หรือส่งทหารไปรบในเวียดนาม ส่งทหารไปรบในเกาหลี และยังมีดำริที่จะส่งไปรบในเขมร แต่โดยส่วนตัวผมเอง ผมได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ไป เมื่อคราวก่อนโน้นว่า ผมไม่เห็นด้วยในการที่จะส่งทหารไปเที่ยวรบรฆ่าฟันชาวบ้านเขาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้อยแถลงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศที่แถลงไปนั้นซึ่งบอกว่า

เป็นการแถลงโดยนายกรัฐมนตรีในรัฐสภานั้น ผมเห็นว่ามันเป็นการขัดต่อการปฏิบัติ และนอกจากนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศยังได้ย้ำว่าเราไม่มีการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ผมจึงสงสัยว่านโยบายที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น บังเอิญนโยบายของท่านหรือของรัฐบาล นี้ไปตรงกับนโยบายของพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ ถ้าอย่างนั้นเดิมนโยบายของพรรครัฐบาล ก็เป็นนโยบายของพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจอย่างนั้นใช่หรือไม่ หรือว่านโยบายของประเทศของรัฐบาลโดยเสรีนิยมตามที่กำหนดไว้ของพรรคสหประชาไทยนั้นกำหนดว่าอย่างไร ขอให้มาตอบเทียบเคียงให้ทราบด้วยนะครับ จะได้ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือไม่ ขอถามเท่านั้นก่อน

จอมพลถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่าตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ไปแถลงนโยบายของรัฐบาลนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว รัฐบาลไทยรักสันติ ไม่ต้องการที่จะเป็นศัตรูกับผู้ใด และไม่ต้องการรังแกใคร ในการที่ท่านบอกว่าประเทศไทยทำไม่ถึงเข้าร่วมเป็นสนธิสัญญากับเขา บอกว่านาโต (NATO) ความจริงไม่ใช่นาโต (NATO) แต่เป็นซีโต (SEATO) สัญญาซีโต (SEATO) นั้นเป็นสัญญาการป้องกัน ไม่ใช่การรุกราน เพราะฉะนั้นก็ตรงกับนโยบายของรัฐบาลแล้ว เราไม่ได้ไปรังแกใครหรือไม่ได้ไปรุกรานใคร ในการที่เราส่งทหารไปร่วมรบในเกาหลีใต้ หรือที่เวียดนามใต้ก็ดี สำหรับในเกาหลีนั้นเป็นเรื่องของสหประชาชาติได้ขอร้องให้ประเทศ ซึ่งเป็นสมาชิกสหประชาชาติช่วยกันในการที่จะกำราบปราบปรามการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ซึ่งเข้ามารุกราน นี้เราเป็นประเทศหนึ่งซึ่งร่วมสหประชาชาติ เราก็ดำเนินตามคำขอร้องอันนั้น แล้วเราเห็นว่าเป็นประโยชน์ในการที่เราจะป้องกันคอมมิวนิสต์ให้ราบคาบหรือลดน้อยลงไป แทนที่จะรุกรานใกล้เข้ามาถึงประเทศเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประเทศเวียดนามใต้ซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ใกล้ชิดกับประเทศไทยเรามาก แล้วก็เราเห็นว่าภัยคอมมิวนิสต์นี้จะมาสู่ประเทศไทย เราจึงได้ส่งกำลังออกไปร่วมตามคำขอร้องของทางประเทศเวียดนามใต้ ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของเรา และก็เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ในการที่ระงับยับยั้งคอมมิวนิสต์ในการที่จะเข้ามาใกล้ประเทศไทยเราได้ด้วย เราจึงได้ร่วมไปเช่นนั้น ไม่ใช่เราจะรังแกใคร เขามารังแกก่อน แล้วเราไปป้องกันต่างหาก สัญญา

ต่าง ๆ เราทำเพื่อการป้องกันทั้งนั้น ไม่ใช่ไปรังแกใคร ไม่ใช่รุกรานใคร แล้วก็ท่านบอกว่านโยบายของพรรคสหประชาไทยน่าจะไปเอาอย่างนโยบายของพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจไซหรือไม่นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าพรรค ส.ป.ท. นี้ไม่ได้ไปเอานโยบายตามอย่างใครทั้งสิ้น เราทำของเราขึ้นเอง ตามความคิดเห็น ข้อสำคัญคือนโยบายสำคัญที่ว่าเรารักสันติ เราต้องการที่จะรักษาประเทศของเรา ไม่ต้องการจะไปรังแกใคร หรือรุกรานผู้ใด

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอซักกระทู้ครั้งที่ ๓ ครับ ขอขอบคุณท่านครับฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่บังเอิญจิตใจเราตรงกันนะครับ คือนโยบายเรามาตรงกัน ท่านก็ไม่ได้เอาอย่างพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ พรรคแนวร่วมเศรษฐกิจก็ไม่ได้เอาอย่างท่าน แต่บังเอิญว่าเรามีความคิดตรงกัน ผมหวังว่าอนาคตอันใกล้ หรือไม่ไกลนักนี้ ประเทศไทยเราก็คงจะมีความร่วมกันอย่างแท้จริง คือสังคมนิยมครับ ท่านประธานที่เคารพ ถึงอย่างไรก็ตามแต่ นะครับ ในการที่เราจะส่งทหารไปรุกรานกับใคร แล้วก็ด้วยความขอร้องของประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงอย่างไหนนะครับ ผมก็เห็นใจ ฯพณฯ เพราะว่าเป็นภาวะจำยอม อาจถูกบีบจากทางสหรัฐอเมริกาหรืออะไร ก็สุดแล้วแต่ เพราะโดยปกติแล้วถ้าเราจะอยู่ของเราเฉย ๆ ก็ไม่มีใครมารังแกเราแต่เอาเถอะครับ เมื่อมันแล้วไปแล้ว ที่นี้ในโอกาสต่อไปนี้ไหน ๆ เราก็จะเจริญสัมพันธไมตรีกับจีนแดงอยู่แล้ว และสหรัฐอเมริกาโดยประธานาธิบดีนิกสัน เดียวนี้ผมก็ทราบข่าวหนังสือพิมพ์นะครับ ก็ได้อ่านมาอย่างนี้ว่า ได้ส่งรถไปตั้ง ๗๐ กว่าคัน ไปรออยู่ที่ฮ่องกง เตรียมพร้อมที่จะเดินพาเหรด (parade) เข้าไปในประเทศจีน ที่นี้ในตอนนี้อาอย่างนี้ใหม่ละครับ ผมอยากจะเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าให้พวกผมผู้แทนราษฎรนี้ลองไปเจริญสัมพันธไมตรีชิมลอง โดยตัวแทนของท่านจะได้หรือไม่ เพราะว่าที่ผมถามในสภานี้ก็เนื่องจากว่ามีกฎหมายป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์คาบออยู่ ถ้าผมจะไปโดยไม่ได้บอกกล่าว ท่านก็จะมาจับกุมผม จะสร้างรอยร้าวให้เกิดในระบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นก็ขอเรียนถามท่านเสียเลยว่า ท่านจะอนุญาตให้พวกเรานี้ ถ้าขออนุญาตเดินทางไปเยี่ยมเยียนเจริญสัมพันธไมตรีกับจีนแดงนะ จะได้หรือไม่ เพราะการไปเยี่ยมเยียนเขาหรือไปคุยกับเขาเนี่ย ไม่ได้หมายความว่าไปเป็นเขา ผมเดินตามผู้หญิงคนหนึ่ง เดินตามทุกวัน ๆ ไม่ได้หมายความว่าผมได้เสีย

กับเขา ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นเสมอไป เพราะฉะนั้นผมไปพูดกับเมาเซตง จูเอนไล หรือใครก็ตามเถอะ ไม่ได้หมายความว่านายสนั่น ชีระศรีชาติ หรือผู้แทนปวงชนทั้งหลายที่จะไปนี้ หรือคนไทยทั้งประเทศ ๓๕ ล้านคนจะเป็นจีนคอมมิวนิสต์ไปด้วย เพราะพวกผมคำนึงอยู่เสมอว่า จีนคอมมิวนิสต์ไม่ใช่พ่อแม่อะไรเรานักหนา เรากอบกู้อิสรภาพของเรามาได้ด้วยการล้มล้างของพระมหากษัตริย์ของเรา เราต้องรักบ้านเมืองเรา รักพระมหากษัตริย์ของเราเท่านั้น เรื่องเงินแดงนะเป็นเรื่องเล็ก ที่จะไปติดต่อกับเขานะอยากจะค้าขายกับเขา อยากจะติดต่อกับเขาว່ามันเป็นอย่างไร คนตั้ง ๘๐๐ ล้านคน จะปล่อยเขาทิ้งไว้อย่างนั้นจะดูดีหรือว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนถาม ๗พณฯ นายกรัฐมนตรี เป็นครั้งสุดท้ายว่า ท่านจะพิจารณาอนุมัติให้พวกเราคนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เดินทางไปเยี่ยมเยียนเจริญสัมพันธไมตรีกับจูเอนไลหรือเมาเซตงนี้ ในนามของประเทศ โดยท่านมอบหมายให้โดยทางลับหรือทางแจ้งก็ตาม จะได้หรือไม่

จอมพลถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นรัฐบาลอยู่ในขณะนี้ ขอเรียนว่ายังไม่สามารถอนุมัติได้ เพราะว่าเรามีกฎหมายการควบคุมในเรื่องนี้อยู่ และก็ข้าพเจ้าอยากจะเรียนท่านว่า การที่จะไปเจรจากับเงินแดงนั้น ท่านคงได้เคยอ่านประวัติศาสตร์ของประเทศจีนมามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องสำคัญ สามก๊ก ท่านจะเห็นว่าลูกไม้เซามีมากมายเหลือเกิน ประเทศใหญ่ก็ยังตามไม่ค่อยจะทัน แม้แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้หัวหน้ารัฐบาลของประเทศหนึ่งไปเจรจากับจูเอนไลทั้งเมาเซตง ก็รู้สึกว่าได้ผลอะไรมา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่ายังไม่เป็นการสมควรในขณะนี้

ประธานสภาผู้แทน: กระทู้ถามด่วน ลำดับ ๓ ของนายศิริ พงฺทอง เรื่อง การต่อสัมปทานท่าไม้ให้บริษัทไม้อัดไทย ถามกระทรวงเกษตร

นายศิริ พงฺทอง (อุทัยธานี): ผม ศิริ พงฺทอง สมาชิกสภาผู้แทน จังหวัดอุทัยธานี ขอตั้งกระทู้ถามด่วน เรื่อง การต่อสัมปทานท่าไม้ให้บริษัทไม้อัดไทย ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

ด้วยรัฐบาลได้ให้บริษัทไม้อัดไทย จำกัด รับสัมปทานทำไม้ในป่าห้วยทัพเสลา อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี นั้น ปรากฏว่าบริษัทดังกล่าวทำไม้โดยไม่ถูกต้องตามหลักวิชา และข้อตกลง และก่อความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนกับสร้างความเสียหายให้แก่ทรัพยากรของชาติอย่างมากมาย ทั้งทำให้สัตว์ป่าถูกทำลายไปด้วย พฤติการณ์เช่นนี้ประชาชนในจังหวัดอุทัยธานีส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นการทำลายป่าและทำลายต้นน้ำลำธาร ผมได้เคยได้ร้องเรียนคัดค้านต่อรัฐบาลเพื่อขอให้งดต่ออายุสัมปทานการทำไม้ให้แก่บริษัทไม้อัดไทย จำกัด ไว้แล้ว ผลปรากฏว่าได้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกรมป่าไม้กับผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานี และบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ปรากฏตามรายงานการประชุม ทั้งผู้ว่าราชการจังหวัดและอธิบดีกรมป่าไม้ก็เห็นพ้องต้องกันว่า การทำไม้ของลูกช่วง บริษัทไม้อัดไทย จำกัด เป็นการทำลายป่าจริง แต่ในที่สุดคณะรัฐมนตรีก็ลงมติเมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๓ ให้บริษัทดังกล่าวเป็นผู้รับสัมปทานทำไม้ในป่าโครงการทัพเสลา ห้วยขาแข้ง อำเภอบ้านไร่ต่อไปอีก ซึ่งเป็นความเสียหายอย่างร้ายแรง ผมจึงขอเรียนถามว่า

๑. การต่ออายุสัมปทานการทำไม้ให้แก่บริษัทไม้อัดไทย จำกัด นั้น คณะกรรมการรายงานตามข้อเท็จจริงหรือไม่ ถ้าไม่รายงานตามข้อเท็จจริง ถือว่าคณะกรรมการรายงานเท็จได้หรือไม่

๒. มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างไร จะยกเลิกเสียได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทรวงเกษตรขอตอบชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

๑. ตามนโยบายการทำไม้กระยาเลย ป่าบก โดยการให้สัมปทานระยะยาวนั้น ทางผู้ที่ได้รับสัมปทานอยู่เดิมได้ดำเนินงานมาด้วยความเรียบร้อย ไม่มีข้อบกพร่องเสียหายร้ายแรง ก็มีสิทธิได้รับทำสัมปทานทำไม้ต่อไป และโดยที่การทำไม้ของบริษัทไม้อัดไทย จำกัด เป็นไปตามที่กรมป่าไม้กำหนดและได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในสัมปทานตามกฎหมายทุกประการ

จึงอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับสัมปทานทำไม้ต่อไปอีก เนื่องจากมีการร้องเรียนว่าราษฎรขาดแคลนไม้ ในการปลูกบ้านเรือนและเรื่องอื่นๆ อีกหลายประการ เพราะฉะนั้นเพื่อความรอบคอบ ทาง การจึงได้เชิญประชุมร่วมกันระหว่างกรมป่าไม้ บริษัทไม้อัดไทย จำกัด และผู้ว่าราชการจังหวัด อุทัยธานี ซึ่งเมื่อได้อภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมเห็นสมควรให้บริษัทไม้อัดไทย จำกัด ได้ทำ สัมปทานทำไม้กระยาเลยในป่า ได้รับการปรับปรุงโครงการใหม่ต่อไป ในการพิจารณาเรื่องนี้ที่ ประชุมได้วางมาตรการเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ให้หมดไปด้วย ไม่ได้มีการรายงานเท็จ แต่อย่างใด อนึ่ง กระทรวงเกษตรก็ได้เชิญท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปฟังคำชี้แจงและร่วมชี้แจง เกี่ยวกับการให้สัมปทานแก่บริษัท เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๑๔ ด้วย ปรากฏว่า กระทรวง- เกษตรได้วางมาตรการและกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาที่ร้องเรียนในประการสำคัญไว้ แล้ว เช่น ให้นักไม้ที่คัดเลือกดีตราไว้ในป่าสัมปทาน เพื่อราษฎรในท้องถิ่นได้ใช้สอยส่วนตัว ๒๐ เปอร์เซ็นต์ บริษัทก็ได้สละสิทธิไม่ขอรับอนุญาตผูกขาดทำไม้ในป่าโครงการบ้านไร่อีก ป่าหนึ่งต่อไปอีก เพื่อเปิดโอกาสให้ราษฎรขออนุญาตทำไม้ใช้สอยส่วนตัวและบริษัทก็ได้ควบคุมการทำไม้ของลูกช่วงให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น อย่างนี้เป็นต้น จนเป็นที่พอใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว

๒. เหตุผลและความจำเป็นในการให้สัมปทานแก่บริษัทไม้อัดไทย จำกัด กล่าว โดยสรุปได้ดังนี้

๑. บริษัทไม้อัดไทย จำกัด เป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นโดยทุนขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งเป็นองค์การของรัฐบาล จำเป็นต้องทำไม้มาป้อนโรงงานผลิตไม้อัด และไม้อัดแผ่นเรียบ ซึ่งขณะนี้ผลิตออกจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศปีละประมาณ ๑๘๐ ล้านบาท เงินรายได้ก็นำส่งให้เจ้าของทุน คือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งนำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน ต่อไป นอกจากนี้แล้วบริษัทก็ได้เสียภาษีการค้า ภาษีศุลกากร และภาษีเงินได้ทุกประการ ตามกฎหมายอีกเป็นจำนวนมากด้วย บริษัทไม้อัดไทย จำกัด นี้เป็นของรัฐบาลของคนไทย ใช้คนงานไทยล้วน จำนวนหลายพันคน และได้ลงทุนเครื่องจักรเครื่องมือไว้เป็นเงินแปดสิบล้านบาท ถ้าหากจะให้เลิกกิจการก็ต้องขายให้แก่ต่างด้าว ซึ่งคงจะไม่ใช่ความประสงค์ของคนไทยด้วยกัน

๒. หากโครงการแห่งนี้ บริษัทเป็นผู้รับสัมปทานมาก่อน และได้ดำเนินการมา ด้วย ความเรียบร้อยอยู่ในเกณฑ์ทำไม้ต่อไปตามนโยบายการทำไม้กะยาเลยปากก โดยการให้ สัมปทานระยะยาวตามโครงการที่จะปรับปรุงใหม่ต่อไปได้

๓. โดยที่จะต้องทำไม้ออกมาตามโครงการ จะปล่อยไว้เฉยๆ ไม่ได้ การให้สัมปทาน แก่บริษัท จะสามารถควบคุมการทำไม้ได้ง่ายและรักษาสภาพป่าได้ดีกว่า ก็โดยกำหนดให้บริษัททำ การปลูกป่าและวางมาตรการการควบคุมการทำไม้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น และได้วางนโยบายที่จะให้ เลิกจ้างลูกจ้างในระยะข้างหน้าเมื่อบริษัทมีอุปกรณ์ทำไม้พอเพียง

๔. บริษัทได้สละสิทธิการรับอนุญาตผูกขาดทำไม้ในป่าโครงการบ้านไร่ เพื่อเปิด โอกาสให้ราษฎรขออนุญาตทำไม้ใช้สอยได้สะดวกยิ่งขึ้น ส่วนข้อบกพร่องต่างๆ นั้นก็ได้วาง มาตรการแก้ไขไว้ให้รัดกุมยิ่งขึ้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีรับทราบไปแล้ว ด้วยเหตุผล และความจำเป็นดังกล่าว จึงยังไม่สามารถยกเลิกการให้สัมปทานทำไม้ในป่าห้วยทัพเสลา และห้วย แพงแก่บริษัทไม้ฮัดไทย จำกัด

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) ระบุว่าผมได้ตั้งขึ้นมาถ้ามนี้ ไม่ใช่มาตีเพื่อทำ- ลายครับ แต่จะมาตีเพื่อก่อ และอยากจะมาพูดให้สภานี้รับทราบกัน คือเราต้องรู้แล้ว คือผม เองที่ตั้งมานี้ก็รู้ ทราบได้ดีแล้วว่าไม้ซีกมาคัตไม้ซุงนั้นนะคงคัตไม่ไหว แต่ถ้าไม้ซีกรวมกัน ช่วยกันคัตไม้ซุงก็ต้องเขี่ยอันเหมือนกันครับ นี่ครับ ที่นี้ผมก็รู้ว่ากระตุนี่สามเพลง ก็ตกม้า ตาย แต่อยากจะทำข้อเท็จจริงของประชาชนที่เดือดร้อนมาให้สภานี้ได้ฟัง และได้ทราบ ที่ ท่านว่าตามรายงานการต่ออนุญาตสัมปทานนี้ไม่เป็นเท็จจริงนั้น ผมมีหลักฐานยืนยัน ซึ่งจะได้เอามา อ้างในที่นี้ ซึ่งผมได้ร้องเรียนก่อนหมดอนุญาตสัมปทานนั้น ได้ร้องเรียนต่อ ฯพณฯ นายก- รัฐมนตรี และ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ตอบเป็นหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรีตอบ ผมไป แต่ก่อนจะตอบนั้นได้เรียกคณะกรรมการ คือไม่ได้เรียกผมมาตอนแรก เรียกผู้ว่าราช- การจังหวัดกับป่าไม้จังหวัด และป่าไม้เขต ซึ่งมีกรรมการในการที่จะต่อสัมปทานครั้งนี้ ได้เรียก คณะกรรมการที่เข้าประชุมมี ๑. นายดุสิต พานิชพัฒน์ อธิบดีกรมป่าไม้.....

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะไม่ต้องอ่านชื่อ เป็นอันว่าเรียกกรรมการมาประชุม

นายศิริ พงฺทอง (อุทัยธานี) : ครับ กรรมการนะครบ แล้วก็มิผู้ว่าราชการจังหวัด และป่าไม้จังหวัด ที่นี้ผลการสรุปที่ผมร้องเรียนด้วยกันทั้งหมด ๖ ข้อ แต่ที่นี้ข้อที่สำคัญที่สุดผม จะอ่านลัดใจความเพราะมันมากครับ สำหรับข้อเท็จจริงประชาชนไม่มีโอกาสได้รับอนุญาต ให้ทำไม้ เพื่อให้สอยส่วนตัวได้เลย จึงทำให้ราษฎรเดือดร้อน มีการร้องเรียนอยู่เสมอนี้ตัดใจความเอาย่อ ๆ นี้คำของผู้ว่าราชการจังหวัดกับป่าไม้จังหวัด สำหรับจังหวัดอุทัยธานีนั้น ราษฎรต้องการใช้ไม้จริง ๆ ประสงค์จะทำเพียงคนละต้นหรือสองต้นเท่านั้น ควรจะหาทางช่วยเหลือให้ประชาชนได้รับอนุญาตให้ตัดฟันเพื่อให้สอยซอมแซมปลูกสร้างบ้านเรือนได้บ้าง ตามหลักการที่จังหวัดเคยเสนอความคิดเห็นมายังกรมป่าไม้มาครั้งหนึ่งแล้ว กล่าวโดยสรุปครบ ตอนนั้นกล่าวโดยสรุปจังหวัดใครขอให้งดการสัมปทานไว้ แต่ก็เห็นใจ และเข้าใจนโยบายส่วนกลางที่ต้องการจะทำไม้ที่อยู่ใช้ประโยชน์ ซึ่งเรื่องนี้ถ้าเป็นนโยบายของส่วนกลางก็ขอให้วางมาตรการที่เหมาะสม อย่าให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เขาร้องเรียนมาได้ นี่ผมร้องเรียนมาก็เพราะเดือดร้อนจริง ๆ และมันเป็นความจริง และก็บริษัทยังไม่รับ และข้อสุดท้ายสำหรับเศษไม้ปลายไม้ซึ่งผมว่าเศษไม้ปลายไม้นั้น ประชาชนก็ใช้ไม่ได้ สำหรับเศษไม้ปลายไม้ ไม้ที่เหลือตกค้างอยู่ในป่าก็ให้พิจารณาอนุญาตให้ราษฎรได้ทำฟันเผาถ่านได้ โดยกำหนดมาตรการควบคุมให้ผู้รับอนุญาตตั้งเตาเผาถ่านแบบถาวร ห้ามตั้งแบบชั่วคราวแต่เกรงว่าราษฎรบางราย อาจไม่มีความสามารถที่จะตั้งเตาเผาแบบถาวรได้ ดังนี้ฝ่ายผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีจึงรับไปศึกษาข้อมูลในเรื่องนี้ และรับไปชี้แจงให้ราษฎรเข้าใจ ท่านองเดียวกันกับจังหวัดอื่น ๆ ที่นี้ มีหนังสือของสำนักนายกรัฐมนตรีครับ ตอบผม นี้ข้อเท็จจริงที่ผมร้องเรียนมาขั้นแรกที่ว่า เดือดร้อนและทำไม้ถูกนั้น มันเป็นความจริงอยู่แล้ว และข้อที่สำนักนายกรัฐมนตรีตอบเป็นหนังสือที่ สร. ๐๒๐๖/๘๕๘๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๓ ตอบว่า กรณีที่ท่านได้ร้องเรียนชี้แจงต่อที่ประชุมรัฐสภาว่าราษฎรได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากไม่มีป่าให้ราษฎรทำไม้และเผาถ่านใช้สอยเล็ก ๆ น้อย ๆ เพราะเป็นป่าสัมปทานมา ๑๐ ปีแล้ว ราษฎรเข้าไปหาเก็บเศษไม้ปลายไม้ที่เหลือจากบริษัทไม้อัดไทย จำกัด ทำตามสัมปทานแล้วก็ถูกจับกุมดำเนิน

คดี ถูกปรับรายละเป็นพัน ๆ บาทนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีรายงานมาว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดอุทัยธานีชี้แจงว่า ไม่มีมูลความจริงแต่ประการใดเลย เพราะราษฎรได้กระทำอยู่แล้ว แต่ถ้าวินิจฉัยเรื่องนี้ไม่เป็นความจริง ผมก็ได้ไปคัดสำเนาจากศาล ซึ่งตอนที่ผมร้องเรียนมานั้นก็ปรับไม่ใช่เป็นรายละ ๑,๐๐๐ บาทครับ รายละ ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ บาท จะอ่านย่อ ๆ คดีที่ ๔๑๐/๒๕๑๒ นายประเมิน วันดี ปรับ ๓,๐๐๐ บาท ลดลงเหลือ ๑,๕๐๐ บาท และคดีนายเสงี่ยม แก้วเทศ คดีที่ ๗๔/๒๕๑๒ นั้น ก็ปรับคนละ ๓,๐๐๐ บาท รอการลงอาญาอีก ๒ ปี กักขังแทนเพราะไม่มีเงินใช้ ถ้าจะอ่านแล้วปรับมากมายครับ นี่ก็ไม่ใช่เป็นการรายงานเท็จหรือครับ และก็ถ้าไม่เป็นการรายงานเท็จ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ลงมติแล้วว่า เป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนและบ้านเมืองจริง เพราะว่าจังหวัดอุทัยธานีนั้น ทุกคนก็ยอมทราบว่ายู่ทางด้านทิศตะวันตกเป็นต้นน้ำลำธารของภาคกลาง เมื่อมีการทำไม้แบบนี้ทุกปี ๆ ไป ต้นน้ำลำธารซึ่งกรมชลประทานจะไปสร้างเขื่อน สร้างฝายไว้จะได้รับประโยชน์อะไรครับ ไปขังทรายไว้ใช้ไหมครับ แล้วก็สัมปทานไปถึงลำห้วยขาแข้งนี้ติดกับจังหวัดกาญจนบุรีแล้วเป็นจังหวัดที่ติดต่อกับพม่าและสัมปทานไปอีก ๓๐ ปี การทำไม้แบบนี้มันก็จะหมดไปแล้วครับ ต้นน้ำลำธาร ทุกคนในสภานี้ หรือว่าประชาชนทุกคนต้องยอมรับว่าป่าไม้เป็นทรัพยากรของชาติ ผู้ใดทำลายป่า ผู้นั้นทำลายชาติ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ถ้ามเสียที่ครับ

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : แล้วชี้ได้ว่าต้นน้ำลำธารนั้นมันก็เกิดมาจากต้นไม้อธิบายว่าจากป่าไม้เป็นธรรมดาครับ เราก็จะเห็นได้ว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ เวลานี้ น้ำท่วมที่ไทรโยคที่ไทรโยค ก็เพราะว่าเราไม่มีป่า อีกอีกฝนตกมานะ ไม่มีที่กักกันหรือว่าไม่มีที่ผ่านก็ท่วมไปเลย ยกตัวอย่างง่าย ๆ ขอโทษในสภานี้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ขอให้ถามเสียที่เถอะครับ

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ครับ เดี่ยวจะถามครับ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นการอภิปรายแล้วครับ ขอให้ลดลงถามครับ

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ขอยกตัวอย่างในที่นี้ว่า ขอโทษครับ ผู้ที่ผมไม่มีคนไม่มีผมกับคนมีผม เอาน้ำมาแก้วหนึ่งเทลงไปบนผมนั้นนะ คนที่มีผมอยู่ น้ำจะไม่ไหลไหลก็น้อย คนไม่มีผมนั้นแหละครับ จะไหลโชกไปเลย แห้งเหือดไปเลย นี่แหละครับจึงหวังว่าป่าไม้ของผมหมดไป นี่ก็กลัวจะเป็นทะเลทรายเช่นเดียวกันครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ถ้ามเสียทีเถอะครับ

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ที่นี้ผมอยากจะถามว่า

๑. ประธานบริษัทแห่งนี้ คือใคร และรองประธานบริษัทไม้ัดแห่งนี้คือใคร และผู้อำนวยการคือใคร ได้เงินเดือน เดือนละเท่าไร และโบนัสปีหนึ่งเท่าไร

๒. การให้อภิสิทธิ์สัมปทานการทำไม้แก่บริษัทผู้เดียวนี้จะถือว่าเป็นการทำลายชาติ และเป็นการทำลายจิตใจประชาชนหรือไม่ ขอถามสองข้อนี้ก่อนครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ตามประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามนั้น

ประเด็นที่ ๑ ที่ถามว่า ท่านประธานกรรมการและรองประธานกรรมการคือใคร เงินเดือนเท่าไร และโบนัสเท่าไรนั้น ผมใคร่ขอเรียนชี้แจงว่า ประธานกรรมการก็คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รองประธานกรรมการก็คือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร เงินเดือนนั้นไม่มี มีแต่เบี้ยประชุมกรรมการ ซึ่งมีอัตรา ๑,๕๐๐ บาทกับ ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน ส่วนโบนัสนั้นก็แล้วแต่เงินรายได้ของบริษัทซึ่งอาจมี ๒๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท หรือ ๓๐,๐๐๐ บาทกว่า ๆ

ประเด็นที่ ๒ ที่ถามว่า การตัดไม้ทำลายป่าเป็นการเสียหายจริงหรือไม่ ขอเรียนว่าเป็นเรื่องทางวิชาการ ซึ่งทางกระทรวงเกษตรได้พยายามเน้นและเป็นห่วงอยู่ตลอดเวลา และรู้สึกขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เป็นห่วงเช่นเดียวกัน เรื่องนี้เราพยายามที่จะป้องกันอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าขอเรียนว่าการที่ไปทำไม้ในป่าตามระบบสัมปทานก็ดี หรือระบบผูก

ขาดก็ดี เป็นวิธีการที่นำไม้มาใช้สอยเพื่อประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีการคัดเลือกตามระบบวิชาการ มิได้เป็นการไปถากถางป่าจนหมดสิ้น คือคัดเลือกเฉพาะไม้ที่อยู่ในขอบเขตขนาดที่ควรจะต้องเอามาได้ และรักษาต้นไม้ที่อายุน้อยอยู่ หรือมีขนาดต่ำ และกล้าไม้ที่ตกอยู่ เพราะฉะนั้นจะถือว่าเป็นการทำลายป่านั้นไม่เป็นความจริง ทั่วโลกทุกแห่งเขาใช้ระบบเดียวกันกับที่ทางกรมป่าไม้ กระทรวงเกษตรดำเนินการอยู่ ส่วนการเดือดร้อนเรื่องไม้ใช้สอยต่าง ๆ เหล่านี้ก็พยายามจะแก้ไขปรับปรุงไปแล้วตามที่ได้กราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบแล้ว

นายศิริ พงฺทอง (อุทัยธานี) ที่ทันทนาไม้เดือดร้อน ขึ้นมาทันทนาไม้เดือดร้อน แต่ผมในฐานะเป็นตัวแทนของประชาชนชาวจังหวัดอุทัยธานีมันเดือดร้อนไปกระทั่งประชาชนและตลอดจนเดือดร้อนถึงผม จะยกตัวอย่างและกล่าวยืนยันในสภานี้ได้ว่า นี่ครับ บริษัทไม้อัดไทยรายงานเท็จมาต่อคณะกรรมการว่า สะพานแห่งนี้อยู่ที่หมู่ที่ ๒ ตำบลลานสัก อำเภอบ้านไร่ ผมร้องเรียนมา ๒ ปี ให้บริษัทแห่งนี้ดำเนินการให้สร้าง ทำของเขาเสียหาย รถไม้ทำหัก เกวียนล้อไปมาไม่ได้ สัญจรติดขัด ประชาชนได้เดินขบวนมาร้องเรียนผม ผลที่สุดบริษัทแห่งนี้ไปทำ เอาไม้ข้างละ ๓ แผ่นครับไปพาด ดังจะเห็นในรูปภาพนี้ แล้วเกวียนล้อไปมาไม่ได้ ควายน้ำมัน เหมือนลิกตั้ง ๔ เมตร คลองมันลิกตั้ง ๔ เมตร มันจะไปได้ที่ไหน ก็ร้องอยู่ปีหนึ่งก็แล้ว สองปีก็แล้ว ทำอยู่อย่างนี้ ผลที่สุด ผมอดทนระอาใจครับ สละเงินเดือน ทำอย่างไรได้ในเมื่อเขาไม่ทำ อุตสาห์ซื้อไม้ และก็ไม่แปรรูปไปทำ ไปบูเสียหายเต็มหมด เต็มหมดแล้วครับ เวลานั้นเกวียนล้อไปมาได้สะดวกครับ หลักฐานมี แต่นี่ครับ บริษัทไม้อัดไทยยืนยันมา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๔ นี้เองว่า สะพานแห่งนี้จะทำให้เรียบร้อยแล้ว ตามที่ท่านนายศิริร้องเรียน นี่กระทรวงเกษตรตอบผมมา เงินใครครับ เงินบริษัทไม้อัดหรือเงินนายศิริ พงฺทอง นี่ไม่เท็จหรือครับจะยืนยันอย่างไรครับ ผมสู้ไม่ไหวแน่ ไม้ซีกไปงัดไม้ซุง นี่มันเป็นความจริงครับ ผมมันเป็นสมาชิกที่ทั้งอดทั้งทนและทั้งจน ก็ยังพยายามอุตสาห์สร้างความเจริญให้แก่ประเทศชาติ แต่นี่ครับ รายงานไปดูได้ ไปสอบข้อเท็จจริงได้ นี่ไม่เดือดร้อนนะครับ ทั้งถนนหนทางเสียหาย ท่านจะเห็นว่า ถนนตั้งแต่จังหวัดอุทัยธานี จากป่ามาถึงชัยนาท มาอำเภอเมืองสิงห์บุรี มาจังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง อยุธยา ถึงกรุงเทพฯ นี่ เวลานั้นถนนเราสร้างหมดไปก็ร้อยล้าน

ใช้งบประมาณนี้ใช้หมดไปที่ร้อยล้าน แต่ถนนเวลานี้เสียหาย ท่านไปดูได้ครับ อย่างอยุธยาเป็นปูนแตกขึ้นมาหมด เพราะอะไร เพราะบริษัทไม้อัดว่าจะทำเอง แต่ให้ผู้รับช่วงไปทำใช้ใหม่ครับ ผู้รับช่วงตัด คือนายกู่เกียรติ จังหวัดนครสวรรค์ ผู้รับสัมปทานชักลากจากอุทัยธานีถึงบริษัท นายวิชัย ปาละวัฒน์วิชัย และบรรทุกก็เมตรครับ รถไม้ที่บรรทุกก็เมตร ๒๐ กว่าเมตร และเรามีตำรวจทางหลวง มีแต่ตาชั่งถนนหนทาง สะพานนี้หมดแล้วครับ ผมเห็นใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติเหลือเกิน ที่สร้างถนนไป คือคนทำกับคนทำลายนี้สู้กันไม่ไหวละครับ น้ำหนักมันเกิน นี่ท่านไปสอบข้อเท็จจริงที่ตาชั่งรังสิตนี้ได้ครับ เสียคันละ ๒๐๐ บาท รถไม้มันเสียมาก แล้วมันจะเอามา้อยได้อย่างไรครับ บรรทุกเที่ยวหนึ่งตั้ง ๒๐ ตันอย่างนี้ แล้วย้ายยืนยันครับ นี่ครับ บรรทุกที่หนึ่ง ไม่ใช่ก่อนสองก่อนครับ เป็นสิบ ๆ ก่อน ๕ ก่อน ๖ ก่อน ๘ ก่อน ในรูปมี แล้วบริษัทไม้อัดไทยนี่ยังเป็นหัวโขนที่ทำให้รัฐบาลเสียชื่อเสียง คือให้ผู้รับเหมาไปแล้วและติดป้ายเลยครับ นี่รถ ผมถ่ายมาหมด บริษัทไม้อัดไทย-บางนา กระทรวงเกษตร ก็พวกนี้แหละครับ มันไม่เอาไม้ในเฉพาะที่ลากของบริษัท มันไปตัดไม้ที่ในป่าขึ้นมาขายในโรงเลื่อยสิงห์บุรี อ่างทอง คอวัง สุพรรณบุรี กำแพง ออยุธยา ผมมีหลักฐานอยู่ในนี้หมด ก็รัฐบาลทำอะไรแล้วจะกล้าไปจับตำรวจไปจับหรือ นี่จะไม่เสียหายอย่างไร แม้แต่ฉันมีหลักฐาน ซึ่งมันยาวครับ เรื่องตำรวจ รถไม้ของบริษัทไม้อัดไทยไปลักไม้ที่เจ้าหน้าที่หน่วยจับได้ เจ้าหน้าที่หน่วยนั้น คือนายอังกาบ มีสถาน ซึ่งรู้จักกับผมได้ดี จับไม้เข้าไว้ และนายอำนวย เจ้าหน้าที่ป่าไม้เขตจับเข้าไว้ ที่ตำบลลานสัก อำเภอบ้านไร่ ปรากฏว่ารถของบริษัทไม้อัดไทยนี้แหละครับ ไปลักไม้ของกลางครับ ลักแล้วมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจป่าไม้ขอโทษครับ ขอเวลาหน่อยครับ จะได้ชี้แจงให้ชัดแจ้งเลย.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้องเอ่ยชื่อ เอาแต่ย่อ ๆ

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ก็ถูกจับนะครับ มีตำรวจป่าไม้ครับ เจ้าหน้าที่ ร้อยโท ตำรวจป่าไม้ กับจำและสิบโทจับไปส่งอำเภอบ้านไร่ เพราะว่าตำบลลานสักอยู่ในเขตอำเภอบ้านไร่ แต่จับไปถึงอำเภอบ้านไร่ หลักฐานเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ครับ ผมจำได้ จับไปแล้วปรากฏว่าของกลางนะครับ ลักทรัพย์ แต่เจ้าหน้าที่ของผู้จัดการไม้อัดกิ่งเต็นครับ ไปถามผู้กอง สภ.อ.บ้านไร่ได้

ไม่รู้ว่าจะทำอะไรเอาไม่กลับมา ปรากฏว่าบริษัทนี้ไม่ได้ ผู้จัดการบริษัทไม่อดเอารถกลับมาได้ นี่ลักไม้ของกลางครับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ผมมีชื่ออยู่ในนี้หมด จับไปเมื่อวันที่ ๔ เมษายนครับ นี่มันก็เห็นชัด และผมกลับยืนยันเหลือเกินว่าบริษัทไม้อัดไทยนี้แหละครับเป็นผู้ทำลายป่า แล้วไปดูครับ เมื่อสองสามวันนี้ ว่าไม่ทำลายอย่างไร ไปกลบเหมืองเขา ราษฎรมาร้องเรียนอีกแล้ว ร้องเรียนทางอำเภอก็ไม่ทำให้ มาร้องเรียนผม ทำอย่างไร ผมก็บอกว่าไปแจ้งความเถอะอย่างนั้น ผมก็ไม่รู้จะไปจัดการอย่างไรได้ ราษฎร ๒๕ คน บริษัทนี้ไปทำทาง เอาไม้อะไรไปทับเหมือง เขาก็จะต้องการน้ำ ไม่ซุดให้เขา ใช้หิน เพราะว่ารถมันติด พอราษฎรมาแจ้งความ ซุดให้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ถ้ามเลย ตัวอย่างเยอะแล้วครับ

นายศิริ ทุ้งทอง (อุทัยธานี) : ครับ แล้วก็ครับ ผมอยากจะถามบริษัท เวลาที่ผมเชื่อว่าทำตามหลักการถูกต้องจริง แต่การปฏิบัติมันมันไม่ถูก ป่าที่อุทัยฯ ที่ปลูกซุดใช้ ไปดูครับ มีแต่ต้นงิ้ว ต้นกระถินณรงค์ และเวลานี้กำลังปลูกต้นดอกทานตะวันครับ ที่นี้ผมอยากจะถามว่า บริษัทแห่งนี้จะครับ ปีหนึ่งได้กำไร ก็รู้แล้วว่า ท่านรัฐมนตรีท่านเป็นประธานฯ เป็นรองประธานฯ มีเงิน แต่ท่านไม่เห็นข้อเท็จจริง ก็อยากจะถามว่า

๑. บริษัทอย่างนี้ได้กำไรสุทธิปีหนึ่งเท่าไร และจัดเอาไปทำอะไรบ้าง

๒. กับบริษัทแห่งนี้ได้ตกลงตามข้อสัญญาแล้วว่า บริษัทจะดำเนินการเอง แต่ขณะนี้ก็ยังปรากฏชัดว่า มีผู้รับช่วงไปทำ อย่างนี้จะถือว่าเป็นรายงานเท็จได้หรือไม่ครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามนี้ เกี่ยวกับบริษัทได้กำไรสุทธิปีละเท่าไร คือกำไรที่ได้มาก็ได้ทราบเรียบร้อยแล้ว เป็นเงินที่ขายส่งไปต่างประเทศประมาณ ๑๘๐ ล้านบาท แต่กำไรสุทธินี้ผมจำไม่ได้ ในระยะนี้ เพราะไม่ได้เตรียมตัวเลขไว้แน่นอน แต่ว่ามีกำไรประมาณตามที่แบ่งกันตามส่วน ตามกฎหมายแล้ว ก็ได้ส่งให้เจ้าของทุน ๑๐ ล้านบาท คือหมายความว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เพราะฉะนั้นเงินรายได้ที่บริษัทได้กำไรสุทธิต้องมากกว่านี้พอสมควร

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับว่าบริษัทสัญญาว่าจะทำไม้เองนั้น แต่บัดนี้ก็ยังไม่ให้ลูกช่วงทำอยู่ นี้เป็นการทำรายงานเท็จหรือเปล่า นั้น ผมขอเรียนว่า มิใช่เป็นรายงานเท็จ คือว่าทางคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่จะใช้ลูกช่วงนี้มีเรื่องมีปัญหามากมาย และมีการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องเสมอไปตามที่สมาชิกโรงเรียนเมื่อก็นี้ เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมการจึงได้พิจารณาว่า ให้บริษัทรับดำเนินการที่จะเข้าไปทำเสียเอง โดยที่ไม่ใช้ลูกช่วง ซึ่งบริษัทก็ได้เตรียมแผนงานแล้ว แต่ว่าการที่จะไปดำเนินการเองนี้ต้องลงทุน ซึ่งจะต้องมีวิธีการ ต้องเสนอสภาพพัฒนาการว่ากว่าจะได้รับอนุมัติอะไรต่างๆ นานาเพื่อดำเนินการ และก็ต้องเตรียมคนด้วย เพราะฉะนั้นทางบริษัทก็ได้ชี้แจงว่า ขอเวลาประมาณสักปีกว่าๆ ถึงสองปีก่อนที่จะสามารถดำเนินการได้เอง ซึ่งเวลานี้ยังไม่ครบกำหนด เพราะฉะนั้นก็เป็นการถูกต้องแล้วที่บริษัทยังใช้ลูกช่วงอยู่

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ข้อที่ ๓ นั้น ที่ท่านว่าอยากจะถามว่า ที่ผมว่าประชาชนของผมได้รับการใช้ไม้หรือใช้สอยแบ่งปันกัน ผมก็จะยืนยันในที่ประชุมนี้ว่า ตลอดทั้งวัดวาอารามที่ท่านแบ่งไปให้มันจริง บริษัทไม้อัดแบ่งไปให้มันนะครับเป็นความจริง และประชาชนได้ใช้สอย ขอภัยครับในที่นี้ แบ่งไปทั้งหมดให้ไป ๕๕๕ ต้น ทั้งประชาชน ทั้งจังหวัดและเจ้าอาวาสวัดต่างๆ ปรากฏว่าไม้ ๕๕๕ ต้นนั้นเป็นไม้มะกอก เป็นไม้สมพงษ์ เป็นไม้กระบาก เสียร่วม ๓๐๐ ต้น เหลือไม้ที่เป็นไม้เนื้อแข็ง ๒๐๐ กว่าต้นเท่านั้น ปรากฏว่าผู้ที่ได้รับอนุญาตแบ่งกันได้คนละต้น วัดได้วัดละต้น วัดทั้งหมดมี ๓๐ กว่าวัดที่ได้รับวัดละต้นๆ ไม้เนื้อแข็งปรากฏว่าได้รับอนุญาตแล้วจะไปเอาไม้ มีแต่ตออยู่ ก็เขาคัดเลือกเอาก่อนนะครับ หรือว่าเหลืออยู่ก็คิดใช้ไม่ได้แล้ว วัดไม่ได้เลย ไปดู โยมทำอย่างไร ไม้ที่เขาให้ไปดูแล้วมันใช้ไม่ได้ แล้วต้นเล็ก อยู่ต้นหนึ่ง อยู่อีก ๕ กิโลต้นหนึ่ง มันเป็นเบอร์ครับ เอา คัดเอาดี ๆ หมดแล้ว นี่บ้านนี้ยังไม่ได้สักต้นเลยครับ ประชาชนก็ไม่ได้ ๕๕๕ ต้น แล้วก็ไม้มะกอก ไม้กระบากนี้จะมาทำอะไร วัดเอาไปสร้างหรือได้เงินไป จะได้ไปทั้งหมด มีประโยชน์อะไร เป็นไม้เนื้ออ่อนแล้วบริษัททำไม้ไม่เอามาทำละ บริษัทนี้ต้องการไม้เนื้ออ่อน แต่บริษัทแห่งนี้ต้องการแต่ไม้ตะเคียนทั้งนั้น นี่ไม้ตะเคียนผมกำลังขอซื้อองค์การด้วยร่วมกัน นี่เพราะว่าการจัดไม้มัน แหมมันเดือดร้อนไปหมด บริษัทอ้างว่าไม้นี้ทุกอำเภอมีขาย มีจำหน่ายให้แก่ราษฎรทุกตำบลทุก

ห้องที่ ตลอดทั้งตัวผมเองซึ่งเป็นผู้แทนครับ ยังเช่าบ้านเขาอยู่ ผมกล้ายืนยันในที่นี้ บอกว่าไม่มีเมียทุกแห่ง รายงานมา แต่วัดนี้ต้องการจริง ๆ นี้มีสมภาร อย่าเอ่ยชื่อวัดเลยครับ มีหลักฐานหมด ตลอดทั้งพระครู ก็ปรากฏว่าไม่มีชาย ที่นี้มาติดต่อขอซื้อ จะต้องซื้อจากองค์การ ๆ นี้ผมเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีมาแล้ว ก็มีหนังสือตอบว่า ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ดำเนินการ ซึ่งบัญชีวัดอยู่ในนี้ ถ้าจะอ่านก็นี่ครับ ฟอนนี้วัดทั้งนั้น สมภารทั้งนั้น แล้วก็ต้องทำ ลำบากเหลือเกิน แบบแปลนต้องไปจ้างเขาเขียน หล่อเสาไว้แล้ว นี่วัด พระครูทั้งนั้น แล้วก็ยังไม่ซื้อไม่ได้เลยครับ ไม่ทราบว่าจะให้หรือไม่ให้ เวลาที่ไม่ตะเคียน บริษัทไม้อัดนี้ทำไม้เนื้ออ่อน แต่เวลานี้ไม่ตะเคียน ไม้ ๑๐๕ ท่อน บริษัทไม้อัดกลัวผมจะซื้อ ลากออกมาจากหน่วย เพราะเจ้าหน้าที่หน่วยจับเอาไว้ ลากเอามาเก็บรักษาไว้ที่จังหวัดอุทัยธานี แต่ที่นี้ผมขอซื้อ ตัววิ่ง ผมรู้ว่าจะไม่ให้ผม.....

ประธานสภาผู้แทน : ถามเถอะ ๆ

นายศิริ พุ่งทอง (อุทัยธานี) : ก็อยากจะถามว่า

๑. ไม้นี้เป็นไม้ตะเคียน ๗๓ ท่อนนี้ จะขายให้แก่วัดซึ่งผมมีหลักฐาน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ผมเป็นประธาน แล้วก็ป่าไม้เป็นประธาน จะขายให้เขาได้โดยด่วน ได้หรือไม่ไม้อันนี้ ไม่ให้ขายให้แก่บริษัทไม้อัดไทย ให้องค์การนี้ขายให้แก่วัดโดยตรง ให้ตอบในสภานี้จะขายได้หรือไม่ได้ นี่สมาชิกสภาจังหวัดก็เตรียมกันจะมาแล้ว ตลอดทั้งพระอยากรจะมาเรียนให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ทราบข้อเท็จจริง

๒. ก็อยากจะถามว่า ถ้ามันเป็นรายงานที่ไม่ตรงต่อความจริงอย่างนี้ จะขอให้ท่านตั้งกรรมการสอบสวน หลักฐานที่แนบมานี้ ของผมนี้ ตอบผมโดยด่วนได้หรือไม่ ชี้แจงให้ผมทราบโดยด่วนจะได้หรือไม่ ว่าเป็นความจริงที่ผมได้ร้องเรียนมา แล้วก็ก็เป็นข้อเท็จจริงที่สัมปทานไปนั้นมันถูกต้องหรือไม่ ผมอยากจะให้ทางสำนักนายก ฯ นี้ตั้งกรรมการขึ้นไปสอบสวนข้อเท็จจริงว่า การทำไม้ที่อุทัยธานีนั้นทำลายไม้ไหม แล้วไปดูไม้ที่ทำลายอยู่ในขณะนี้ เป็นความจริงหรือไม่ และมีหน้าข่าวเวลานี้ประชาชนกำลังเดือดร้อนอีก.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ถ้ามัวให้ตั้งกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ก็แล้วกัน

นายศิริ พงษ์ทอง (อุทัยธานี) : ครับ ได้หรือไม่ แล้วก็ให้ไปสอบสวนราษฎรซึ่งเป็นผู้โง่เขลาเบาปัญญา แล้วไม่มีเงินที่จะจ้างทนาย บริษัทแห่งนี้ไปตัดไม้ในที่ดินกรรมสิทธิ์เขา แล้วเขาร้องเรียน เวลาที่ไม่อยู่ในที่ดิน กรรมสิทธิ์ ๒๐ ท่อน ซึ่งเป็นไม้หัวไร่ปลายนา ไปสอบสวนที่อุทัยฯ ได้หรือไม่ครับ เหน้ครับ

หม่อมราชวงศ์จักร์ทอง ทองใหญ่ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามคำถามที่ว่าไม้ตะเคียน ๗๓ ท่อนนี้ ผมก็ไม่ทราบว่าจะจำนวนนี้เป็นจำนวนที่แจ้งมาหรือเปล่า เพราะว่าเท่าที่จัดได้ว่ามีจำนวนมากกว่านี้เยอะแยะ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทำเรื่องขอมา ซึ่งตามระเบียบแล้วตามมติคณะรัฐมนตรีที่ว่า ไม้ของกลาง คือไม้ที่ถูกกลลอบตัดนี้ ต้องขายให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ แล้วองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องนำออกนอกเขตจังหวัด เพราะว่าของที่ขายให้ในจังหวัดนั้นก็หมายความว่า เป็นการส่งเสริมให้โรงเลื่อยซึ่งอยู่ในที่นั้นสามารถซื้อคืนไปได้ เป็นการไม่ผิดกฎหมาย กลายเป็นไม้ถูกกฎหมาย เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้มีกำหนดวางไว้ว่า ให้นำออกนอกเขตจังหวัด เพราะฉะนั้นสำหรับในกรณีที่ว่ามานี้ ไม้ ๗๓ ท่อนนี้ ทางกระทรวงเกษตรก็จะรับพิจารณา โดยที่ว่าทางวัดจะต้องมีแผนผังให้แน่นอนว่าเป็นเนื้อไม้เท่าไร มิใช่ว่าเป็นไม้เท่านั้นเท่านั้นท่อน เพราะว่าความเป็นไม้เท่านั้นเท่านั้นท่อนนี้อาจจะมีปริมาตรแตกต่างกันมาก ไม้ ๗๓ ท่อนนี้อาจจะเป็น ๗๓ คิวก็ได้ ๑๕๐ กว่าคิวก็ได้ หรือถึง ๒๐๐ คิวก็ได้ เพราะฉะนั้นความจำเป็นความต้องการนี้อาจจะแตกต่างกัน เรื่องที่จะตั้งกรรมการสอบสวนนั้น กระทรวงเกษตรยินดีอย่างยิ่งที่จะได้ทำการสอบสวน หากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถ่ายสำเนาหรืออ้างเอกสารต่างๆ ที่มีอยู่เพื่อจะได้ใช้ประกอบการพิจารณาของกรรมการที่จะได้ตั้งต่อไป ส่วนเรื่องไม้ในที่ดินหัวไร่ปลายนานั้น ถ้าเผื่อว่าเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์จริง ก็ควรจะ เป็นเรื่องที่ทางเจ้าของที่ดินอาจจะขอได้ แต่ว่าในกรณีนี้ผมก็ยังไม่ทราบเรื่อง เพราะฉะนั้นก็ไม่สามารถจะตอบได้ แต่ถ้าเผื่อเป็นที่ดินที่ไม่ใช่อยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์ก็ย่อมถือเป็นของป่า อยู่ตามเดิม

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้วครับ ต่อไป.....

นายศิริ พงฺทอง (อุทัยธานี) : ผมขอถามอีกได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้แล้ว

นายศิริ พงฺทอง (อุทัยธานี) : ไม้ที่จะให้วัด ได้ไหมครับ คืออยากจะรู้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ พอแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องด่วน ญัตติขอให้ยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่า
เคหะ และที่ดิน (ฉบับที่...) พ.ศ. ขึ้นพิจารณาใหม่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ เนื่อง
จากระเบียบวาระที่ ๔ และระเบียบวาระที่ ๕ เป็นเรื่องเดียวกัน ก็จะขอนำมาพิจารณาเสีย
ในวาระเดียวกัน

(สำเนา)

รับที่ ๒๐๘๑/๑๓ วันที่ ๓ ก.ย. ๑๓

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ พ. ๒๑/๒๕๑๓

พรรคอิสระ

๒๖ ซอยเสนาร่วม พหลโยธิน พระนคร

๒ กันยายน ๒๕๑๓

เรื่อง ขอยืนยันร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

ด้วยข้าพเจ้ากับพวกได้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนและสภาผู้แทนก็ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ไปให้สมาชิกวุฒิสภา แต่สมาชิกวุฒิสภาได้ยับยั้งพระราชบัญญัตินี้ไว้

บัดนี้ได้ล่วงพ้นเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่วุฒิสภาได้ส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทนแล้ว ข้าพเจ้าในฐานะสมาชิกเจ้าของร่างจึงขอกราบเรียนมายังประธานสภาฯ ได้โปรดบรรจुर่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้ในระเบียบวาระการประชุมสภาเป็นการรีบด่วนด้วย เพื่อที่สภาจะได้พิจารณาใหม่ ตามมาตรา ๑๒๑ แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สุธรรม สายสร

ผู้เสนอ

(นายสุธรรม สายสร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่

(ลงชื่อ)

ไพบูลย์ มัชฌิมาลัย

ผู้รับรอง

(ลงชื่อ)

ดิลก บุญเสริม

ผู้รับรอง

(สำเนา)

รับที่ ๑๕๐๑/๑๔ วันที่ ๒๒ ก.ค. ๑๔

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ด่วนมาก

สภาผู้แทน

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๑๔

เรื่อง เสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินขึ้นพิจารณา

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

ตามที่สภาผู้แทนได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินไปให้วุฒิสภาพิจารณา วุฒิสภาได้ยับยั้ง และส่งกลับคืนสู่สภาผู้แทน

บัดนี้การยับยั้งได้เลยเวลาหนึ่งปีตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ มาตรา ๑๒๐ และมาตรา ๑๒๑ แล้ว ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความจำเป็นต้องประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป จึงขอได้โปรดยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาในสภาผู้แทนใหม่เพื่อให้ลงมติว่าจะยืนยันตามร่างเดิมหรือไม่

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

เสรี สุชาติประคัลภ์ ผู้เสนอ

(นายเสรี สุชาติประคัลภ์)

(ลงชื่อ)

เชาว์ ชัยวิรัตน์ ผู้รับรอง

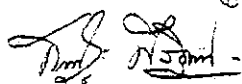
(ลงชื่อ)

สุมนา นิตยสุทธิ ผู้รับรอง

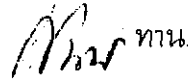
(ลงชื่อ)

อ.หิรัญโชติ ผู้รับรอง

สำเนาถูกต้อง

พิลาส พิมพ์

 ทาน.

(สำเนา)

ร่าง

พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

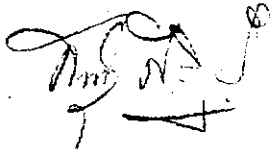
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับได้เพียงสิบสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ความในวรรคหนึ่งไม่กระทบกระทั่งความผิดอาญาที่บุคคลได้กระทำการฝ่าฝืน มาตรา ๑๑ ไว้ในระหว่างที่มาตรานี้ใช้บังคับอยู่”

สำเนาถูกต้อง

วันดี พิมพ์

ทนาย ทาน

แต่ก่อนที่จะยกร่างนี้ขึ้นมาพิจารณานั้น ทางผมในฐานะประธานสภาฯ ได้พยายามศึกษาในด้านปัญหากฎหมายกับผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายมา เวลาก็มีประเด็นอยู่ว่าในการที่จะยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะยืนยันมติหรือไม่นั้น ก่อนที่จะพิจารณาว่าควรยกร่างขึ้นมาหรือไม่นั้น ใครจะให้ที่ประชุมนี้ได้พิจารณาประเด็นในทางแง่กฎหมายเสียที่หนึ่งก่อนว่า ถ้ายกขึ้นมาแล้วและประกาศใช้แล้ว จะเกิดประโยชน์หรือไม่ หรือจะต่อติดหรือไม่ เพราะมันเป็นพระราชบัญญัติพิเศษอยู่ ก็อยากจะฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กรุณาชี้แจงให้เข้าใจเสียที แล้วเราจะได้อภิปรายในแง่ต่อไป เชิญครับ

หลวงจํารูญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในปัญหาข้อนี้ นั้นนะ ก่อนที่จะถึงข้อกฎหมาย กระทบอยากที่จะทราบถึงความเป็นมาของพระราชบัญญัตินี้ เสียก่อน คือพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินนี้ ประกาศใช้ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นเบื้องต้น แล้วก็มาตรา ๒๑ ซึ่งบอกว่า ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้นให้ใช้ได้เพียง ๕ ปี เริ่มต้นนะ เป็นอย่างนั้น ความในมาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๗ นี้ก็คือ การขึ้นค่าเช่าในมาตรา ๑๑ และการเลิกการเช่าในมาตรา ๑๗ ซึ่งหมายความว่าเมื่อใช้พระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ นี้แล้ว ใครจะขึ้นค่าเช่าก็ได้ ชับไล่ก็ได้ วันแต่จะเป็นไปตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ แต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นี้ให้ใช้ได้เพียงระยะ ๕ ปี คือหมายความว่า ถ้า ๕ ปีนี้ผ่านพ้นไปแล้ว มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นี้ก็หายไปจากพระราชบัญญัตินี้ ต่อมาด้วยมาตรา ๒๑ นี้ได้แก่อีก ๒ ครั้งเป็น ๗ ปี และ ๘ ปี และแต่ละครั้งที่แก่นั้นยังไม่ครบกำหนดเดิมทั้งสิ้น กล่าวคือเมื่อยังไม่ครบ ๕ ปีก็ได้แก่เป็น ๗ ปี และยังไม่ครบ ๗ ปี ก็ได้แก่เป็น ๘ ปี ครั้นมาครั้งสุดท้ายนี้ เมื่อทางสภาผู้แทนได้เสนอร่างพระราชบัญญัติขยาย ๘ ปีนี้เป็น ๑๒ ปี ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ตกไปในชั้นวุฒิสภา เพราะฉะนั้นเวลานี้ก็ครบ ๘ ปีแล้ว กล่าวคือครบ ๘ ปีเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๒ เวลานี้จึงไม่มีบทบัญญัติมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ในพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ เลย เมื่อเป็นเช่นนี้ กระทบจึงมีความเห็นว่า การที่จะมาเปลี่ยนมาตรา ๒๑ เป็นให้ใช้ถ้อยคำฯ ความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ให้ใช้บังคับเพียง ๑๒ ปี นับแต่วันพระราชบัญญัติ

นี้ใช้บังคับนั้น ไม่มีผลประการใด เพราะไม่มีมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ในพระราชบัญญัติควบคุมการเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ แล้ว ถ้าหากว่าสภานี้จะออกพระราชบัญญัตินี้ไป กระผมเกรงว่าจะเกิดเป็นปัญหาอยู่มากมายว่าจะมีผลแค่ไหนหรือไม่ เพราะมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้นไม่มีแล้ว เสมือนหนึ่งว่า เราไปทำอะไรกับบุคคลซึ่งไม่เป็นคนหรือตายเผาไปแล้ว เราจะไปเปลี่ยนเสื้อเปลี่ยนแสงอะไรมันก็ไม่มีประโยชน์อะไร กระผมก็หมายความว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมเกรงว่าในมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญนี้ก็ไม่ได้บังคับว่าจะต้องยกขึ้น และจะต้องพิจารณาอย่างนั้นเป็นแต่ใช้คำว่า "อาจ" สภาอาจทำอย่างนั้นได้ เมื่อกระผมเห็นอย่างนี้ ก็เห็นว่าตามสภาพไม่เปิดช่องที่จะให้กระทำได้แล้วละก็ กระผมนี้คิดว่าถ้าหากว่าจะออกพระราชบัญญัตินี้ก็ควรจะเป็นพระราชบัญญัติใหม่ ไม่ใช่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ เพราะเหตุว่าไม่มีมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ซึ่งมาตรา ๒๑ ท้าวถึงนี้จะไปแก้ไขเสียแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : บัดนี้สภาของเรา กำลังผจญกับปัญหากฎหมาย ดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้เข้ามาแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ท่านพูดเสมือนว่าการที่จะให้ตราพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่านี้ยึดออกไปเป็น ๑๒ ปี ตามร่างของคุณสุธรรม สายศร นั้น สิ้นอายุความไปแล้ว ว่าอย่างนั้น เพราะว่าปัจจุบันนี้ ไม่มีมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ กล่าวคือว่า มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ มันสิ้นอายุไปแล้ว ท่านผู้เป็นประธาน ผมขอเรียนว่ายังมีอยู่ ยังมีมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ อยู่ อายุความยังไม่ขาด เดียวนี้เมื่อสมัยนั้นถอยหลังลงไปอีก ๑ ปีนั้น บรรดาสมาชิกสภาผู้แทน คือคุณสุธรรม สายศร คุณเสรี สุชาติประคัลภ์ นั้นได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่สภาแล้ว เป็นการต่ออายุความไปแล้ว คือหมายความว่า ถ้าหากว่าจะเป็นคดีอาญา แม้ว่าจะเป็นคดีอาญาระดับ คุณสุธรรม สายศร กิติ คุณเสรี สุชาติประคัลภ์ กิติ เจ้าของร่างได้เสนอเข้ามาสู่สภานี้ สภาได้รับหลักการไว้แล้วครับ ได้รับหลักการไว้แล้ว อายุความยังไม่ขาดครับ อายุความยังไม่ขาด อยู่ที่สภานี้ ถ้าหากว่าสภานี้ยืนยันในหลักการเดิมที่จะให้ยึดอายุออกไป อายุความนั้นก็กลับใช้ได้ตามเดิม เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติร่างนี้ยังใช้ได้ เปรียบเสมือนอีกครั้งหนึ่งนะครับ เปรียบเสมือนว่าคดีอาญาจะขาดอายุความอยู่แล้ว แต่ทว่าสมาชิกสภาผู้แทนพร้อมด้วยความคิดเห็นของสภาผู้แทนนี้ได้ไปแจ้งความไว้แล้วที่

สถานีตำรวจ เป็นเหตุให้อายุความยืดต่อไปอีก ปัจจุบันนี้เมื่อวุฒิสภาวีโต (veto) ลงมา เราก็ย้อนกลับเรื่องนี้ไปใหม่ เพราะฉะนั้นอายุความก็ยังใช้ได้อยู่อย่างเดิม ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติใหม่ ท่านผู้เป็นประธาน ผมขอทราบเรียนต่อสถานีได้สำเนียงไว้ว่า ก่อนที่เราจะเข้ามาสู่สถานี เรา รวมทั้งรัฐบาลด้วย ได้มีอุดมการณ์ว่า เราจะมีความคิดและปรารถนาดีต่อประชาชน ความผาสุกของประชาชนนั้นย่อมอยู่เหนือสิ่งอื่นใด และเป็นอุดมคติที่เราจะต้องเทิดทูน ปัจจุบันนี้ก็ปรากฏว่าประชาชนผู้มีรายได้น้อย เบียดน้อยหย่อนน้อย ต้องได้รับความเดือดร้อนจากเจ้าของที่ดิน จากเจ้าของบ้านเช่า ถือเป็นโอกาสฟ้องขับไล่ไม่รู้จักก็สืบราย ก็ร้อยราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอประทานโทษ ผมชินเจนนะครับ ถ้าไม่อ้างผมก็จะไม่รู้ไปอ้างใครครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกความของผมไม่ยอมออกจากบ้านเช่า ติดตะรางไปแล้วสองคนหนึ่งปี ฐานละเมิดอำนาจศาล นี่มันได้รับความเดือดร้อนอยู่อย่างนี้ นี่เหตุการณ์เกิดขึ้นเฉพาะเอกชน ที่ผมเท่านั้นนะครับ คนอื่นผมก็ยังไม่ทราบ คนอื่นนะก็รายๆ ไม่ทราบแต่ว่ามี การขับไล่บ้านเช่านี้มีอยู่เสมอ ทำให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นจึงควรที่สภาผู้แทนนี้จะได้ยื่นมือแห่งความโอบอ้อมอารี ไปอุ้มชูช่วยเหลือ พวกที่มีรายได้น้อย ยากจนอยู่แล้วนั้น ปัจจุบันนี้เราย่อมจะเห็นได้ว่าประชาชนของเราส่วนมากประกอบด้วยบุคคลที่ยากจน เบียดน้อยหย่อนน้อย ค่าครองชีพแพงภาษีก็จะขึ้นอะไรเหล่านี้ บ้านอาคารสงเคราะห์ รัฐบาลไม่สามารถที่จะจัดทำให้ประชาชนได้ครบได้ ถ้าหากว่าสถานียื่นมือมาอนุเคราะห์ อันนี้ออกมาแล้วก็ไม่รู้ว่าใครจะช่วยเหลือใคร ถ้าหากว่าจะรอให้รัฐบาลหรือให้สมาชิกสภาผู้แทนเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าหรือเสนอกฎหมายอะไรขึ้นมาทำนองนี้แล้ว ก็ไม่ทราบว่าเมื่อไร หรือว่าพรรค ส.ป.ท. นั้นจะรับหลักการด้วยหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่ายังไม่ขาดอายุความครับ ได้ต่ออายุความไว้แล้ว เป็นแต่เพียงปัญหาว่าเราจะรับหลักการหรือไม่เท่านั้น ถ้าหากเรายืนยันมติเดิม ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ยืนยันว่าใช้ได้ ถ้าหากว่าไม่ยืนยันมันก็ตกไป คือมันมีอยู่แค่นี้ครับ ผมขอเสนอท่านนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมอยากจะให้พิจารณาประเด็นเรื่องกฎหมาย

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ยกปัญหากฎหมายขึ้นมาให้สภานี้พิจารณานั้น ผมเห็นด้วย แต่ผมไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านบอกว่า มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ มันหมดไปแล้ว มันตายไปแล้ว เหมือนคนที่ตายไปแล้ว ผมมีความคิดเห็นอีกอย่างหนึ่ง ยังไม่มีกฎหมายฉบับใดที่ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน ยังไม่มีกฎหมายฉบับใดที่ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ หรือ มาตรา ๑๗ เพียงแต่ว่า ความใน มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ นั้นให้ใช้บังคับได้เพียง ๘ ปี มาตรานั้นยังมีอยู่ แต่ยังไม่ใช้บังคับ ก็เหมือนกับมีกฎหมายหลายฉบับ ซึ่งออกมาแต่ยังไม่ให้ใช้อย่างพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่ามาเป็นต้น ออกมาให้ใช้ได้เป็นกฎหมาย แต่จะใช้บังคับในห้องที่โดนนั้นก็ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ตราบใดที่ไม่มีพระราชกฤษฎีกา ตราบใดที่ไม่มีพระราชกฤษฎีกา ประกาศ กฎ เราก็บังคับใช้ในเรื่องควบคุมค่าเช่าไม่ได้ เช่นเดียวกัน มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ นี้ ก็เป็นมาตราซึ่งมีอยู่ในกฎหมาย แต่ยังไม่ได้ใช้บังคับ จะบังคับใช้เมื่อใดนั้น อยู่ที่พระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติม ผมจึงเห็นว่า มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ นี้ยังคงมีอยู่ แต่ยังไม่ได้ใช้บังคับ และที่สภาได้ผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปนั้นก็ยังมีผลสมบูรณ์ คือหมายความว่า ถ้าเราออกไปแล้ว เรายืนยันไปตามร่างที่สภานี้ได้ผ่านไปแล้วเมื่อปีที่แล้ว กฎหมายนี้ก็ยังคงใช้ได้อยู่ และการตีความนี้ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาอยู่บ้าง ก็เป็นเรื่องของศาลที่จะพิจารณา แต่ความเห็นของผมนั้นเห็นว่า ถ้าเราผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว กฎหมายฉบับนี้บังคับใช้ได้ ใน มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : กฎหมายควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน นี้ร่างขึ้นเมื่อหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ผมก็มีส่วนเกี่ยวข้องมาแต่ต้น การตีความตามกฎหมายซึ่งคิดว่าสภานี้ได้ร่างไปตามเจตนารมณ์ของราษฎร แต่ว่าศาลไม่ยอมรับรู้ กฎหมายที่ได้แก้มาเพื่อให้ศาลรับรู้ครั้งแรก ศาลก็ตัดสินว่าไม่ถูกต้องนั่นเอง ก็ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิ จึงแก้กันเป็นครั้งที่สาม ศาลจึงบังคับให้ เรื่องที่ปรากฏชัดแจ้ง ผมอยากขอความกรุณากล่าวให้สภานี้ทราบว่า เกิดขึ้นที่เชียงใหม่ เจ้าพนักงานสหกรณ์ไปเช่าบ้านเขา แล้วก็ตามกันว่าอยู่ในข่ายพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าหรือเปล่า ศาลฎีกาบอกว่าไม่ใช่ เพราะไม่ใช่ที่อยู่อาศัย ที่นี้การ

เขียนกฎหมายนี้ผมคิดว่า ทางสภานี้เขียนได้ แต่ว่ามันจะใช้ไปตรงตามเจตนาหรือไม่นั้น อย่างเพื่อนสมาชิกว่าศาลเป็นผู้กำหนด ผมฟังดูทั้งสองฝ่าย เพื่อนสมาชิกอีกท่านหนึ่งคำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน ข้อนี้ผมเห็นด้วย ประชาชนเดือดร้อน ถ้าเลิกกฎหมายอันนี้เสีย แต่ปัญหาเมื่ออยู่ว่า ถ้าเขียนลงไปแล้ว ศาลจะรับรู้กฎหมายที่เราเขียนนี้ไปแค่ไหนเพียงไรนั้น ก็ต้องคิดเหมือนกัน เพราะกฎหมายทุกวันนี้ศาลไม่รับรู้มาถึงสองหนแล้ว เพื่อจะให้ศาลรับรู้อาเภาคพิพากษาศาลฎีกามาให้กรรมสิทธิ์ของสภานี้เขียน เขียนไปก็ยังไม่ตรง ศาลก็ยังตีความโดยไปใช้บังคับไม่ได้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นอย่างนี้แล้ว ผมคิดว่าสภานี้ถ้าได้ใช้ความรอบคอบคือออกกฎหมายไปให้ใช้บังคับได้ก็จะเป็นผลดีแก่ราษฎรอย่างที่เรารารถนา ปัญหาว่าถ้าหากว่ากฎหมายนี้ถึงกำหนดที่กฎหมายมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ กำหนดไว้แล้วนั้น ยังใช้บังคับได้หรือไม่ ก็จริงทั้งสองอย่าง เดียวนี้เขาใช้บังคับไม่ได้เพราะหมดเวลา มีเงื่อนไขเวลาจำกัดอยู่แต่ว่ากฎหมายทั้งมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ ก็ไม่ได้เลิกไปเหมือนกัน เพราะไม่มีอะไรเลิก แต่ถ้าหากว่าจะเขียนให้ได้ ผมก็อยากจะเรียนว่าอย่างนี้ครับ ถ้าจะตีความว่ายังไม่เลิกไป ก็จะต้องไปเขียนกันใหม่ว่า ทำอย่างไรจึงจะให้ศาลวินิจฉัยได้ว่าสภานี้ไม่มีเจตนาจะเลิก เมื่อมันสิ้นอายุไปแล้วก็จะต่อกันใหม่ มันต่อกันไม่ติด ก็จะทำให้ติดอย่างไรก็อยู่ในวิธีเขียนก็ว่าไปอย่างนั้น แต่ถ้าจะตีความว่าสิ่งที่ตายไปแล้วก็เกิดไม่ได้ เหมือนอย่างกฎหมายแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน เลิกคำสั่งคณะปฏิวัติ ปริมาณที่ดินที่คนจะถือครอง คำสั่งคณะปฏิวัติเลิกประมวลกฎหมายที่ดิน ก็ใครจะถือครองเท่าไรก็ได้ คำสั่งคณะปฏิวัติก็เป็นอย่างนั้น แล้วก็เลิกประมวลกฎหมายที่ดินฉบับนั้น เดียวนี้สภานี้กำลังจะเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนั้น ปัญหาที่ย้อนไปว่าประมวลกฎหมายที่ดินมันพื้นดินขึ้นมากหรือเปล่า ผมคิดว่าอย่างนี้ ถ้าจะเขียนให้พื้นดินมากก็ได้ ก็ไปแปรญัติตีในวาระที่สองในกฎหมายเลิกประกาศของคณะปฏิวัติว่า คำสั่งคณะปฏิวัติฉบับนี้ที่เลิกประมวลกฎหมายที่ดินนี้ ให้กฎหมายที่ดินนั้นคงใช้บังคับนับแต่วันประกาศเลิกคำสั่งคณะปฏิวัติ ผมคิดว่าอันนั้นก็คืนมาได้ ความศักดิ์สิทธิ์ของอำนาจนิติบัญญัติก็ควรจะเป็นอย่างนั้น ตีความว่ามันเป็นอย่างนั้นไปแล้ว มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๑ ซึ่งมันหมดเขตใช้ไปแล้ว แต่วามันยังไม่ได้เลิกกฎหมายฉบับนั้น ก็ไปเขียนในวาระที่สอง ถ้าสภานี้จะรับหลักการว่า ที่มันขาดตอนไปนั้นให้กลับย้อนไปใช้ได้อีกตั้งแต่วันประกาศใช้กฎหมายนี้ แต่ไม่ได้หมายความว่า

ว่าช่องว่างซึ่งกฎหมายนี้ไม่ได้ใช้แล้วก็เลิกไปแล้วนั้นนะยังไปใช้ถอยหลังได้ เพราะฉะนั้น มันจะยุ่งยากในทางปฏิบัติ ไส้กันไปแล้วเพราะไม่มีการคุ้มครอง ก็จะมีพื้นคืนกลับมาอีก จะไปเรียกค่าเสียหายอีก มันคงจะยุ่งยาก ก็คงจะไม่ใช้วิธีเขียนกฎหมายที่ดี แต่ผมมองเห็นไปอีกสองแง่ว่ามันอยู่ที่วิธีเขียน ถ้าเขียนแต่เพียงว่าจะต่อไม่ติดเสียแล้ว เพราะมันขาดไปแล้ว แต่ถ้าจะเขียนย้อนไปว่านับแต่วันใช้กฎหมายนี้ อายุเวลาที่จะใช้มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้น คงนับแต่วันใช้กฎหมายนี้ อย่างนี้เห็นจะพอไปได้ นี่ผมก็มีความเห็นนะครับ คือกลัวไปว่าเขียนกฎหมายไปเกือบล้มเกือบตาย เสียเงิน เสียทองชาวบ้าน แล้วกฎหมายออกไป ศาลบอกว่าใช้ไม่ได้ ซึ่งศาลก็มีสิทธิจะวินิจฉัยแล้วเคยทำมาแล้วกฎหมายฉบับนี้ สองหนแล้วศาลฎีกาตัดสินมา ผมมีข้อคิดอยากให้สภานี้ได้วินิจฉัยว่าเรารับหลักการแล้วเขียนอย่างที่ผมว่า ว่าให้เริ่มกันขึ้นตั้งแต่วันใช้กฎหมายนี้ ช่องว่างก็ให้แล้วไป อย่างนี้ควรจะมีผล ก็คงจะไม่สูญไปเลย อย่างที่รัฐมนตรีว่า จริงหรือกมันไม่ได้ใช้ เพราะหมดอายุที่จะใช้ แต่ว่าหมดแล้วก็ขาดตอนมาถึงวันนี้ ถ้าวันนี้สภานี้จะรับหลักการก็พิจารณากันไป แล้วก็เขียนลงไปให้ชัดว่า ให้นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ นี่ผมก็มีความเห็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ขอข้อความเข้าใจกัน เดียวนะครับ กฎหมายฉบับนี้ ไม่มีการแก้ไขอีกแล้ว เพราะการที่ส่งมาพิจารณานี้มีแต่เพียงว่า เรายืนยันมันดีหรือไม่ ถ้ายืนยันแล้วก็ใช้ตามนี้ แก้ไขอีกไม่ได้ จะข้อความเข้าใจไว้ คือว่าผมจะทำเป็นขั้น ๆ เพราะเป็นญัตติที่ให้ยกร่างมาพิจารณา ก็ถามที่ประชุมว่าจะให้ยกไหม เมื่อยกแล้วจะยืนยันไหม ก็เหมือนกับรับหลักการถ้ายืนยัน ถ้าครบกำหนดก็เป็นอันว่าใช้ได้

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : เท่าที่ได้ฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมชี้แจงว่ากฎหมายฉบับนี้ได้ขาดตอนไปแล้ว เสมือนว่าไม่มีแม่บทที่จะอิง ผมมีความเห็นว่า กฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นกฎหมายให้ต่ออายุ คือให้ขยายระยะเวลาการใช้กฎหมายควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ กฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่าไม่ถูกวุฒิสภายับยั้ง ก็จะเริ่มต่ออายุมาแต่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๑๖ เป็นเวลา ๔ ปี เพราะฉะนั้นการต่อนี้มันก็เกิดผล

ในทางเป็นปัญหาในข้อกฎหมายว่าระหว่างที่กฎหมายฉบับนี้ยังไม่ผ่าน ยังไม่ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา บรรดาถ้อยความหรือคดีความที่เกิดขึ้นนั้น ก็ไม่ต้องบังคับ ไม่ต้องนำมาใช้ แต่ถ้าถ้าอยู่ภายใต้เงื่อนไขของกฎหมายควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน คือผู้เช่าและผู้ให้เช่าอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับเก่า คือกฎหมายควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ แล้ว บุคคลพวกนั้นจะต้องถูกบังคับตลอดไปจนถึง วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ นี้ผมจึงเห็นว่าไม่ขาด เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนอย่างที่ท่านสมาชิกจังหวัดขอนแก่นได้อภิปรายมาแล้วว่า ประชาชนได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นควรจะยืนยันให้ใช้เป็นกฎหมายต่อไป ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

หลวงจ่าบุญเนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมเห็นว่าเราทำความเข้าใจกันก่อนดีกว่า ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติแก้ไข ไม่ใช่พระราชบัญญัติเพิ่มเติม ถ้าเป็นพระราชบัญญัติเพิ่มเติมแล้ว ปัญหาไม่มีเลย แต่เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติแก้ไข ซึ่งเบื้องต้นกระผมอยากจะชี้แจงเสียก่อนว่า การไปเอาอายุความมาปนกับเรื่องนี้ นั้นไม่ตรงกับเรื่องเลย อายุความนั้นเป็นเรื่องการที่จะฟ้องร้องใคร และคดีอาญานั้นแบ่งออกเป็นสองอย่าง คือคดีอาญาส่วนตัวและคดีอาญาแผ่นดิน คดีอาญาส่วนตัวนั้นอายุความมีสองตอน คือ ๓ เดือน แต่ถ้าไปแจ้งความแล้วขยายเป็น ๕ ปี ซึ่งมีอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแจ้งชัด แต่ถ้าหากว่าเป็นคดีอาญาแผ่นดินแล้ว ให้ไปแจ้งความอย่างไรก็ไม่ยึดอายุความ เพราะฉะนั้นโปรดอย่าเอาอายุความมาใช้กับเรื่องนี้ ไม่ถูก เรื่องนี้เป็นเรื่องร่างพระราชบัญญัติ ไม่ใช่พระราชบัญญัติ จะเป็นกฎหมายได้นั้นต่อเมื่อได้ผ่านรัฐสภา มีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธย เสร็จแล้วและประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพราะฉะนั้นร่างอันนี้ไม่ใช่กฎหมาย ยังไม่ใช่กฎหมาย เป็นแต่ข้อเสนอเพื่อแก้กฎหมาย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรามาคิดดูอย่างนี้ กระผมอยากจะเรียนข้อเท็จจริงอย่างนี้ว่า สภานี้จะเสี่ยงหรือไม่ กระผมไม่ได้หมายความว่าร่างนี้ถ้ามีความจำเป็นก็อาจจะเสนอร่างมาใหม่ได้ แต่ว่ามาในรูปแบบนี้นั้นกระผมเห็นว่ามันไปไม่รอด ไปไม่รอดหรอกครับ เป็นเรื่องเสี่ยงเกินไปสำหรับรัฐสภาอันมีเกียรติ ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ออกไปแล้ว ศาลไม่รับบังคับบัญชา ส่งมา ตุลาการรัฐธรรมนูญ

บอกว่าใช้ไม่ได้ รัฐสภาจะรู้สึกอย่างไรบ้าง เสียงดีหรือไม่ดี กระผมว่าถ้าหากว่าต้องการก็เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ จะต่ออายุอย่างไรก็ได้ และอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้ได้ โปรดคิดถึงอกร่างบ้างว่าเป็นอย่างไร ในระหว่างเจ้าบ้านและลูกบ้านซึ่งบอกเลิกการเข้าไปแล้วฟ้องร้องไปแล้ว ทำอะไรไปแล้ว ท่านจะให้เขากลับคืนสู่ฐานะเดิมประการใด ให้เขาฟ้องกันอีกหรือ ให้เขาทำกันอีกหรือ ในระหว่างปีสองปีนี้ มีประโยชน์ใหม่ครบนี้กระผมพูดถึงตามตัวจริงก่อน มีผลใหม่ สมควรหรือไม่ ก็ถ้าเราจะเอาอย่างไรก็เสนอขึ้นมาใหม่ซิคครับ เสนอร่างขึ้นมาแล้วแก้ไขได้อย่างใจเรา เราจะเอาอย่างไรก็เอา นี่ดีกว่า กระผมนึกว่าการทำอย่างนี้นั้นจะเป็นการเสี่ยงเกินไปสำหรับในการที่เราจะดำเนินเรื่องนี้ และก็อาจไม่ได้ผลดีในที่สุดด้วย

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์): ผมขอกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้คุณสุธรรม สายศร ได้เสนอในขณะที่อยู่ในพรรคอิสระ ฉะนั้นในฐานะผมอยู่ในพรรคอิสระจึงจำเป็นจะต้องกราบเรียนข้อเท็จจริงในระหว่างที่มีการแก้ไขต่างๆ มานั้น เราแก้กันเป็นสองครั้ง คือเมื่อปี ๒๕๐๙ เราแก้มาตรา ๒๑ โดยให้ยืดอายุออกมาอีก ๗ ปีนะครับ แล้วพอมาถึงฉบับนี้ปี ๒๕๑๑ แก้ยืดออกมาเป็น ๘ ปี มันจะสิ้นสุดลงตามกำหนดอายุของกฎหมายนี้กำหนด กฎหมายนี้เสียไปหรือไม่ หรือมีผลบังคับอะไรหรือไม่ มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ หหมดหรือยัง มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๑ จะหมดเฉพาะบทเฉพาะกาลที่ได้ใช้บังคับในระยะ ๗ ปี และ ๘ ปีเท่านั้น ส่วนตัวบทอื่นๆ ยังมีอยู่เมื่อเราเอาระยะเวลาที่คุณสุธรรม สายศร เข้าไปขอต่ออีก ๔ ปีเข้าไป ก็เป็นการบังคับ ๔ ปี แต่โดยเหตุที่กฎหมายนี้ยังไม่ได้ผ่านสภาจึงจะบังคับย้อนหลังไม่ได้ สมาชิกมีสิทธิที่จะสอดแทรกอายุของการบังคับได้ เพราะกฎหมายนี้ไม่ได้ตก เป็นแต่เพียงวุฒิสภาได้ยับยั้งไว้ เราจึงมีสิทธิที่จะยกขึ้นมาพิจารณาตามมาตรา ๑๒๑ แห่งรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นเมื่อเราได้ประกาศใช้กฎหมายนี้ไปเมื่อใด กำหนดแห่งการบังคับจะสอดเข้าไปแทนคำว่า ๘ ปีนั้น อีก ๔ ปี ถ้าหากสภานี้อนุมัติมาแล้ว จะต้องบังคับไปถึง ๑๒ ปีก็ต่อเนื่องมาจากว่า ๗ ปี แต่ว่าระยะที่ว่างอยู่นั้นเราไม่มีกฎหมายใช้บังคับ เหตุที่เกิดขึ้นในระยะที่ว่าง กฎหมายใช้บังคับถอยหลังไม่ได้ สภานี้มีหน้าที่จะต้องบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน

เราจะถือข้อความในกฎหมาย เป็นการชิงไหวชิงพริบเพื่อให้กฎหมายนี้ตกไป เราทำไม่ได้ ในเมื่อประชาชนกำลังเดือดร้อนอยู่ ถ้าหากว่าสภานี้เป็นผู้ที่จะพิทักษ์ มีหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ประชาชน ถ้าสภานี้มีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติบ้านเมืองไม่น้อยกว่ารัฐบาล ข้อครหาฉันทาที่จะเกิดขึ้นภายหลังนั้นเราพร้อมที่จะผกหัวรับ เพราะเราทำไปด้วยความบริสุทธิ์ เจตนาเพื่อความสุขของประชาชนเป็นเกณฑ์ แม้แต่ชีวิตเราก็จะยอมสละถ้าประชาชนได้อยู่ดีกินดี ประสาอะไรกับครหาฉันทาที่จะเกิดขึ้นในภายหลังเราก็ทำไปโดยสุจริตแล้ว ฟ้ำจะผ่า โลกจะหลาย เราก็ไม่ได้กลัวทั้งนั้น เราเข้ามาโดยเจตนาบริสุทธิ์เพื่อพิทักษ์ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน ฉะนั้นการเขียนกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชน ถ้ามันเกิดผิดขึ้น เราก็ยอม จึงไม่จำเป็นต้องวิเคราะห์ว่ากฎหมายนั้นวิบัติไปแล้ว ผมมีความรู้บ้าง แต่ว่าโดยสามัญสำนึก ถ้าหากว่าสภานี้อนุมัติแล้ว ใช้ได้อีก ๔ ปี นับแต่วันประกาศใช้บังคับ วิธีตีความของท่านรัฐมนตรี นั้น ท่านเป็นศาสตราจารย์ ผมเป็นทนายชั้นสอง เห็นว่าออกจะคลาดเคลื่อนต่อข้อเท็จจริง เพราะกฎหมายนี้ไม่ตก มีแต่ข้อความว่า ๗ ปีหรือ ๘ ปี เท่านั้นที่มันยังว่างอยู่ ถ้าสภานี้อนุมัติ คำว่า ๔ ปี มันก็นับต่อไปเท่านั้น เราไม่ได้นับอายุความ แต่เรานับบทเฉพาะกาลที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นต่างหาก ฉะนั้นผมเห็นว่าเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดให้เราเขียนร่างกฎหมายฉบับนี้ไป ถ้าสภานี้บังคับให้ผ่านไป ไม่มีใครจะมาแก้กฎหมายได้ เว้นแต่ว่าจะต้องกลับเข้ามาในสภานี้อีกครั้งหนึ่ง การที่ท่านรัฐมนตรีขอเสนอให้มีการแก้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใหม่เพียงแต่อย่างนี้เราจะต้องถูกลูกถีงลากกันออกแทบจะไม่ไหวแล้ว บัดนี้มาถึงจุดหมายปลายทางที่เราจะเอาร่างที่เราได้อุตส่าห์ร่างมา และพยายามฝ่าฟันมาตลอดเวลา ๑ ปี หรือ ๒ ปีนี้ออกใช้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนแล้ว เราทำไม่จะต้องกลับไปทำในสิ่งที่มันจะเป็นไปไม่ได้ ผมเห็นว่าการที่จะตีความรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องที่หลัง เป็นเรื่องความเข้าใจของท่าน แต่พวกผมเห็นว่าดี ก็ดี แพ้ก็แพ้ แต่ในระยะที่แพ้นี้ขอให้ประชาชนอย่าเดือดร้อน นั่นคือจุดประสงค์ของนิติบัญญัติ และสมาชิกสภาผู้แทน

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) คือปัญหามันมีจริง ๆ ครับ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า ผมก็รู้สึกมันมีเหมือนกัน ไม่ใช่ไม่มี อันตรายที่ว่ากฎหมายนี้อาจจะตกก็มี

แต่ที่นั่นถ้าจะเอาเหตุผลกันแล้ว ก็มีข้อน่าคิดหลายอย่างที่ว่ามีทางที่จะไปได้ ในเบื้องต้นนี้ท่านรัฐมนตรีบอกว่ามันจะเป็นปัญหาขึ้นมาสู่ตุลาการรัฐธรรมนูญนะ เห็นจะยังไม่ถูกนัก เพราะเรื่องจะมาสู่ตุลาการรัฐธรรมนูญเฉพาะเมื่อสภานี้ ออกกฎหมายไปขัดต่อรัฐธรรมนูญเข้า ศาลเห็นว่ากฎหมายใดขัดต่อรัฐธรรมนูญ ศาลก็ปรึกษามานานกฎหมายขัดรัฐธรรมนูญแล้ว ที่นี้ปัญหาเรื่องนี้ผมนี้กว่ากฎหมายนั้นมันไม่เกิดปัญหาที่จะเป็นกฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญ มันก็จะไม่ผ่านตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นมาได้ เป็นปัญหาว่าศาลจะตีความเรื่องเคหะแค่นั้นเพียงไร ยังให้อยู่หรือไม่ มันไม่ใช่ปัญหาเรื่องกฎหมายขัดต่อรัฐธรรมนูญ จะมาอ้างว่าเป็นการตัดกรรมสิทธิ์ เป็นการลิดรอนกรรมสิทธิ์ ก็กรรมสิทธิ์ก็อยู่ภายใต้บังคับกฎหมาย เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะขึ้นมาสู่ตุลาการรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าคงไม่มี มันจะมีก็อย่างที่ท่านรัฐมนตรีท่านว่า ท่านบอกว่ามันสิ้นอายุไปแล้ว มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ อย่างที่ท่านประธานว่า ถูกละเราทำอะไรไม่ได้ ตอนนี้อย่างไรก็ไม่ได้ จะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ฉะนั้นปัญหาจะมีก็คือว่าท่านบอกว่าสิ้นอายุไปแล้ว ที่นี้ผมไปดูพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าแล้ว ขอโทษครับ ท่านสมาชิกจากกระยองพูดนั้นถูก คือพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า อยู่ในพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ก็ไม่มีบอกไว้ว่า มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้น ที่เดิมบอกให้มีอายุใช้ได้เท่านั้น ๆ ปีนะ ก็ไม่ได้บัญญัติไว้ ถ้าขาดต่อให้เลิก ไม่มีครับ มันก็เป็นกฎหมายอยู่อย่างนั้นแหละ ถ้าเกิดตัวบทในพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า มีบัญญัติไว้ชัดเจนว่ามาตรา ๑๑ นี้ กับมาตรา ๑๗ ถ้าใครจะต่อต้องต่อให้ติดกันนะ หากไม่ยกเลิกนะ อย่างนี้เป็นปัญหาอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า แต่นี่มันก็ไม่มีความจำเป็นว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นแม้จะขาดช่วงไปบ้างจะเป็นปีสองปียังไม่มีการต่อ มันก็ยังเป็นกฎหมาย หากแต่ว่าเป็นกฎหมายที่ไม่มีกฎหมายให้ใช้บังคับเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นปัญหาที่ว่าจะมาออกกฎหมายในนี้ ถึงแม้จะล่าไปเท่าไรก็ตาม เมื่อมันเป็นกฎหมายบอกนี้ ความในมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ นะ ให้ใช้บังคับเพียง ๑๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พระราชบัญญัติที่ออกไปใช้บังคับก็นับไปตามนี้ มันเป็นกฎหมายเหมือนกัน ข้อที่นาวัดก็คือว่าที่จะไปร่างใหม่ เพราะท่านรัฐมนตรีบอกว่าถ้าออกไปเวลานี้ ปัญหาจะเกิดยุ่งยากเพราะมันขาดตอนมาแล้วช่วงหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๑๒ ระหว่างช่องว่างนี้จะทำอย่างไร ตามกฎหมายก็ทำอะไรไม่ได้ คือในระหว่างช่องว่างนี้ก็สันนิษฐานว่าพวกเคหะต่าง ๆ ก็ไม่มีกฎหมาย

บังคับ จะขึ้นค่าเช่าก็ได้ จะเลิกสัญญาก็ได้ ก็ว่ากันไป อะไรที่มันเกิดขึ้น เช่น มีการเลิกสัญญา ระหว่างช่องว่างก็เป็นไปตามนั้น และกฎหมายนี้ที่จะให้เอามาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาใช้นะ มันใช้ตั้งแต่วันออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไป ๑๒ ปี ผลที่เกิดขึ้นในระหว่างที่มีกฎหมายเดิมก็ดี ไม่มีก็ดี ก็เป็นไปตามเรื่องของกฎหมาย กฎหมายใช้บังคับ ย้อนหลังไม่ได้ แต่ผมเห็นว่าปัญหาใหญ่ที่เราจะพูดกันได้อีกก็คือว่า หลักของการตีความกฎหมาย ในโรงในศาลนะ เขาตีกฎหมายให้เป็นผล การตีความกฎหมายย่อมตีให้เป็นผลไม่มีหลักที่ไหน บอกว่าตีให้ตกไป ไม่มี เมื่อกฎหมายออกมาแล้วศาลจะต้องตีบังคับให้เกิดผลให้จงได้ เพื่อให้ บังคับจงได้ เพราะนั่นเป็นเจตนาของอำนาจอธิปไตยฝ่ายนิติบัญญัติเขาต้องการให้ใช้เช่นนั้น ที่นี้ตัวบทที่เราจะออกไปนี้ก็ชัดเจนเกินว่านับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัติที่ยังคับแล้ว ให้นำ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ มาใช้ ๑๒ ปี อ้ายนี้ตัวบทกฎหมายที่แจ้งชัดนี้ ผมก็ยังสงสัย ศาลจะ ไปตีความว่าอ้ายนั้นมันสิ้นไปแล้ว ผลที่สุดก็ทำให้กฎหมายนี้ตกไป ก็จะผิน ๆ กับหลักที่ว่า การ แปลกฎหมายต้องใช้วิธีตีความให้เป็นผล ไม่ใช่ให้มันตกไป อันนี้ก็เป็นหลักอีกอันหนึ่ง ถ้าว่า จะตีความกันไปตามหลักนี้แล้ว กฎหมายก็ไม่ควรจะตก ถ้าจะอธิบายก็คือ เสนอมาไม่ทันตาม วิธีทางรัฐธรรมนูญ ต้องไปโน้นไปนี้ มันก็เข้าไป แต่ถึงอย่างไรมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ ก็ยังอยู่ เมื่ออ้ายนี้ออกมาบอกว่าให้ใช้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นเวลา ๑๒ ปี ก็ใช้ตาม นั้น เป็นกฎหมายเหมือนกัน นี่ล่ะผมเห็นอย่างนี้ละครับ ผมยอมรับว่าปัญหามันมี แต่ทางที่ จะเสียก็มีอย่างนี้ ก็มีกันสองฝ่าย เพราะฉะนั้นที่จะไปออกกฎหมายใหม่ ผมว่ามันไม่แก้อะไร ระหว่างที่จะไปรื้อออกกฎหมายใหม่ ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างนี้ ก็เกิดขึ้นมาเหมือนกัน ออกกฎหมาย ใหม่ก็จะเกิดปัญหาอย่างนี้อีก เพราะปัญหาเก่ามันออกมาใหม่อีก ก็จะบอกว่าอ้ายนี้มันตายไป แล้ว ก็จะเกิดอย่างนั้นอีก เพราะฉะนั้นก็ต้องเสี่ยงเอา เหตุผลก็ดีด้วยกันทั้งสองฝ่ายอย่างนี้ เราทำอย่างอื่นก็ไม่ได้ เพราะว่าเป็นเรื่องเจตจำนงของสภานี้ที่จะให้ออกกฎหมายนี้ไป เมื่อตาม วิธีทางรัฐธรรมนูญมันได้แต่ยืนยัน ผมว่าเราได้แต่ยืนยัน ส่วนผลจะเกิดขึ้นประการใดต่อไป ก็ต้องมาดูอีกที หาทางแก้ไขอีกที

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติที่เราจะยืนยันกันในวันนี้ ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และท่านสมาชิกผู้มีการติจากจังหวัดระยองที่ได้อภิปรายไปแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างที่ถูกยบยั้งไว้เพียงชั่วคราวเท่านั้น คือตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ กับมาตรา ๑๒๑ให้อำนาจอธิสภาที่จะยับยั้งร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ที่วุฒิสภาไม่เห็นด้วย เพราะฉะนั้นในระหว่างที่ยับยั้งไว้นั้นมิได้หมายความว่าร่างพระราชบัญญัตินี้สิ้นผลไปก็หาไม่ เป็นแต่เพียงว่ารอไว้ชั่วคราวหนึ่งตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เมื่อถึงกำหนดระยะเวลาไปแล้ว เมื่อสภาผู้แทนได้หยิบยกขึ้นมา ถ้าหากว่าสภาผู้แทนหยิบยกขึ้นมาและยืนยันต่อไปแล้ว ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ใช้บังคับต่อไปที่นี้สำหรับมาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๗ ของร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินนั้น ในระหว่างที่วุฒิสภาจะยับยั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้นั้น มิได้หมายความว่ามาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๗ ได้ตายไปแล้ว หรือได้สิ้นไปแล้วหรืออย่างตัวอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านบอกว่าเหมือนกับคนตายไปแล้ว ตายไปแล้วมันจะเอาคืนมาไม่ได้หาเป็นเช่นนั้นไม่บทมาตรานี้ยังคงอยู่ อย่างที่ท่านสมาชิกแห่งจังหวัดระยองได้กล่าวไว้แล้ว หากจะเปรียบเทียบกับตัวอย่าง ผมขอยกตัวอย่างให้ฟังว่า มาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๗ นี้ เป็นเหมือนเครื่องมือที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบให้ไว้ แล้วก็ให้ใช้มาระยะเวลาหนึ่ง แต่ที่นี้พอจะต่อระยะเวลาให้ใช้ไปอีก วุฒิสภานั้นนะก็เอาเครื่องมืออันนี้ไปวางไว้เสียที่อื่น คือบอกว่าอย่าใช้เครื่องมืออันนี้นั้นนะเอาไว้ก่อน จนกว่าจะครบระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ เพราะฉะนั้นเครื่องมืออันนั้นมันยังอยู่ เพราะฉะนั้นสภานี้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณา เพราะฉะนั้นเราบอกว่าขอให้เอาเครื่องมืออันนี้ไปใช้ต่อไป มันก็จำเป็นที่จะต้องใช้ต่อไป ปัญหาจะต่อหรือไม่ต่อ นั้น เป็นปัญหาเรื่องหนึ่งต่างหาก ปัญหาอันนี้ก็หมายถึงว่าพระราชบัญญัติที่เราเสนอขึ้นมา นั้นนะมันจะใช้บังคับได้อย่างไรหรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อสมมติว่าสภานี้ได้รับ หรือยืนยันให้ใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ไป มาตรา ๑๑ กับมาตรา ๑๗ นี้ก็คงจะต้องใช้ต่อไปก็หมายความว่าเราไปหยิบเอาเครื่องมืออันนั้นนะออกมาแล้วก็ดำเนินการใช้ต่อไป ส่วนที่ท่านบอกว่าในทางปฏิบัติมันจะลำบาก มันไม่ลำบากหรอกครับ ช่วงระยะเวลา ๑ ปีที่ผ่านมาในที่เครื่องมืออันนั้น

ไม่ใช่นั้นนะ เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้แล้ว เราก็ใช้กันต่อไปในระยะเวลาสั้น เมื่อไม่ใช้มันก็เป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องการให้ใช้ให้ครบ ให้ต่อไปอีกเท่าไร ระยะเวลา

ประธานสภาผู้แทน : ๑๒ ปี

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ๑๒ ปี นี้ครับ ตามนี้ เวลา ๑๒ ปีมันก็ไม่นับต่อเนื่องจากกันมา ส่วนช่วงระยะเวลานั้นมันเป็นระยะแต่เพียงว่า ระเบียบการใช้ไว้ชั่วคราว เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้มันไม่เป็นปัญหาอย่างไร เพราะว่าเวลาที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๐ กิติ มาตรา ๑๒๑ กิติ บัญญัติให้อ่านาจอธิสภายับยั้ง และในขณะเดียวกันก็บัญญัติให้อ่านาจอธิสภานี้ที่จะหยิบยกเรื่องร่างพระราชบัญญัติที่วุฒิสภายับยั้งไว้กลับมาใช้อีก เพราะฉะนั้นอันนี้มันเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน เพราะฉะนั้นผมจึงขอสนับสนุนความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ โดยเฉพาะท่านสมาชิกจากจังหวัดระยองอย่างที่ท่านได้อภิปรายไปแล้ว และยืนยันว่าร่างพระราชบัญญัติยังคงใช้ต่อไปอีกได้

หลวงจ่าบุญ เนติศาสตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมขอทำความเข้าใจสักนิดหนึ่ง คือถ้าหากว่าเราดูรัฐธรรมนูญนะครับ จะเห็นได้ว่าในมาตรา ๗๔ มีว่า เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ที่นี้ความเป็นกฎหมายนั้นมันอยู่ที่การใช้บังคับ และถ้าโปรดดูพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดินนี้เองละก็จะเห็นได้ว่า ในมาตรา ๒ ก็บอกว่าพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือหมายความว่า ความเป็นกฎหมายนี้อยู่ที่นั่น ที่นี้ถ้ามาดูมาตรา ๒๑ ซึ่งเราแก้ไขกันอยู่นี้ ที่เป็นปัญหากันอยู่นี้ ก็บอกว่าไม่ให้ใช้บังคับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ นั้นไม่ให้ใช้บังคับ คือให้ใช้บังคับได้เพียงภายใน ๕ ปี ก็หมายความว่าเมื่อพ้น ๕ ปีหรือ ๘ ปีนี้ ที่แก้ไขมานี้ก็ไม่ใช้บังคับต่อไป เพราะฉะนั้นกฎหมายอันนี้ไม่มีผลแล้ว คือตัวหนังสือมันยังอยู่กระผมก็ยอมรับ เพราะเหตุว่าพิมพ์แล้วไม่มีใครไปลบ แต่ว่าความเห็นกฎหมายมันไม่มี

แล้ว และที่นี้อีกอันหนึ่งซึ่งกระผมอยากจะปรับความเข้าใจให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทราบนั้น ร่างนี้เป็นบทบัญญัติยกไปไว้ในพระราชบัญญัติปี ๒๕๐๔ ไม่ใช่กฎหมายใหม่ เพราะฉะนั้น ๑๒ ปีนี้ต้องนับตั้งแต่วันในพระราชบัญญัติปี ๒๕๐๔ ไม่ใช่ร่างใหม่ นี่โปรดเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในระหว่างที่กฎหมายนี้ออกและไปใช้บังคับได้นั้นจะต้องนับหนึ่งตั้งแต่ปี ๒๕๐๔ เป็นต้นมา และระหว่าง ๒ ปีที่กฎหมายเลิกไปนี้ จะต้องใช้บังคับด้วย โปรดเข้าใจอย่างนั้น ไม่ใช่ที่ว่าใช้บังคับตั้งแต่วันออกใช้แผ่นนี้ ไม่ใช่ต้องใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ เพราะเหตุว่ายกตัวบทนี้เข้าไปใช้แทนตัวบทเดิม โปรดเข้าใจอย่างนั้น กระผมหมายความว่าอย่างนั้น คือไม่ใช่เรื่องที่ใช้พระราชบัญญัติใหม่

นางสุมนา นิตยสุทธิ (ศรีสะเกษ) : ร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอกลับเข้ามาก็เพียงพอว่า เสนอจะขอมติต่อสภาเท่านั้น ดิฉันขอเสนอปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอปิดอภิปรายแล้ว จะมีท่านผู้ใดเสนอเปิดอภิปรายใหม่ครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ผมขอเสนอเปิดอภิปรายต่อไป ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ความจริงพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอเข้ามาในสภานี้ ก็เพื่อเพียงเพื่อให้สภานี้ยืนยันเนื่องจากวุฒิสภาได้เสนอแย้ง ได้ยับยั้งกฎหมายฉบับนี้ และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็เป็นผู้เบิกโรงกล่าวให้เห็นอันตรายในการที่ ถ้าหากว่าสภานี้จะอนุมัติให้ใช้เป็นกฎหมายได้ต่อไป จะเกิดอันตรายอย่างไรอย่างนี้ตามที่ท่านได้อภิปรายแล้ว ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับข้ออภิปรายของท่านรัฐมนตรี ข้ออภิปรายเหล่านั้นเป็นข้อซึ่งโน้มน้าวจิตใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้มองเห็นว่าจะเกิดอันตราย และนำความเสื่อมเสียมาสู่สภานี้ ความจริงถ้าหากว่าสภานี้จะอนุมัติกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว ประโยชน์จะเกิดขึ้นแก่ประชาชนผู้ทุกข์ยากเป็นอันมาก ปัญหาที่มีโต้เถียงกันอยู่ว่า ถ้าหากว่าอนุมัติกฎหมายฉบับนี้ไปแล้วนั้นจะเป็นผลใช้บังคับได้หรือไม่ ประเด็นก็เกิดขึ้นว่ากฎหมายฉบับเดิมยังมีอยู่หรือเปล่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายไปแล้วว่ากฎหมายเดิมไม่ได้ยกเลิกกฎหมายเดิมยังมีอยู่ แต่ว่ามีบางมาตราซึ่งกฎหมายเดิมได้กำหนดอายุเวลาให้ใช้ได้ เมื่อหมดกำหนดเวลาที่ให้ไว้บางมาตราเหล่านั้นก็หยุดพักไป เหมือนรถยนต์เมื่อหมดน้ำมันก็หยุด แต่ตัวรถยนต์ยังมีอยู่ เครื่องยังดีอยู่ อะไหล่ยังดีอยู่ ถ้าหากว่าสภานี้จะอนุมัติกฎหมายที่เข้ามาอยู่เฉพาะหน้าเรา นี้ ก็เหมือนเราไปเติมน้ำมันรถนั้นวิ่งได้ต่อไป แล้วก็ข้อความที่รัฐมนตรีได้บอกว่า กฎหมายนี้ถ้าหากว่าสภานี้อนุมัติให้ผ่านออกไปได้แล้ว จะต่ออีก ๑๒ ปีนั้น ความจริงท่านก็เข้าใจถูก คือต่อจากของเดิม ไม่ใช่ฉบับใหม่นี้จะใช้ไปอีก ๑๒ ปี อันนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านผู้มีเกียรติทุกท่านก็คงเข้าใจเช่นนั้น ต่อจากกฎหมายเดิมอีกนับจากเดิมมา ๑๒ ปี ไม่ใช่ นับจากเรานุมัติฉบับนี้ไปแล้วเป็น ๑๒ ปี ไม่ใช่ที่นี้ก็มีเหตุผลอีกประเด็นหนึ่งที่หากว่าเมื่อเราเอาน้ำมันไปเติมเข้าแล้วนี้ ในระหว่างที่รถมันอยู่เฉย ๆ ก็เกิดปัญหาขึ้นว่า ในขณะที่นั้นนะ คดีต่าง ๆ ที่ฟ้องขับไล่ไปแล้วก็ดี ที่ได้ขับไล่ไปแล้วก็ดี มันมีอยู่ ๓ ระยะ คือว่า คดีที่เสร็จไปแล้วหนึ่ง คดีที่กำลังดำเนินการอยู่หนึ่ง คดีที่จะเกิดต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่ง สำหรับคดีที่เสร็จไปแล้วในศาลหรือว่ากรณีต่าง ๆ ที่ผู้เช่ากับผู้ให้เช่าได้ตกลงกันไปแล้วฝ่าฝืนกฎหมายควบคุมค่าเช่าในกรณีเหล่านี้ คดีเหล่านั้นย่อมเสร็จสิ้นไป เพราะว่าในระยะนั้นไม่มีกฎหมายที่จะใช้บังคับ

เมื่อไม่มีกฎหมายที่จะใช้บังคับแล้ว ถ้าหากว่าเราจะอนุมัติกฎหมายฉบับที่เรากำลังพิจารณานี้ ให้ใช้ได้ต่อไป ผลก็จะไปบังคับคดีที่เสร็จสิ้นไปแล้วไม่ได้ นั่นเป็นประเด็นหนึ่ง ประเด็นที่สอง ถ้าหากว่าที่คดีใดที่กำลังพิจารณาอยู่ในศาล ถ้าสภานีออนุมัติกฎหมายฉบับนี้ออกไป จะกระทบกระเทือนกฎหมายที่พิจารณาอยู่ในศาลหรือไม่ ความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าไม่กระทบกระเทือน เพราะว่ากรณีที่เป็นคดีฟ้องร้องกันในศาลนั้นเกิดมาจากมูลเหตุที่ยังไม่มีกฎหมายรับรอง เมื่อไม่มีกฎหมายรับรอง ศาลก็ดำเนินการไปได้โดยไม่ต้องอาศัยกฎหมายที่สภานีออนุมัติออกไป เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะทำความชุลกชลักให้ศาลก็ไม่มี และประเด็นที่สาม คดีที่จะเกิดต่อไป ถ้าหากจะมีการฟ้องร้องกัน ก็แน่นอนละ เมื่อสภานีออนุมัติให้ใช้กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งอยู่เฉพาะหน้า เราเห็น ศาลก็ต้องบังคับคดีนี้ตามกฎหมายที่สภานีออนุมัติออกไป ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่าขอพักการประชุม และประชุมต่อเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อเข้าข้าพเจ้าได้ฟัง ๗พบฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กล่าวถึงกฎหมายฉบับนี้นั้น ข้าพเจ้าเองยังรู้สึกที่ท่านอาจจะยิ่งอภิปรายไปจะเพื่อเจ้อมากเกินไป

ประธานสภาผู้แทน : อย่าไปว่า ไม่เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะท่านเองกล่าวแล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นยังไม่เป็นกฎหมาย จริง ถึงแม้ว่าจะผ่านสภาผู้แทนไปแล้วก็ยังเป็นตัวร่างอยู่ เมื่อเสนอเข้าถึงวุฒิสภา วุฒิสภาก็เกิดยั้งไว้ และท่านยังกล่าวอีกเกรงไปว่ามาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ ขาดหายอะไรร้อยแปดพันประการ เมื่อเข้าข้าพเจ้ากระซิบบอกให้เพื่อนฝูงซึ่งเป็นฝ่ายค้านซึ่งเป็นนักอภิปรายผู้หนึ่งแห่งแนวร่วมเสรีชนกล่าวว่าบางที ๗พบฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านอาจจะหวังไยโดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกแลนด์ ลอร์ด (Land lord)

ประธานสภาผู้แทน : นี่ห้ามไม่ให้เสียดสี ว่าไปตามกฎหมาย

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ไม่เสียด

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ไม่เอา เราอย่าไปว่า

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : อันนี้มีแต่สีทันทีเลย ไม่มีเสียดครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ทนหนึ่งแล้วนะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะท่านเองคล้ายๆ เป็นห่วงพวกแลนด์ ลอร์ด (Land lord) ท่านอ้างว่าอย่างโน้นอย่างนี้ คือหมายความว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเมื่อเข้าท่านกล่าวอย่างนี้ ท่านบอกว่ายังไม่เป็นกฎหมาย แล้วท่านเกรงไปว่าเมื่อไม่มีมาตรา ๑๑

และมาตรา ๑๗ แล้วจะทำให้เดือดร้อนจนถึงตุลาการรัฐธรรมนูญ ที่นี้ข้าพเจ้าขอประทาน กราบเรียนถามท่านประธานสภาว่า กฎหมายฉบับนี้คอนฟลิก (conflict) กับรัฐธรรมนูญ หรือไม่ ถ้าคอนฟลิก (conflict) แล้วก็อาจจะต้องเสนอต่อตุลาการรัฐธรรมนูญให้ตีความใช่ หรือไม่ ที่นี้ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ กล่าวอย่างนี้ ข้าพเจ้าจะขอความกรุณาอ่านให้ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมให้ได้ทราบ.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ต้อง พูดกับผม อ่านให้ผมฟัง

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะข้าพเจ้าเองไม่ใช่นักกฎหมาย ไม่มีเกียรติ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า อ่านก็อ่านเถอะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เป็นเนติบัณฑิตย์หรือ ธ.บ. หรืออะไรก็แล้ว
แต่.....

ประธานสภาผู้แทน : ยืดยาด ไม่เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แต่ข้าพเจ้าเคยออกกฎหมายในสภานี้ ๓๐๐ กว่าฉบับ เพราะฉะนั้นขออ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ดังนี้ "ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับตั้งแต่วันที่วุฒิสภา ส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้น พิจารณาใหม่ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนลงมติยืนยันร่างเดิม....." หมายความว่าร่างเดี๋ยวนี ที่เรากำลังพูดกันนี้ ".....หรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่า กึ่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้วก็ได้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความ เห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๗๔ " เมื่อเข้านี้ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมใจมตีบอก ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่กฎหมาย ถ้าจะเป็นกฎหมาย แล้วควรจะต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๔ จริงอย่างท่านว่า แต่ท่านเข้าใจผิด พวกเรา นั่งประชุมในสภานี้ไม่ได้ถือว่าเป็นกฎหมาย เป็นแต่ตัวร่าง แต่ความจริงข้าพเจ้าอยากจะขอ

ตัดพ้อต่อว่าท่านประธานสภาฯ เสียหน่อยว่า ความจริงวันนี้ไม่น่าจะเปิดอภิปรายอย่างกว้างขวาง
ทั่วไปมีแต่ร่างอันนี้วุฒิสภายับยั้งแล้ว พวกเรายืนยันจะรับจะเอาหรือไม่เท่านั้น ความจริง
ใช้เวลา ๑๐ นาทีก็เสร็จแล้ว เมื่อเขาไม่เอาด้วยก็เป็นกรรมของราษฎรที่ยากจน เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอจบอภิปรายแต่เพียงเท่านี้ ข้าพเจ้าขอยืนยันตามร่างเดิม

ประธานสภาผู้แทน : ที่ผมให้อภิปรายนี้ ในข้อบังคับของสภามีว่า ประธานฯ นี้
หรือปรึกษาได้ ก็เห็นมันมีในแง่กฎหมาย. เมื่อก่อนเราจะทำงานสิ่งใดก็ชอบที่จะปรึกษาหารือ
ในแง่กฎหมายผิดถูกเพื่อเป็นเครื่องพิจารณาเท่านั้น เรื่องการอภิปรายนั้นไม่มีในเรื่องนี้แล้ว
ขอพูดเฉพาะในเรื่องแง่กฎหมายเท่านั้น

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ความจริงเรื่องนี้ถ้าจะพูดกันแล้ว เรื่องอภิปราย
นั้นแทบจะไม่มีเลย เหตุที่จะมีการอภิปรายกันมานี้ ก็เพราะว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมได้มาอธิบายกฎหมายให้พวกเราฟัง ที่นี้การอธิบายกฎหมายหรือตีความในกฎหมายนั้น
ใครๆ ที่นั่งอยู่ที่นี้ก็ย่อมทราบอยู่ดีว่ามันเป็นเช่นใด มันมีความหมายอย่างไร เพราะฉะนั้น
ปัญหาจึงเกิดขึ้น ท่านประธาน เมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้วก็ต้องโต้เถียงกันต่อไปว่า การตีความ
ของท่านรัฐมนตรีนั้นถูกต้องหรือไม่ และการตีความของสมาชิกสภาผู้แทนนี้ถูกต้องหรือไม่
ใครจะถูกใครจะผิด นี่เลยเกิดเป็นการตีความกันขึ้นมา เมื่อเกิดมีการตีความกันขึ้นมา
ผมเองครั้งแรกที่ยกมือกับท่านประธานนั้น คือยกมือเพื่อจะปิดอภิปราย ไม่ได้ยกมือเพื่อมาอภิปราย
แต่ที่นี้เมื่อมีการอภิปรายกันมาอย่างนี้ ผมจึงขออภิปราย ท่านประธานครับ ท่านประธาน เรื่อง
นี้นะ ประเด็นที่ว่าเป็นความเห็น ที่นี้ความเห็นเดี๋ยวนี้ในสภานี้มีความเห็นแตกแยกกันออกไปว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปจะใช้ไม่ได้ ศาลจะใช้ไม่ได้บ้าง เป็นหมันบ้าง น่าละอายเขาบ้าง
เรื่องนี้มีท่านสมาชิกหลายๆ ท่านได้อธิบายให้ฟังอย่างชัดแจ้งแล้วว่ากฎหมายนั้นเมื่อออกจาก
สภานี้ ถ้าหากจะดูตามร่างพระราชบัญญัติอย่างท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เป็นเรื่องแก้ไขเพิ่มเติม ไม่มีปัญหา แต่ถ้าเป็นเรื่องแก้ไขอย่างเดียว ถึงมีปัญหาเกิดขึ้น
แต่ที่ว่าท่านอ่านดูให้ดีสิครับ "โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุม
ค่าเช่าเคหะและที่ดิน" ไม่ใช่เฉพาะแก้ไข มันก็มีเพิ่มเติมอยู่ด้วยนะครับ นี่ถ้าจะเถียงกันก็

เลี่ยงกันแบบนี้ ที่นี้มีปัญหาต่อมากฎหมายฉบับนี้เมื่อออกไปแล้วจะใช้ได้หรือไม่ ท่านรัฐมนตรี
 ก็บอกว่ามาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้นมันตายเสียแล้ว มันตายเสียแล้ว เพราะว่ามันหมด
 อายุ เรื่องนี้ผมเห็นว่ามันยังไม่ตายหรอกครับ มันแค่สลบ มันสลบไปสลบอยู่ เพราะว่ากฎหมาย
 ฉบับนั้นมันยังไม่ยกเลิก ไม่มีกฎหมายฉบับใดยกเลิกกฎหมายควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน
 ไม่มีกฎหมายใดยกเลิก แต่มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๗ นั้นมันใช้เป็นชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น
 ท่านประธาน ที่นี้ถ้าหากว่ามันหมดอายุของมัน มันยังไม่ตายครับ มันเพียงสลบอยู่ในกฎหมาย
 ฉบับนั้น ที่นี้เรามาออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาเพื่อจะไปแก้ไขให้มันหายสลบ เอาตามไปให้
 ตามให้มันฟื้นขึ้นมาเพื่อให้ใช้ได้อีก อย่างนี้มันก็ใช้ไม่ได้ ไม่ใช่เรื่องขาดอายุความอย่างท่าน
 รัฐมนตรีว่า ใครๆ ก็รู้ว่ากฎหมายอาญานั้นในเรื่องความผิดส่วนตัว มีอายุความแค่ ๓ เดือน
 หากไปแจ้งความ อายุความต่อไปอีก ๕ ปี ใครๆ ก็รู้ว่ากฎหมายอาญาหากว่าใครจะไปยึดอายุ
 ความให้ไม่ได้ ผมคิดว่าผู้แทนทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี้ทราบหมด แต่ที่นี้ผมว่าเรื่องนี้มันไม่ใช่เรื่อง
 อย่างนั้น มันเรื่องอย่างนี้ครับท่านประธาน มันเรื่องอย่างนี้ เพื่อรักษาคำศักดิ์ศรีกันเกินไป ท่าน
 ประธาน สภาไม่เคยอนุมัติ สภาไม่เคยลงมติให้กฎหมายฉบับนี้ใช้ได้ แต่ว่าต่อมาวุฒิสภามาแย้ง
 ไว้ ที่แย้งๆ ไว้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญก็แย้งไว้ไม่เกินหนึ่งปี ถ้าหากว่าเอาคืนมา หรือว่า
 ทางสภาที่ต้องการยืนยันใช้ ก็ยืนยันใช้ไปวุฒิสมาชิกก็อาจจะเสีย อาจจะเสีย คืออย่างนี้ แต่
 ว่าผมรู้สึกเสียใจเหลือเกินว่าสภาีก่อนที่จะลงมติว่ารับหลักการฉบับนี้นั้นเป็นเพราะเหตุใด
 ถึงรับ หรือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นว่าไม่ถูกต้อง เหตุใดสภาจึงรับมาก่อนแล้ว เมื่อ
 รับแล้วมีวิธีการอย่างไรบ้าง หนึ่งปีไปคิดไปคิดมา คนเราก็หัวไม่รู้อะไรไปโดยวิธีใด อาจจะ
 เปลี่ยนไปโดยความสุจริตใจ อาจจะเปลี่ยนไปโดยการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ โดยมีอามิสสินจ้าง
 ก็อาจจะเป็นได้ ท่านประธาน นี่ผมไม่ได้ว่าใครนะครับ แล้วอาจจะเปลี่ยนไปโดยวิธีการหลาย
 อย่างหลายประการ เช่นนี้ จึงเป็นเหตุให้หากวันนี้ถ้าหากเป็นกรรมของประชาชนซึ่งเป็นผู้เช่า
 เคหะจะต้องได้รับการจากราชบัญญัติฉบับนี้ ผมก็ไม่รู้จะพูดอย่างไร นอกจากจะเสียใจ
 แทนชาวไทยทุกคนที่มีความจำเป็นที่จะต้องเช่าเคหะเขาอยู่ แต่ที่นี้ถ้าหากว่าบังเอิญสภานี้วันนี้
 ยืนยันนะครับ ผมยังมีความหวังน้อยเหลือเกิน การยืนยันครั้งนี้ นะครับท่านประธาน ต้อง
 ยืนยันอย่างน้อยก็หนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนทั้งหมด คืออย่างน้อยไม่น้อยกว่า ๑๑๐ คน

นะครับ อย่างนี้ถึงจะชนะ เพราะฉะนั้นผมนั่งดูเดี๋ยวนี้พิจารณาดูเดี๋ยวนี้แล้ว ผมคิดว่า พ.ร.บ. ฉบับนี้คงเป็นกรรมของประเทศไทยของชาวไทยซึ่งเป็นผู้เช่าที่ดินอย่างแน่นอนโดยไม่มีปัญหา ท่านประธานครับ ผมพูดอย่างนี้ผมพูดในฐานะที่ว่าถึงแม้ว่าแพ้ก็ได้สู้แทนประชาชนแล้ว มันจะแพ้มันก็แพ้ไป แต่ว่าต้องสู้ต่อไปอีกจนกว่ามันจะชนะสักวันหนึ่ง ท่านประธาน ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ได้อภิปรายทางด้านปัญหากฎหมายกันมามากตั้งแต่เช้าแล้ว เป็นเรื่องปัญหากฎหมายเพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้น ก็ขอถามมติต่อที่ประชุมนี้ ว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะปิดอภิปรายเรื่องปัญหากฎหมาย ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ผมจะขอถามวาระแรกนี้เสียก่อนนะครับ ฟังดูให้ดีนะครับ ถ้ามวาระแรกเสียก่อน เนื่องจากอันนี้เป็นญัตติของสมาชิกที่เสนอมาให้ยกร่างขึ้นพิจารณาในที่ประชุมนี้ ก็จะถามวาระแรกเสียก่อนว่าที่ประชุมนี้จะอนุมัติให้ยกร่างขึ้นพิจารณาหรือไม่

(มีสมาชิกยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : เดียวซิครับ ดูตามข้อบังคับซิครับ ผมจะอ่านให้ฟัง เดียวก่อน ผมก็นึกแล้วว่าคงต้องสงสัยกันนะครับ ผมจะอ่านให้ฟังครับ ข้อ ๑๒๓ นะครับ หน้า ๔๐ “ร่างพระราชบัญญัติใดต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ ได้ล่วงพ้นไป ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมหรือ

สมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้' เมื่อเสนอญัตติก็ต้องขออนุมัติ
เท่านั้นเองแหละ อนุมัตินี้คะแนนครึ่งเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับอันโน้นนะครับ อนุมัตินะ เท่านั้นครับ

นายสุธรรม สายคร (แพร์) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าและเสนอญัตตินี้ต่อสภา วันนี้ทางท่านประธานได้บรรจุญัตตินี้เข้ามาในระเบียบ
วาระ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้เสนอญัตติ ข้าพเจ้ายกมือขออภิปรายตั้งแต่เช้า ท่านก็ไม่ได้ให้
โอกาสข้าพเจ้าพูด แล้วเดี๋ยวนี้ท่านจะมาอ้างว่าเป็นญัตติของสมาชิกเห็นจะเป็นการผิดตามระเบียบ
ข้อบังคับข้อที่ ๔๕ เพราะถ้าเป็นญัตติของสมาชิกตามข้อบังคับข้อที่ ๔๕ แล้ว จะต้องให้
สมาชิกผู้เสนอญัตตินั้นขึ้นอภิปรายเป็นคนแรก เมื่อท่านบรรจุระเบียบวาระนี้เข้าสภา ท่าน
ได้ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้พูดคนแรก เพราะฉะนั้นญัตติอันนี้จึงไม่ใช่เป็น
ญัตติของสมาชิก

ประธานสภาผู้แทน : เอาเฉพาะในแง่กฎหมาย นี่เราพูดเฉพาะในแง่กฎหมาย นี่
จะต้องอนุญาตให้เขายกเรื่องในที่ประชุมเท่านั้นละครับ

นายสุธรรม สายคร (แพร์) : เพราะฉะนั้นท่านพูดว่าเป็นญัตติของสมาชิก ข้าพเจ้า
จึงว่าไม่ชอบด้วยระเบียบข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็ญัตติของคุณนั่นแหละด้วย

นายสุธรรม สายคร (แพร์) : จะเป็นญัตติของผมได้อย่างไร ถ้าเป็นญัตติของผม
จะต้องให้ผมเป็นผู้อภิปรายเป็นคนแรก นี่ท่านไปให้รัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนซิครับ คือว่าที่ผมพูดเมื่อคืนนี้ คุณฟังผมไม่ถนัด
นะครับ ผมเสนอขอปิดอภิปราย ในการที่อภิปรายในแง่กฎหมายเท่านั้น ผมไม่ได้พูดถึงเรื่อง
นี้ คุณฟังตามบันทึกดูให้ดี ในแง่กฎหมายเท่านั้น ผมพูดอย่างนั้น แต่ที่นี้เมื่อจะมาพิจารณา
กัน ก็ที่ประชุมนี้อนุมัติให้ผมซิครับ เพราะว่าไม่อย่างนั้นสมาชิกเซ็น ๒ คนก็อนุมัติผ่านไป

นายสุธรรม สายศร (แพร์) : ผมขอเรียนถามว่า เป็นญาติของท่านประธานหรือไม่ ที่พูดกันมาตั้งแต่เช้าจนถึงเดี๋ยวนี้

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ ผมเสนอเพื่อให้มาเป็นปัญหาในแง่กฎหมายเสียก่อน

นายสุธรรม สายศร (แพร์) : ถ้าเป็นญาติของท่านประธาน ท่านอาศัยข้อบังคับข้ออะไรครับ ที่ประธานเสนอญาติขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทน : แหมเยอะเลย ประธานขอปรึกษากิจการใด ๆ ได้ครับ ในข้อบังคับ ประธานขอปรึกษากิจการใด ๆ ครับ ข้อ ๒๑ ครับ หน้า ๘ ครับ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใด ๆ

นายสุธรรม สายศร (แพร์) : ถ้าเป็นข้อหาหรือแล้วผมไม่ว่าครับ ถ้าเป็นญาติแล้วผมจะต้อง

ประธานสภาผู้แทน : ครับ มีอะไรคุณชาญยุทธครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมจะฟังผิดหรือว่าอาจจะเป็นความเข้าใจผิด ท่านประธานได้ขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้ว่า ขออนุมัติยกเว้นพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาพิจารณาโดยอ้างข้อบังคับที่ ๑๒๓ ผมเห็นว่าในกรณีที่ประธานขอให้พิจารณาใหม่นั้น จึงจะขออนุมัติต่อที่ประชุม แต่กรณีที่คุณสุธรรม เสนอเป็นญาติให้ยกขึ้นมาพิจารณาแล้วไม่ต้องขอ เพราะเป็นญาติของสภาแล้ว ผมเข้าใจอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ก็ต้องขอครับ ขออนุญาต

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ก็บรรจเข้ามาแล้ว ไม่ต้องขอครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ก็ต้องขอครับ อย่างเช่นสมมติว่าคุณมีญาติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาก็ตาม ยกอะไรก็ตาม ต้องขออนุมัติครับ ถ้าไม่อย่างนั้นสมาชิก ๒ คนอย่างไร

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กรุณาให้ผมชี้แจงอีกนิดหน่อยได้ไหมครับ เพื่อความเรียบร้อยของพวกเรา

ประธานสภาผู้แทน : ได้ครับ ๆ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมขอเรียนอ่านเสนอที่ประชุมดังต่อไปนี้ นะครับ “ร่างพระราชบัญญัติใดต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อ กำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญ ได้ล่วงพ้นไป ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุม หรือสมาชิก เสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้” ยกขึ้นมาได้เลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ยกมา แต่ต้องให้ที่ประชุมอนุมัติ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ไม่มีครับ ๆ ขอประทานโทษเถอะครับ ไม่มี เลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอ ถ้าอย่างนั้นเสนอญัตติอะไรก็ไม่ต้องถามความเห็นที่ ประชุมชึครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : มันบรรจุระเบียบวาระมาแล้ว ถือว่าประธาน รับรองครับ

ประธานสภาผู้แทน : บรรจุระเบียบวาระเพื่อมาขอ เมื่อไม่เข้าวาระแล้วก็จะไป พิจารณาได้อย่างไร

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : อันนั้นหมายความว่ายกขึ้นมาเป็นที่ปรึกษา ก่อนระเบียบวาระอื่น นั่นท่านประธานจะต้องขออนุมัติชึครับ อันนั้นต่างหากครับ ไม่ใช่ ว่า จะพิจารณาพระราชบัญญัตินี้แล้วต้องขออนุมัติเพื่อการพิจารณา ท่านขอเลื่อนระเบียบวาระ ที่มีอันดับต่ำกว่าขึ้นมาปรึกษานั้น ท่านจึงจะขออนุมัติ อันนี้ต้องชี้มติใหม่ครับ ถึงจะถูกครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนครับ พังผมนิดซีครับ ถือว่าสมมติว่าถ้าผมไม่เสนอ
ญัตติของคุณสุธรรมขึ้นมา ก็ไม่สามารถพิจารณาได้ เพราะไม่ได้บรรจุไว้ในระเบียบวาระ เมื่อ
ผมนำเข้ามาบรรจุแล้ว ที่ประชุมนี้จะอนุมัติใหม่ล่ะครับ จะเอาเรื่องนี้ขึ้นมาพูดกันนี้ ผมต้อง
ถามซีครับ ไม่อย่างนั้น คุณสุธรรม เช่น ๒-๓ คน ก็ยอมกันหมดตอย่างนี้ ก็ข้อบังคับ เดียว
ก่อนซีครับ ให้ผมพูดบ้างซี พุทโธ มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ครับ มันเป็นอย่างนั้น เชิญครับ ผม
กำลังติดพันอยู่กับทางนี้ครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : อย่าหาว่าผมละลาบละลั้งนะครับ คือว่า
ท่านประธานอาจจะกลับคำพูด ว่าอะไร ๆ ที่ว่าขอให้พิจารณาเรื่องว่า ควรจะพิจารณาญัตตินี้
หรือไม่นั้น มันเป็นเรื่องเดียวกันนี้ แต่ท่านอาจจะไม่พูดว่า เนื่องจากญัตติอันนี้เป็นญัตติ
ซึ่งท่านขอเลื่อนขึ้นมาใช้ใหม่ครับ ขอบรรจุเป็นพิเศษขึ้นมาก่อนญัตติอื่น อันนี้ท่านต้องขอ
ว่าสมาชิกเห็นชอบหรือไม่ ที่จะพิจารณาญัตติอันนี้ก่อน ไม่ใช่ว่าพิจารณาขออนุมัติที่ประชุมนี้
ว่า ที่คุณสุธรรมเสนอมานี้เราจะต้องขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือไม่ อันนั้นไม่ถูก

ประธานสภาผู้แทน : คนละอัน ๆ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ถ้าจะมากถามว่าสภานี้อนุมัติให้เลื่อนขึ้นมา
ก่อนญัตติอื่นได้หรือไม่ อันนี้ชอบ ถ้าท่าน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ผมเพียงแต่พูดว่า คุณสุธรรมนี้ มีสมาชิก ที่มีชื่อ
ครับเป็นเจ้าของญัตตินี้เสนอเรื่องขึ้นมาให้พิจารณา ผมก็บรรจุให้เป็นเรื่องด่วนนะครับ ไป
ตอนหนึ่งนะครับแล้วทีนี้เมื่อเสนอขึ้นมาแล้ว ที่ประชุมนี้จะอนุญาตให้เอาขึ้นมาพิจารณาใหม่
เล่า ผมถามเท่านั้นเองครับ

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ผมฟังว่าอย่างนี้ครับ คือเรื่องนี้เมื่อได้บรรจุ
เข้าในระเบียบวาระแล้ว สภาก็ต้องพิจารณาอย่างแน่นอนไม่มีปัญหา ท่านประธานไม่ต้องขอ
อนุมัติ แต่ประเด็นที่ท่านประธานตั้งเมื่อเช้านี้ล่ะครับ ท่านประธานขอปรึกษาว่า เนื่องจากร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ค้างมา คือถูกแขวนไว้เป็นเวลาหนึ่งปี แล้วกฎหมายที่จะไปแก้ คือพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะที่ดิน มาตรา ๑๑ กับ มาตรา ๑๗ นั้น มันมีอันต้องหมดอายุไปแล้ว ท่านประธานปรึกษาว่ากฎหมายฉบับนี้จะมีผลมีความจำเป็นในการที่เราจะพิจารณาอยู่หรือไม่.....

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ ประเด็นนั้น

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่จะไม่พิจารณา.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่

นายบุญเย็น วอทอง (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นท่านประธานจะมาถามมติว่าสมควรจะให้นำเข้ามาพิจารณาใหม่ ผมคิดว่าเป็นมติที่คลาดเคลื่อนจากประเด็นแรก ประเด็นแรกก็คือว่า กฎหมายมาตรา ๑๑ และ มาตรา ๑๗ นะ ถ้าประกาศไว้กฎหมายนั้นจะยังมีผลต่อไปหรือไม่ นี่คือประเด็น ถ้าท่านประธานถามประเด็นนี้ก็คงไม่มีปัญหาอะไรแล้วอย่างไรงี้ก็ตาม เมื่อเราบรรจุเข้ามาแล้วนี่ต้องพิจารณาอย่างเนิ่นนอน ผมคิดว่าท่านประธานไม่ต้องขออนุมัติ แต่ประเด็นที่ท่านจะถามนะคนละประเด็นครับ

ประธานสภาผู้แทน : ก็แล้วแต่ที่ประชุมเถอะครับ แต่ผมนะมีความเข้าใจอย่างนี้เชิญคุณล้วนว่าอย่างไร เดี่ยวคุณเขาว์ ปรึกษากันถ้าเห็นอย่างไรก็เอา ผมนะไม่อยากจะให้ผิดข้อบังคับ

นายล้วน เวชชาลีกันน (นครปฐม) : ความจริงนะ ผมเข้าใจว่าท่านประธานจะขออนุมัติต่อที่ประชุมนะครับว่า การที่อภิปรายนะเป็นการขัดหรือไม่ขัด ที่ท่านรัฐมนตรีอภิปรายมานะตอนแรกถ้าขัดก็หมายความว่าจะไม่รับ เป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ผมมีความเห็นว่า การที่ยกปัญหาขึ้นมาพูดกันเป็นเวลา ๒-๓ ชั่วโมงว่าเป็นการขัดไม่ถูกต้องที่อภิปรายมาแล้วนั้น ญัตตินั้นไม่ต้องมีการลงมติแล้วครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ คุณเริ่มอภิปรายไป

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม): แต่ก็มีอันเดียวเท่านั้นเองว่าพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันที่มาเสนอขึ้นมา นั้น ของคุณสุธรรม สายคร นี้ว่าจะรับหรือไม่รับ เราจะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น มีเท่านั้นเองแหละครับ เพราะฉะนั้นไม่ต้องพูดอะไรอื่นใดแล้วละ ถ้าหากว่าเราเห็นอกเห็นใจคนยากจนที่เช่าที่เช่าทางอยู่

ประธานสภาผู้แทน : ตอนนี้พูดข้อบังคับเท่านั้นครับ

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม): แต่ทั้งนี้เองผมก็เป็นผู้ที่ให้เช่าเหมือนกัน ญาติผมมีตึกมากให้เช่า แต่ยินดีจะให้ออกกฎหมายฉบับนี้ ท่านดูได้ในชอยพุทธโอสถมีเป็นสิบ ๆ ห้อง

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม): นะครับ ขอเรียนให้ทราบแต่ว่าต้องการให้ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เพราะฉะนั้นผมจึงมายืนยันพูดว่าจะยืนยันมติเดิมใหม่ สถานี้ลงมติไปแล้ว แล้วก็ไปยืนยันที่วุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมเองในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย สำหรับคนยากคนจนขอยืนยันมติเดิม ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ผมขอเรียนเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : คืออย่างนี้ครับ มันเป็นเรื่องใหม่ อันนี้หะมันเพ็งมี เพราะฉะนั้นความเข้าใจผมก็อย่างนี้ก็ปรึกษาหารือกันดู

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง): คือว่าตามข้อบังคับซึ่งประธานยกขึ้นมา ข้อ ๑๒๑ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งไว้ นะครับ ก็มีทางทำได้สองทางที่จะเอาเข้าสู่สภา นี้ คือ ๑. ท่านประธานขอให้ที่ประชุมปรึกษา ๒. สมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา ที่นี้ในกรณีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมาแล้ว มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว ท่านประธานก็เสนอเข้าบรรจุระเบียบวาระ ก็ผมคิดว่าไม่ต้องขออนุมัติอีกครั้งหนึ่ง เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติที่ว่า เมื่อสมาชิกเสนอ

ญาติขึ้นมา มีผู้รับรองถูกต้อง ๑๕ คนนะครับ ก็เสนอมาท่านประธานก็ไม่ต้องบอกว่า เอ๊ะ ขอพิจารณาก่อนซิว่าสักจะให้ญาตินี้ขึ้นมาเสนอหรือไม่เพราะว่ามันเรื่องท่านเองเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอฟังความเห็นบ้างครับ ช่วยกันนะครับ อย่าไปถือเป็น ฝ่ายไหนถูกฝ่ายไหนผิดนะครับ มันของใหม่ครับ ผมอนุญาตให้วิจารณ์ได้เต็มที่เลยครับ เพราะ มันเป็นของใหม่ครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมเสียใจ ผมออกมาช่วยประธาน คือว่าร่างกฎหมายของสภาผู้แทนซึ่งวุฒิสภาได้ยั้งไว้ นั้น ถ้าอ่านดูตามมาตรา ๑๒๑ ในรัฐธรรมนูญ มันตกครับ มันตก เว้นไว้แต่สภาผู้แทนจะยกมาพิจารณาใหม่ ไม่ใช่สมาชิกยกมา ผมขอความ กรุณาอ่านมาตรา ๑๒๑ รัฐธรรมนูญบอกไว้ ร่างพระราชบัญญัติซึ่งต้องยั้งไว้โดยบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างกลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ ไม่ใช่สมาชิกในสภาผู้แทนนี้ สภาผู้แทนจะยกได้อย่างไรถ้าไม่มีมติ ผมจึงเห็นด้วยกับท่านประธานครับ ดีความถูกต้องแล้วครับ ไม่อย่างนั้นจะผิดรัฐธรรมนูญ สมมติว่าเรื่องนี้สภาไม่ได้ลงมติในเรื่องว่าพิจารณาใหม่หรือไม่ พิจารณาใหม่ ถ้าเผื่อตันเข้ไปมันก็ไม่ถูกรัฐธรรมนูญอีก เพราะสภาผู้แทนยังไม่ได้ลงมติ ส่วน รัฐธรรมนูญว่าขัดสภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ ที่นี้ถ้าไม่มีมติแล้ว จะพูดได้อย่างไร สภาผู้แทนได้ยกร่างขึ้นพิจารณาอีก เพราะฉะนั้นลำพังแต่ญาติของสมาชิก ผมเห็นด้วยกับท่านประธาน ไม่พอครับเพื่อให้ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญมันไม่เสียอะไร ก็เพียง แต่ลงมติ

ประธานสภาผู้แทน : ลงมติ ให้เข้เสียหน่อยเดียว ไม่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ อันนี้ ข้อบังคับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ไม่อย่างนั้นมันจะผิดกับรัฐธรรมนูญ ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ย้ายนี้ผ่านไปสภาผู้แทนก็ยังไม่ได้ยก แล้วไปพูดอะไรกันเดี๋ยวมันก็จะไปเสีย

ตอนนั้นปลาย อ้ายนี้จะเสียละครับ ผมไม่กลัวเสียอย่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผมกลัวเสียอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : มีรัฐธรรมนูญอีกอันหนึ่ง

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน คืออย่างนั้นนะครับ ผมจะชี้ให้ท่านประธานเห็นนิดเดียวแหละครับ คืออย่างนี้ เมื่อกฎหมายสอบสวนเรื่องวิอาญาที่เข้าสภาคราวที่แล้วนะครับ ผมเสนอญัตติขอให้ท่านประธานสภานี้ออกกฎหมายวิอาญานี้เข้ามาในสภานี้ ทำไม่ถึงไม่เอาญัตติของผมเข้ามาเสนออย่างนี้ละครับ เอามาปรึกษาอย่างนี้ละครับ อ้ายนี้มันคล้ายๆ กันนะครับท่านประธาน คือหมายความว่าผมเสนอเพียงแต่ญัตติเข้าไป แล้วก็ก็มีสมาชิกรับรองพร้อมแล้ว ท่านประธานก็รับรองกับผมบอกว่าเอาเข้าวันพฤหัสบดีหน้าแล้วไม่เห็นจำเป็นที่จะต้องมาถามมติในสภานี้ อย่างท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ขอโทษ คือหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชพูดเมื่อกี้ คำว่าต้องเป็นของสภานะครับ ผมก็ไม่เห็นด้วยอีกเหมือนกัน เพราะว่าสมาชิกก็เสนอเข้ามาให้แก่ประธาน มีญัตติเข้ามาถูกต้อง ท่านประธานบรรจุเข้ามาอย่างวิอาญาที่ผมเสนอเข้ามา ผมสุดท้ายก็บรรจุเข้ามา ไม่เห็นจะถามที่นี้เลยนะครับ ผมขอเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือผมขอประเด็นต่างกันนะครับ วิอาญานั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่กำลังรอบรรจุระเบียบวาระอยู่ ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติที่ตกไปแล้ว อันนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้ง เหมือนกับตกไปแล้ว รอเวลา ที่นี้มันอยู่ที่ว่าไม่ต้องอยู่ในระเบียบรอบรรจุวาระด้วย วิอาญานั้นอยู่ในระหว่างที่รอบรรจุระเบียบวาระ ส่วนการจะเอาเข้าเมื่อไรนั้นเขาให้อำนาจประธานสภา พวกเราเร่งผมมาแต่ฉบับนี้ไม่ได้รอบรรจุระเบียบวาระ มันตกไปแล้ว สภาจะหยิบขึ้นมาเมื่อไรเท่านั้น

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ก็คล้ายๆ อย่างประธานพูดละครับ คืออย่างที่คุณเชาว์พูดนั้นกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มันเป็นญัตติที่รัฐบาลรับไปก่อน รับหลักการเป็นเอกสิทธิ์ อ้ายนี้ก่อนรับหลักการกับที่วุฒิสภายับยั้งนะคนละครับ คนละครับที่สภายับยั้ง

นั้นเพื่อเขาจะให้มันเกิดศักดิ์สิทธิ์ในการร่างรัฐธรรมนูญ ที่จริงผมก็ไม่ค่อยชอบเท่าไรหรอก รัฐธรรมนูญฉบับนั้นนะ แต่ว่าเราได้อยู่ที่นั่นมันก็ต้องอาศัย อันนี้เขามีความมุ่งหมายอย่างหนึ่งว่าเมื่อวุฒิสภายับยั้งแล้วนะ ถึงเราจะยืนยันก็ให้มันยากสักหน่อย วิธีที่จะให้ยาก เจตนารมณ์ก็คือต้องถามสมาชิกในสภาผู้แทน หรือว่าถ้าเป็นทางวุฒิสภาก็ให้เป็นเสียงข้างมากของวุฒิสภา นี่ผมมองตามเจตนารมณ์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นที่จะบอกว่าถ้าเขาเขียนไว้บอกว่า "สภา" แล้วเราจะไปเอาสมาชิกสภามาเป็นสภาก็เห็นจะไม่ถูกแน่ สภาคือเสียงข้างมาก หรือเสียงตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ผมคิดอย่างนั้น ที่จริงนะ ผมเองก็จะไหวตให้ยืนยันตามร่างเหมือนกัน แต่ว่าเมื่อข้อบังคับ และรัฐธรรมนูญเขียนไว้อย่างนั้น เราจะนอกไป ก็ลำบาก ผมเห็นอย่างนั้นครับ ถ้าเขียนว่า "สภา" มันก็ต้องเสียงข้างมากกว่าจะให้ยกขึ้นมาหรือไม่ยก เพราะว่าสภายกแต่ว่าถ้าท่านประธานเอาเข้ามาเอง ไม่มีปัญหา ทหมดเรื่องไม่ต้องสภา ประธานสภาคนเดียวเขาให้ทำได้ ที่นี้ประธานสภาไม่ทำ ให้สมาชิกทำ สมาชิกทำมันก็ไม่ใช้สภา ถ้าหากจะมาบอกว่าเป็นสภาเพราะเป็นสมาชิกมันก็จะไม่ตรงอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างที่ท่านประธานพูดนั้นมีเหตุผลพอสมควรที่ผมอยากจะปฏิบัติตาม ผมก็เรียนเท่านั้นแหละครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์): ตามที่ท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ได้ยกมาตรา ๑๒๑ ใช้คำว่า "สภาผู้แทนอาจกราងพระราชบัญญัติขึ้นมา" หมายถึงพิจารณาใหม่นั้น คำว่า "สภา" นี้หมายถึงอะไร มันมีอยู่อันหนึ่ง คือว่ามาตรา ๑๑๔ กรณีที่จับกุมคุมขังสมาชิก ถ้าหากว่าสภานี้มีคำขอให้ปล่อยก็ปล่อยได้ คำว่า "สภานี้" ใครจะเป็นคนขอ มันก็ต้องมีสมาชิกคนใดคนหนึ่งเป็นคนขอขึ้นมา ในกรณีถ้าจะเป็นอย่างอาจารย์เสนีย์ หรือพีใหญ่ หรือท่านประธานพูดข้อบังคับอันนี้ก็ต้องแก้ไขใหม่ โดยจะใช้คำว่า "ญัตติของสมาชิกให้ยกขึ้นมาพิจารณา" ใช้ไม่ได้ ต้องว่าสภาให้ยกขึ้นมาพิจารณา ประธานไม่ใช่สภา สมาชิกก็ไม่ใช่สภา แต่ว่ามันถูกต้องอยู่อันหนึ่ง คือว่าญัตติ คำว่า "ญัตติ" หมายถึงผู้รับรองถูกต้องแล้ว มีผู้รับรองถูกต้องตามข้อบังคับแล้วตามข้อ ๑๒๓ ก็มีอยู่ว่า ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุม หรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ พิจารณาใหม่ได้ คือหมายความว่าพิจารณาเลย เฉพาะที่สมาชิกเสนอเป็นญัตติให้พิจารณาแล้วไม่ต้องขอมติ แต่ถ้าท่านประธาน

ยกขึ้นมาเป็นกรณีของสภาฯ ในฐานะที่ท่านเป็นประธานทำหน้าที่แทนสมาชิกในสภาฯ ยกขึ้นมาขึ้นมานั้น ต้องถามสมาชิกเสียก่อน เพราะตามปกติแล้ว ประธานถือว่าพูดได้ ในขณะที่จะแจ้งอะไรให้ทราบเป็นการด่วน ฉะนั้นการด่วนของท่านประธาน ถ้าจะให้ เป็นญัตติต้องขออนุมัติในที่ประชุมนี้ ที่ประชุมนี้ถือว่าญัตติที่ท่านประธานเสนอขอให้พิจารณาด่วนนั้น พิจารณาได้ทันที สมควรที่จะพิจารณาด่วน สมาชิกก็ยกมือให้ ในกรณีที่สมาชิกเสนอเป็นญัตติแล้วมีผู้รับรองถูกต้องตามข้อบังคับ คือเป็นญัตติที่บรรจุในระเบียบวาระ พิจารณาได้ทันที เขาจึงใช้คำว่า "พิจารณาใหม่ได้" ใช้คำว่า "พิจารณา" แล้วไม่ใช่ใช้คำว่า "ต้องขอลงมติเห็นชอบว่าให้ยกขึ้นมาพิจารณา" อย่างที่คุณเสวตรพูดหรือผมพูดมานะ ถูกต้องแล้วแต่เท่าที่ผมกลับมาพูดว่า ในกรณีที่ยกระเบียบวาระที่ต่ำอยู่ขึ้นมาพิจารณานั้น ต้องขอมติต่อที่ประชุม อันนี้ผมก็เพื่อให้เหตุการณ์มันคลี่คลายลง แต่โดยตัวบทแล้วถ้าหากข้อบังคับอันนี้มีคำพูดอย่างนี้ก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ถ้าตีความอย่างท่านอาจารย์เสนีย์ คำว่า "สภา" นั้น ก็หมายความว่าประธานอยู่เหมือนกัน ในกรณีจับกุมคุมขังสมาชิก สภาอาจขอให้ปล่อย ก็หมายความว่าเมื่อท่านประธานสภาทราบ ท่านประธานก็ขอมติในที่ประชุมนี้เพื่อให้ปล่อย แจ้งไปยังตำรวจที่จับกุมคุมขัง นี้เรียกว่าทำในนามสภา กรณีนี้ญัตตินี้ถูกต้องตามข้อบังคับ เขาจึงใช้คำพูดว่า ให้พิจารณาญัตติของสมาชิกใหม่ทันที หมายความว่าพิจารณาไปได้เลย ผมเห็นว่าเรื่องนี้ควรยุติ ผมว่าไม่ต้องขอมติถือว่าถึงจะเป็นของใหม่ แต่ว่าตัวหนังสือมันบังคับอยู่ในตัว การตีความในกฎหมายก็ดี ตีความในข้อบังคับก็ดี ตีความตามตัวหนังสือและอักษรโดยเคร่งครัด ไม่ผิด

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เรื่องนี้ที่ท่านประธานหยิบยกขึ้นมาผมเข้าใจว่าท่านใช้ข้อบังคับข้อ ๑๒๓ แต่ข้อ ๑๒๓ นี้ก็อย่างที่คนเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ได้กล่าวไปแล้วว่า เปิดโอกาสให้ท่านประธาน แล้วก็อีกทางหนึ่งก็คือ เปิดโอกาสให้สมาชิกหยิบยก ร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งไว้ขึ้นมา ถ้าหากว่าบังเอิญร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สมาชิกมิได้เสนอขึ้นมาแล้ว ท่านประธานก็อาจจะหยิบยกขึ้นมา การที่ท่านประธานหยิบยกขึ้นมาขึ้นมาก็อาศัยข้อ ๑๒๓ ซึ่งบอกว่าประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ อันนี้ก็ไม่มีปัญหาอะไร อันนี้ท่านประธานก็ขอปรึกษาที่ประชุมได้ อันนี้เพราะว่าท่าน

ประธานเป็นผู้ริเริ่มเอง แต่ว่าในขณะที่เดียวกันข้อบังคับนี้ก็เปิดโอกาสให้สมาชิกที่จะหยิบยก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ในตอนท้ายจึงบอกว่าหรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ และร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ให้มีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมา มีผู้รับรองถูกต้อง เสนอท่านประธาน ท่านประธานก็ได้บรรจุเข้าระเบียบวาระ และก็ปรากฏต่อหน้าที่ประชุมนี้อยู่อย่างนั้นแล้ว เพราะฉะนั้นมันก็เข้าตอนท้าย คือหมายความว่าถ้าเวลาหนึ่งปี ล่วงพ้นไปแล้ว สมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ ท่านประธาน ผมก็เห็นว่าท่านประธานก็ไม่จำเป็นที่จะต้องขอปรึกษาหรือว่าขออนุมัติสภานี้ว่าจะหยิบยก ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาหรือไม่ อันต่อไปก็คือว่าจะขอมติว่าจะยืนยันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่เท่านั้นแหละ ความเข้าใจของผมมีอย่างนี้ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์): ท่านประธานครับ เพื่อนสมาชิกที่นั่งลงนั้น นะ ถูกต้องตามข้อ ๑๒๓ ผมได้อ่านเหมือนกัน แต่ว่าเมื่ออ่านรัฐธรรมนูญและข้อบังคับก็มี ความขัดแย้งกัน ผมคิดว่าข้อบังคับไม่สามารถจะไปขัดแย้งตัวบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ได้ อันนี้ก็เป็นการบกพร่องที่เราอนุมัติข้อบังคับซึ่งขัดรัฐธรรมนูญไปซึ่งมันอาจขัดรัฐธรรมนูญ ไปในข้อ ๑๒๓ ถ้าอ่านเฉพาะข้อบังคับเป็นอย่างคุณสมบัติที่ไม่มีทางหลีกเลี่ยง ร่างพระราชบัญญัติใดต้องยับยั้งไว้ด้วยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อกำหนดเวลาตาม มาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญล่วงพ้นไป ประธานไม่ต้องพูดประเด็นนี้ เพราะไม่มีประธาน หรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ มันก็เป็นไปอย่างที่เถียงนี้ ถ้าอ่านข้อบังคับโดยไม่ต้องอาศัยรัฐธรรมนูญพิจารณาได้เลย อย่างคุณชาญยุทธว่า ก็ถูกต้อง แต่ที่นี้รัฐธรรมนูญบอกว่าต้องให้สภา สภาก็บอกสมาชิก ข้อบังคับบอกสมาชิก ตัวบทบอกว่าสภา สภาก็ต้องเป็นเสียงข้างมาก ซึ่งผมเข้าใจอย่างนั้น เพราะฉะนั้นบทบัญญัติและข้อบังคับ ข้อ ๑๒๓ ซึ่งมันไม่ค่อยจะตรงกับบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ แล้วเราจะเอาอย่างไรกันผมท้วง อย่างนี้ นี่ผมตำหนิติเตียนข้อบังคับ ซึ่งผมก็ไม่ได้อนุมัติไปด้วยหรอก แต่ว่าก็ต้องรับผิดชอบถ้า มันเกิดอย่างนี้ ไม่ได้คิดกันมาแต่เดิม เพราะปัญหาอย่างนี้ผมอยู่มา ๒๗ ปีเพิ่งเกิด ไม่เคยเกิด ผมจึงเห็นว่าข้อบังคับนะถูก แต่รัฐธรรมนูญนะผิด เอาอย่างไรก็เอากัน

ประธานสภาผู้แทน : คุณเสวตร ยังติดพันอยู่นะครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : คือรัฐธรรมนูญได้วางหลักไว้กว้าง ๆ นะครับ แต่ว่าข้อบังคับนี้เป็นข้อบังคับ ซึ่งรัฐธรรมนูญได้ให้ออกาสภาขึ้นเพื่อปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญบอกว่าให้ยกร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งขึ้นปรึกษาได้ โดยมีเงื่อนไขสองประการอย่างที่ผมเรียนแล้ว ทีนี้วิธีที่สภานี้จะยกเรื่องขึ้นปรึกษาได้จะทำอย่างไร ข้อบังคับก็บอกว่าจะทำโดยสองวิธีคือ ๑. ท่านประธานปรึกษาที่ประชุมนี้ นะครับ หรือ ๒. สมาชิกก็ยื่นญัตติมา ผมว่ามีเท่านั้นเอง ข้อบังคับนี้ก็ไม่ได้ขัดรัฐธรรมนูญหรอก แต่ว่ารัฐธรรมนูญไม่มีโอกาสจะวางข้อบังคับไว้ในหลักใหญ่ ๆ แล้วก็ให้ถือเสียงข้างมากเป็นประมาณ นั่นก็เป็นหลักใหญ่ ๆ ที่วางไว้ แต่ก็เป็นวิธีที่ปฏิบัติย่อย ๆ ก็เขียนไว้เป็นข้อบังคับ ซึ่งรัฐธรรมนูญให้ออกาสไว้แล้ว ผมเห็นว่าข้อบังคับเขียนไว้อย่างนี้ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ และก็ยืนยันความเห็นเดิมว่าการยกร่างนี้สภายกเองไม่ได้ สภาอยู่ที่ไหนก็ยังไม่รู้ คือสมาชิกนี้ประกอบด้วยสภา ข้อบังคับนี้มันเขียนไว้ว่าให้สมาชิกเสนอญัตติขึ้นมาจึงจะพิจารณากันได้ มิฉะนั้นแล้วก็ไม่มีการจะยกญัตติขึ้นมาได้ นอกจากประธานสภาขอความเห็นต่อที่ประชุม

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ยังเถียงกันอยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ยังเถียงกันอยู่นะซี ถึงได้ขอมติ จะขอมติเรื่องนี้ว่าจะเอากันอย่างไรดี มันจะได้เป็นบรรทัดฐานต่อไปเสียทีหนึ่งว่าในกรณีอย่างนั้นนั่น เดียวก่อนที่ผมจะถามมตินะ จะถามในกรณี ถ้าในกรณีอย่างนั้นนั่น เมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติเข้ามาให้ยกร่างที่ถูกยับยั้งไปแล้วขึ้นมาพิจารณานั้น ญัตตินั้นจะต้องขออนุมัติต่อที่ประชุมอีกครั้งหรือเปล่า นะครับ ก็เถียงกันอยู่เวลานี้ไม่ได้ตกลงกัน

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ความจริงเราไม่ต้องขอมติ นะครับ อย่างที่คุณเสวตร ว่านะ จริงอยู่ในรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า กฎหมายที่ถูกวุฒิสภายับยั้งไว้หนึ่งปี ภายหลังจากหนึ่งปีแล้วนี้ ก็มีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่า ให้สภายกขึ้นมาพิจารณาได้ ทีนี้วิธีการที่จะยกขึ้นมาพิจารณานั้นจะทำกันอย่างไร ข้อบังคับที่เราใช้กันอยู่นี้ ไม่ได้ขัดกับรัฐธรรมนูญ ข้อ

บังคับนี้เป็นการอธิบายว่าเราจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อกฎหมายนั้นได้ถูกยับยั้งไว้ มันก็มีข้ออยู่ว่า กฎหมายที่ถูกยับยั้งนั้น จะทำในสภาฯ ก็มีอยู่สองวิธี คือ ท่านประธานเองเป็นผู้ยกขึ้นมาพิจารณา ยกขึ้นมาเสนอในที่ประชุมนี้ว่า เราควรจะพิจารณากฎหมายที่ยับยั้งไว้หรือเปล่า ในกรณีเช่นนี้ท่านประธานต้องขอมติที่แน่นอนเลย แต่ว่าในอีกกรณีหนึ่งเมื่อมีสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมานั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นอำนาจเด็ดขาดไม่จำเป็นต้องขอมติ ขอประธานโทษ ท่านประธาน ถ้าท่านประธานขอมติก็เข้าใจว่า เป็นเรื่องแก้ข้อบังคับแล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ข้อบังคับนี้ไม่ขัดรัฐธรรมนูญ แต่ว่าวิธีปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างไรเท่านั้น

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ผมว่าไม่ขัดแน่ครับ คนละเรื่อง คือ จะมาถือว่าสมาชิกเขียนข้อบังคับรัฐธรรมนูญก็ไม่ถูกแล้ว ไม่มีใครจะคิดเห็นอย่างนั้น มันไม่ขัดอย่างไรก็อย่างที่ว่ากันมา หลักนั้นอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ว่า กฎหมายใดที่วุฒิสภาเขาไม่เอาด้วยแล้วละก็ถ้าสภาผู้แทนให้ยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ก็พิจารณาใหม่ได้ ในรัฐธรรมนูญใช้คำว่า "สภาผู้แทน" ที่นี้ส่วนข้อบังคับนั้นนะเขียนบอกว่า สภาผู้แทนนี้ใครละ ใครเป็นคนตั้งขึ้น ข้อบังคับบอกมาก่อนที่สภาผู้แทนยกขึ้นพิจารณาก็มาจากท่านประธาน มาจากสมาชิกเสนอญัตติ ที่นี้ถ้าเราจะตีไปบอกว่า เพราะฉะนั้น เพราะสมาชิกเสนอญัตติได้ จึงไม่ต้องมีมติสภาผู้แทน เราก็ตีความไปขัดรัฐธรรมนูญตรงนี้ เพราะในรัฐธรรมนูญเขาบอกว่าสภาผู้แทนเป็นผู้ยกขึ้นพิจารณา ไม่ใช่สมาชิกยกขึ้นพิจารณา นี่ละครับ ผมว่ามันไม่ขัด แต่เราจะไปตีความให้มันขัดด้วยการที่จะไม่ขอมติจากที่ประชุมสภา ผมเชื่อเหลือเกิน สภาฯ คงมีมติให้พิจารณา แต่ว่ากลัวจะผันเพื่อไปขัดเข้า ประเดี๋ยวทีหลังก็ย้ายนี้มันจะอย่างไรกัน มันเสียไปแล้วจะอย่างไรกัน ทำเสียให้ถูกก็ไม่เสียหายอะไรหรอกครับ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ผมเห็นว่า คำว่าให้ยกขึ้นมาพิจารณาตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าไปเมื่อตะกี้นี้ ขณะนี้เราก็ยกขึ้นมาพิจารณาแล้ว ถ้าผู้ใดจะไม่พิจารณา

หรือสภานี้ไม่ครบองค์ประชุมที่จะพิจารณา นั่นคือยังไม่พิจารณา เต็มวันเราได้นั่งพิจารณาแล้ว เมื่อสมาชิกเสนอมาแล้วท่านบรรจผู้ระเบียบวาระ ก็เท่ากับเราพิจารณาแล้ว เราว่ากันมาตั้งแต่เข้าแล้ว ว่าเราพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ถ้าไม่ครบองค์ คนไม่อยู่ ผมไม่พิจารณาละ ก็ไปอีกอย่างหนึ่ง ไม่ควรจะต้องขอมติ เพราะเป็นญัตติที่ถูกต้องตามข้อบังคับแล้ว ถ้าไม่เช่นนั้น ข้อบังคับนี้ต้องเขียนใหม่ ต้องเลิกเลย ไม่ใช่ ใช้ไม่ได้ ถ้าลงมติวันนี้ว่าไม่ จะต้องขอมติก่อนนี้จะต้องเขียนข้อบังคับนี้ใหม่ ต้องชัดเจน ๆ ผมเห็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ตะกี้ชี้แจงกันแล้วว่า ข้อบังคับนี้ทางฝ่ายนี้ชี้แจงว่า ข้อบังคับนี้ไม่ได้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรอก วิธีที่จะเสนอที่รื้อฟื้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ ทำโดยทางด้านประธานสภาฝ่ายหนึ่ง หรือญัตติของสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ญัตติของสมาชิกขึ้นมา นั้น จะควรขออนุมัติต่อที่ประชุมนี้หรือไม่ โดยคิดตามมาตรา ๑๒๑ แล้วก็สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณา ที่นี้คำว่าสภาผู้แทนนี้ละครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมอยากให้เพื่อนสมาชิกได้พิจารณาถึงข้อบังคับซึ่งเราทำกันอยู่ แม้แต่ผู้ปิดอภิปราย เปิดอภิปราย เราก็ต้องถาม คือสมาชิกเสนออะ เสนอได้แต่ว่าจะปิดอภิปรายหรือจะเปิดอภิปราย ก็ต้องถามสภาทุกที่ แต่ว่าที่ใดเป็นเอกสิทธิ์ เช่นอย่างลงคะแนนลับ ไม่ต้องถามเพราะเขาเขียนไว้ชัดว่าเป็นเอกสิทธิ์ เรื่องยกขึ้นมาพิจารณานี้ ไม่มีเอกสิทธิ์ คือถ้าหากว่าจะลงคะแนนลับนี้ ประธานไม่ต้องถาม ถ้ามีผู้รับรองถูกต้องแล้วก็เป็นเอกสิทธิ์ แม้แต่ว่าจะเปิดอภิปรายหรือปิดอภิปราย ก็เสนอเหมือนกัน แล้วไม่ใช่ว่าสภาจะยอมให้ปิดอภิปรายหรือเปิดอภิปราย มันก็ต้องถามประธานก็ต้องถามและก็ถามทุกที่ ญัตติใด ๆ นี้ ระเบียบวาระที่ไม่เป็นปัญหาเอามาเข้าระเบียบวาระว่า จะรับหลักการหรือไม่ ประธานไปตามตอนโน้น ที่ญัตติอย่างนี้ไปเขียนในรัฐธรรมนูญว่า สภา ผมติดใจตรงนี้ สภานะไม่ใช่คนเดียว ไม่ใช่คุณสุธรรม สายศร กับพวก สภานะ คือเสียงข้างมากของสภา แต่ว่าบางอย่างไม่จำเป็นต้องเป็นสภา เป็นสมาชิกพร้อมด้วยผู้รับรองตามจำนวนเป็นเอกสิทธิ์อย่างลงคะแนนลับก็ไม่จำเป็นต้องมาโหวต แต่ว่าจะปิดอภิปรายหรือเปิดอภิปรายนี้ ซึ่งมันไม่สำคัญเท่าลงคะแนนลับ

ไม่ได้เขียนไว้ มันก็ต้องโหวตขอลงมติทุกที่ ประชานไม่ได้เด็ดขาด คนเสนอก็กี่ไม่ได้เด็ดขาด มีคนรับรองถูกต้อง คนหนึ่งให้ปิดอภิปราย คนหนึ่งให้เปิดอภิปราย ก็ต้องโหวตกันทุกที่ไป นี่ผมอยากเทียบให้เห็นอย่างนี้ ถ้าไม่เขียนว่า "สภา" เขียนไว้เฉยๆ ก็ไม่รู้ว่าทำอะไร ถ้าเขียนว่า "สมาชิกสภา" เราก็ไม่มีปัญหาผมว่าไม่ต้องไปโหวตกัน ผมเห็นอย่างนั้นนะครับ จริงๆ ก็อยากได้เหมือนกันกฎหมายนี่นะ แต่ว่าไม่อยากขัดรัฐธรรมนูญ ผมเห็นอย่างนี้

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ผมเองก็ไม่ทราบหรอกครับ ฟังบรรดาผู้รู้ อีกคนหนึ่งพูด มาตรา ๑๒๑ อีกพวกหนึ่งพูดกันมาตรา ๑๒๓ แต่ผมข้องใจอยู่นิดเดียวละครับ ท่านประธาน สมมติว่าถ้าบังเอิญท่านประธานจะได้ถามมติของสภานี้แต่สภานี้เกิดลงมติไม่อนุมัติ อะไรมันจะเกิดขึ้น ญัตติของสมาชิคนั้นตกไหม

ประธานสภาผู้แทน : ตกไป

นายประสงค์ เนื่องจางค์ (ชลบุรี) : ตกไปใช่ไหมครับ ก็หมายความว่าญัตติของสมาชิกตามข้อบังคับก็เป็นการถูกรอนสิทธิ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่าการลงมติเป็นเรื่องที่ไม่ชอบ ตามที่คุณเสวตร คุณชาญยุทธพูดนี้ถูกต้อง มันจะเป็นการตัดสิทธิไปนะครับ ผมอยากจะทำให้ท่านประธานได้วินิจฉัยในข้อนี้ไว้ด้วย

ประธานสภาผู้แทน : คนอื่นบ้างครับ เอ้า คุณเหลือมบ้าง ฟังหลายๆ คนจะเป็นบรรทัดฐาน

นายเหลือม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : กระผมมีความรู้ไม่ค่อยจัดแจ้งเท่าไรนัก แต่อยากจะทราบเรียนที่ประชุม คือว่าอย่างนี้ครับ ในข้อ ๑๒๓ นั้น บอกว่า ล่วงพ้นไปแล้วประธานอาจขอ ขอต้อใคร บอกว่าขอต้อสภานี้.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอต้อสภา

นายเหลือม พันธุ์ฤกษ์ (สุรินทร์) : ทีนี้ถ้าประธานไม่ขอ ให้สมาชิกขอต้อเหมือนกัน ขอต้อสภานี้ว่า จะให้พิจารณาใหม่ได้หรือไม่ ผมเห็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับ

ท่านประธาน ที่บอกว่า ต้องขออนุญาตต่อสภาก่อน จึงจะพิจารณาใหม่ได้ เพราะในนี้บอกชัดเหลือเกิน แม้แต่ท่านประธานก็ต้องขอต่อสภา สมาชิกต้องเสนอญัตติ และขอต่อสภาเหมือนกัน ไม่ใช่มีอำนาจเลยไปที่เดียว ผมเห็นอย่างนั้นครับ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา): ผมฟัง ๆ ดูเราเถียงกันในเรื่องที่ชอบกลเสียแล้ว เรื่องนั้นะ ท่านประธาน เราพิจารณากันมา พูดเถียงกันมากกว่าสามชั่วโมงแล้ว ถ้าเป็นขนมเรากินกันหมดแล้วนะ แล้วที่นี้ท่านประธานมาถามว่า เราควรจะมีขนมใหม่ นี่ผมฟังดูมันชอบกล ๆ นะครับ แล้วเรากินกันไปหมดแล้ว ท่านประธานถามใหม่ว่า เราควรจะมีขนมใหม่ นี่มันเป็นอย่างไร มันก้อนเดียวกันละครับ มันก้อนเดียวกันละ แล้วท่านประธานมาว่า ผมว่าเรื่องนี้เราพิจารณากันไปแล้ว เราโหวตกันใหม่ว่า ควรจะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ผมว่าอย่างนี้กินกันไปหมดแล้วขนมนะ ท่านประธานอย่าถามเลย กินกันเกลี้ยงแล้ว ถ้าท่านประธานถามว่า ไม่ควรกิน กินเข้าไปแล้ว ทำอย่างไร นี่ท่านประธานคิดดูเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทน: เดี่ยวก่อนครับ อันนี้ผมจะชี้แจง เดี่ยว ๆ ให้ผมชี้แจงก่อน คือมันคนละประเด็นครับ ประเด็นแรกเมื่อเสนออันนี้ขึ้นมา ผมก็บอกว่าให้พิจารณาประเด็นในแง่กฎหมายกันเสียก่อน ก่อนที่จะพิจารณาเรื่องอื่นว่า กฎหมายนี้ก่อนที่จะพิจารณานี้ มันจะต้องติดใหม่ ออกไปแล้วใช้บังคับได้ไหม ฟังความเห็นผู้รู้กันทั่วไป เพื่อเป็นเครื่องประดับสติปัญญา เสร็จแล้วก็ปิดฉากเรื่องนั้นไป ไม่ใช่พิจารณาในเรื่องนี้ทำไมได้ครับ

นายสนอง กฤษณะเศรณี (ปทุมธานี): กระผม สนอง กฤษณะเศรณี ปทุมธานี กระผมเห็นว่อย่างนี้ครับ รัฐธรรมนูญเป็นแม่บทนะครับ แต่ว่าข้อบังคับนี้เปรียบเสมือนวิธีพิจารณา เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าร่างข้อบังคับนี้เป็นข้อบังคับสำหรับที่จะให้เราได้ปฏิบัติในการประชุมของสภา เมื่อแม่บทเขียนไว้อย่างไรแล้วนะครับ เราก็มักจำเป็นต้องไปตีความ เพราะว่าเราตีความตามตัวอักษร แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นกระผมคิดว่าเราร่างข้อบังคับนะคงไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ ที่นี้ข้อบังคับ ข้อ ๑๒๓ นั้นนะ มีอยู่สองกรณีที่เราจะเสนอร่างนี้เข้ามาได้ คือกรณีหนึ่งประธานสภาฯ เป็นผู้เสนอ แล้วอีกกรณีหนึ่งก็คือสมาชิกเป็นผู้เสนอ สำหรับ

ประธานสภา เป็นผู้เสนอนั้นนะครับ ไม่ต้องมีสมาชิกรับรอง นั้นถูกต้อง แต่ว่าประธานสภา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ไม่มีปัญหา เข้าใจครับ

นายสนอง กฤษณะเศรษฐี (ปทุมธานี) : แต่ที่นี้สมาชิกเป็นผู้เสนอนี้มีผู้รับรองตามระเบียบแล้ว กระทบเห็นว่าในกรณีเช่นนี้ไม่จำเป็นจะต้องขอมติจากสภาอีก ที่นี้เรามาพิจารณา สมมติว่าทางสมาชิกเป็นผู้เสนอเข้ามา ถ้าหากว่าเราจะต้องมีมติกันอีกว่าจะรับหรือไม่รับ อันนี้กระทบว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญครับ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ นี้บอกว่าเมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไป นับตั้งแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทนสภาผู้แทนอาจกร่างพระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนลงมติยืนยันร่างเดิม ถ้าสมมติว่าสมาชิกเป็นผู้เสนอขึ้นมา ทางสภาเรามีมติไม่รับ ก็ไปขัดกับรัฐธรรมนูญ เพราะว่าจะยังไม่ได้พิจารณา กระทบเห็นว่าเพื่อตัดประเด็นให้สั้นเข้า กระทบว่าเรื่องนี้เราพิจารณากันไปแล้วในเรื่องนี้ แต่มันมีอยู่ประเด็นเดียวว่า เราจะมิติตามร่างนี้หรือไม่เท่านั้น จะเอาหรือไม่เอา กระทบเสนออย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : กระทบขอให้ความเห็นหนึ่งคือ ในฐานะที่สมาชิกอาวุโสหลายท่านก็บอกว่า เรื่องนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาในสภา ก็บังเอิญว่าเสมอหน้ากันคนแก่คนใหม่ กระทบมีความเห็นที่ฟังมา ทั้งอ่านข้อบังคับดูแล้ว มีความเห็นว่า มันผิดมาตั้งแต่ต้นนิดหนึ่ง คือตอนที่ท่านประธานสภาฯ บรรจู่ระเบียบวาระขึ้นมาั้นนั้นนะ ก่อนที่ท่านประธานจะหารือั้นนะ ท่านควรจะถามมติเสียเลยว่า เราจะเอาญัตตินี้มาพิจารณากันใหม่ ลงมติเสียเลย ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น คือท่านสมาชิกจังหวัดเดียวกับกระผมเอง ก็เกรงว่าถ้าหากว่าสภาไม่ลงมติดละ อะไรมันจะเกิดขึ้นกับสิ่งที่สมาชิกยกขึ้นมา สิ่งนี้กระทบอยากจะเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่กระผมเคยเจอ และกระบวนการของกฎหมายอยู่เหมือนกัน ก็คืออย่างเรื่องการฟ้องคดีอาญาในศาล ถ้าเอกชนฟ้องเอง กฎหมายบอกว่าต้องไต่สวนมูลฟ้องก่อน เมื่อไต่สวนแล้ว ถ้าศาลบอกว่ามีมูล เขาก็ให้สืบพยานกันว่าผิดหรือไม่ผิด นั้นอีกเรื่องหนึ่ง กระทบ

เปรียบเทียบกับเรื่องกฎหมายนี้เหมือนกัน เหตุการณ์ที่ผ่านมามีหนึ่งนั้นนะ เราควรจะยกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่ หลังจากวุฒิสภาได้ยับยั้งไปแล้ว เมื่อสภาลงมติว่าเอาละ เราลงมติดีกขึ้นมาพิจารณา เมื่อพิจารณาแล้วก็จะได้พูดกัน ฟังความเห็นว่ามันควรจะยืนยันหรือไม่ยืนยันอย่างไร เหตุการณ์เปลี่ยนไปแล้วอย่างไรไม่เปลี่ยนอย่างไร กฎหมายฉบับนี้ล้ำสมัยหรือไม่ล้ำสมัย แล้วไม่ทันเหตุการณ์แล้วหรือว่ายังใช้ต่อเหตุการณ์ได้อย่างนั้น ยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า เรายืนยันความเห็นเดิมที่เคยเสนอวุฒิสภาไป กระผมเข้าใจอย่างนั้นครับ คือมันพลาดนิดเดียวครับ คือท่านประธานหารือเสียก่อน ก็เลยไปกันใหญ่ว่า เออ มีการหารือแล้ว ทำไมต้องไปถามมติดีก กระผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ นี่ละก็ถ้าจะปฏิบัติต่อไป กระผมก็เข้าใจว่าเป็นอย่างที่เราจะว่านะครับ กระผมขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือเรื่องหารือมันเป็นเรื่องประเด็นของกฎหมาย คือว่าเรื่องเมื่อเข้านี้ที่เสนอมา ผมหารือในฐานะที่เป็นประธานว่าช่วยกันคิดเสียก่อน ก่อนที่จะพิจารณาหรือไม่นี้ เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้มันต่อหรือไม่ต่อ เพื่อเป็นเครื่องประดับของเราเท่านั้นนะ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : อย่างไรก็ตามเราเสียเวลามากมาแล้วครับ ของมันถูกก็ควรทำให้ถูก คือเดี๋ยวนี้เราข้ามรัฐธรรมนูญไปอยู่นิดหนึ่ง ในวรรคกลางนะครับ ตามมาตรา ๑๒๑ บอกชัดเจน บอกว่ายืนยันเอามาลงมติเท่านั้น แต่ว่าที่เราอภิปราย หมายความว่า ท่านประธานต้องการความเห็น ฟังดูให้ดี ๆ ผมจะยกตัวอย่างตามมาตรา ๑๑๖ แห่งรัฐธรรมนูญ ถ้ามีการจับกุมคุมขัง สมาชิกผู้ใด ให้สภานี้ร้องขอ ก็ใครเป็นผู้ร้องขอ สมาชิกอาจเป็นผู้ร้องขอ ประธานอาจเป็นผู้ร้องขอ นั้นเขาหมายถึงว่าเมื่อมีการร้องขอ แล้วให้ลงมติว่าควรจะขอมาหรือไม่ แต่ในนี้กฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติให้ทำได้เลย โปรดอ่านดูด้วยครับ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติตามมาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ พิจารณาใหม่เลยนะครับ ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนลงมติดียืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง ก็เป็นอันว่าสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้ตามมาตรา ๗๔ เขาให้ยก

ขึ้นมาพิจารณาเลย และข้อบังคับซึ่งได้เขียนวิธีปฏิบัติอยู่ ข้อ ๑๒๓ ที่คุณเหลื่อม พันธุ์ฤกษ์ ขอโทษที่ต้องออกชื่อ ขอนะคือประธานขอ นีมันเสนอ คือเมื่อสมาชิกเสนอญัตติขึ้นมาให้ ยกพิจารณา ท่านประธานอนุมัติให้ยกร่างอันนี้ขึ้นมาแล้ว หมายความว่าได้ให้เอาร่างนี้ขึ้นมา พิจารณาแล้ว เราก็มีการยืนยันเท่านั้น ท่านประธานว่าจะปฏิบัติเช่นนั้นตามข้อบังคับ ซึ่งจะดี ความนะครับ มันอาจกลับคืนมาอีกละ คือการที่จะไปบอกว่าควรจะมีมติว่าจะให้สภาฯรับหรือไม่รับเป็นการตีความตามข้อบังคับ ท่านประธานเสนอญัตติใหม่เข้ามาเกิดจะต้องงดใช้ข้อบังคับ อันนี้ ยิ่งจะไปกันใหญ่ ฉะนั้นผมประท้วง หมายความว่า ท่านเสนอมาก็ลงมติว่าควรจะมีรับรองหรือไม่รับรอง เป็นการตีความตามข้อบังคับ เมื่อไม่มีญัตติให้ตีความก็ทำไม่ได้ ชัดอีกเหมือนกัน สภานี้เป็นสภาที่จะทำอะไรก็ได้ ถ้าหากว่าได้อนุมัติไป โดยจะขัดต่อข้อบังคับก็ยังสามารถทำ ถ้า มติในที่ประชุมนี้ได้ให้กระทำไป โดยเหตุที่ว่าในข้อบังคับนี้ ถ้าหากว่าจำเป็นจะต้องงดใช้ข้อ ใดข้อหนึ่งเสียก็ได้ เมื่อสภาอนุญาต ถ้ามตินั้นเป็นอย่างไรมากกว่าในที่ประชุม ที่ประชุมต้องปฏิบัติตามมติของที่ประชุมสภานั้นก็ยอมทำได้ ถ้าท่านประธานเสนอญัตติให้ลงมติว่า ควรจะขออนุมัติ ที่ประชุมหรือไม่ เป็นการตีความตามข้อบังคับ ก็จะเป็นการตามมาตรา ๑๑๓ ซึ่งเป็นการตีความ ฉะนั้นในที่นี้รัฐธรรมนูญบัญญัติชัดเจนเหลือเกิน เมื่อก็ฉันก็ยังหวังท่านอาจารย์เสนีย์ ไม่ถึงในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนลงมติดี้นั้นยืนยันตามร่างเดิม มันมากินความว่าสภาผู้แทนอาจ ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ เขาอนุมัติไว้แล้วนี่ เขาอนุมัติไว้แล้ว ให้สภายกมา พิจารณาใหม่ได้ ทีนี้ข้อบังคับนี้อ่อนโลมให้ ข้อบังคับข้อ ๑๒๓ วรรคท้าย ซึ่งบอกว่าสมาชิก เสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ ตรงกันกับรัฐธรรมนูญเลย อย่าลืม ว่าการร่างข้อบังคับนี้มีเลขานุการของสภาซึ่งรับราชการมา ๔๕ ปีเป็นผู้พิจารณาร่วมอยู่ด้วย ซึ่งเขาจะต้องเอาแม่บทมาจากทุกปี ๆ มากลั่นกรองลง ผมถือว่าผมคนหนึ่งที่เป็นกรรมการร่าง ข้อบังคับก็ไม่ผิด แต่ที่ผมว่ามันชัด ก็หมายความว่า ถ้าพูดอย่างพีใหญ่ อย่างท่านอาจารย์เสนีย์ ข้อบังคับนี้ก็ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมว่าอย่างนั้น ผมถือว่าการที่จะไปลงมติเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกก็ควรจะยกมาหรือไม่ยก เรามีหน้าที่อย่างเดียวกันว่าลงมติหรือไม่ลงมติดี้นั้นยืนยันไว้ เท่านั้น ผมขอประทานคราบเรียนอย่างนี้

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช : ขออีกทีเถอะครับ ผมไม่พูดมากเพราะในที่สุดถ้าปัญหาทั้งหมดนี้ถ้าเป็นปัญหาตีความตามข้อบังคับข้อ ๑๒๓ ละก็แล้วแต่สภานี้จะเอาเสียงข้างมาก แต่ว่าอย่าให้เป็นตีความรัฐธรรมนูญไป จะยุ่ง คืออย่างนี้ครับ คือปัญหาในข้อนี้ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายมาว่ามันขัดเหลือเกินว่า เพียงแต่สมาชิกยื่นญัตติเข้ามามันก็เข้ามาพิจารณาแล้ว อันนี้แหละครับที่ผมไม่เห็นด้วย เพราะตัวบทในรัฐธรรมนูญนี้ต้องถือใหญ่กว่าข้อบังคับ ข้อบังคับจะเขียนด้วยประการใด ถ้าข้อบังคับขัดกับรัฐธรรมนูญจะถือข้อบังคับไม่ได้ ต้องถือตามรัฐธรรมนูญ ทีนี้รัฐธรรมนูญว่าอย่างไร คือกฎหมายใดที่วุฒิสภายับยั้งนั้น รัฐธรรมนูญบอกว่าสภาผู้แทนอาจกราងพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ เพราะฉะนั้นอาจจะไม่ยกก็ได้ ยกก็ได้ จะยกหรือไม่ยก นี่อาศัยอะไร จะอาศัยญัตติของสมาชิกเพียง ๒-๓ คนเท่านั้นหรือ แล้วมันจะเป็นได้อย่างไร เดียวนี้สภาผู้แทนได้เห็นแล้วให้ยกขึ้นพิจารณาใหม่ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญบังคับว่าเป็นเรื่องของสภาที่จะพิจารณาหรือไม่พิจารณานี้มันจำเป็นจะต้องขอมติ ญัตติทั้งหลายแม้แต่ญัตตินี้เสนอเข้ามาเนี่ย เมื่อเป็นญัตติมันก็ต้องมีการลงมติ ไม่อย่างนั้นจะเป็นญัตติได้อย่างไรครับ มันมียกเว้นอย่างเดียว อย่างท่านสมาชิกจังหวัดนครสวรรค์ คือญัตติขอให้อภิปราย เรื่องธรรมดาเหลือเกิน ตั้งแต่พระพุทธเจ้าบวชชานาคมา เอสา ญัตติต้องลงมติ ไม่มีญัตติมันไม่ได้ ญัตติแล้วไม่มีมติ มันก็ลอย ทีนี้ข้อสำคัญก็คือว่า ที่พูดกันมาทั้งหมดนี้ว่า ถ้าสมาชิกเพียงแต่เสนอเข้ามาแล้วก็ผ่านไปได้ที่จริงเหตุผลมันมี คุณอุทัย ขอโทษออกนาม เกือบจะถึงจุดนั้น คือกฎหมายที่เขาเขียนไว้แบบนี้ ไม่ใช่ทำอะไร มันมีแบบครบ ในตะวันตกก็เขียนอย่างนี้ ในประเทศอังกฤษก็เขียนอย่างนี้ คือสภาผู้แทนเขาถือว่าเป็นสภาของผู้แทนปวงชน ซึ่งถูกตั้ง ประชาชนคอยตั้งอยู่เรื่อย บางทีอาจออกกฎหมายอะไรไปโดยความเร่งร้อนเสียขาดประชาชนไม่ได้ เขาก็เอาไปดองไว้เสีย ดองไว้มันก็ตกไปภายในหนึ่งปี ทีนี้ก็จะได้มีโอกาสนำมาปรึกษาหารือในสภาผู้แทนอีกทีหนึ่งว่าจะควรเอากฎหมายที่ตกมาพิจารณาหรือไม่พิจารณา ไม่ใช่สมาชิกโดยลำพังคนใดคนหนึ่งบอกว่าพิจารณาก็พิจารณา ไม่ใช่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นเหตุผลมันมี และเท่าที่ผมจำได้ก็เขียนอย่างเดียวกับอังกฤษ แต่ในอังกฤษเท่าที่ผมเรียนมา สภาต้องตัดสินว่าจะยกเอามาพิจารณาหรือไม่พิจารณา ถ้าสภาไม่วินิจฉัยให้ยกมา

พิจารณา ผ่านเข้ามาไม่ได้ครับ เพราะกฎหมายก็ถือว่ายัง มั่นคงไปแล้ว นี่ผมกราบเรียนเป็นครั้งสุดท้าย แล้วแต่สภาจะเอาอย่างไร

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ผมพิจารณาดูตามที่อภิปรายกันแล้วเห็นว่า มั่นคงอยู่ที่การให้คำจำกัดความ คำว่า "สภา" นะครับ คือถกเถียงกันอยู่ อื่น ๆ อีกสุดแล้ว แต่เถาะ แต่มาติดกันอยู่ตรงสภา เพราะท่านประธานก็รู้สึกสนใจฟังท่านอาจารย์หม่อมเสนีย์ เป็นอันมาก เพราะเป็นอาจารย์ในทางกฎหมาย ว่าสภาต้องเป็นผู้หยิบยกขึ้นมาพิจารณา แต่ใครเล่าคือสภา ผมเห็นว่าเดี๋ยวนี้พวกเราทั้งหลายตลอดจนความรู้สึกโดยทั่ว ๆ ไปก็เข้าใจในเรื่องของนิติบุคคล สภานี้เป็นนิติบุคคลอย่างหนึ่ง เหมือนสหกรณ์เหมือนบริษัทจำกัด เหมือนบรรษัท บริษัทจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นลักษณะเช่นนั้นเหมือนกัน ถ้าเรามาพูดกันถึงว่าเรื่องนี้ให้บริษัทดำเนินการชำระภาษีเสีย ผมก็รู้สึกว่าบริษัทนั้นจะต้องไปประชุมกันอย่างน้อยหรือ ลงมติเสียก่อนจะต้องเสียภาษีอย่างนั้นหรือ คำสั่งเขาให้เสียภาษี เขากำหนดว่าผู้เป็นกรรมการจัดการเท่านั้นเป็นผู้ดำเนินการแทนบริษัทได้ สิ่งใดก็ตามที่ข้อบังคับของบริษัทกำหนดเอาไว้แล้วทำให้กรรมการของบริษัทเป็นตัวแทนของบริษัทดำเนินการได้ ก็ย่อมดำเนินการแทนบริษัทได้ ในกรณีของสภาก็เช่นเดียวกัน ในการที่ผู้เสนอเรากำหนดไว้ในข้อบังคับว่าจะเสนอกฎหมายก็ดี จะเสนอญัตติใดๆ ก็ตาม เสนอขึ้นมา ถ้าหากว่าเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้แล้วนั้น ก็ให้ประธานสภาทำหน้าที่แทนสภา คือบรรจุเข้าระเบียบวาระหรือไม่บรรจุเข้าระเบียบวาระ ก็เป็นหน้าที่ของประธานสภาเป็นผู้ดำเนินการ นั่นคือ สภา ครับ เรามอบให้เป็นสภาเป็นหัวใจของเราแล้ว เพราะฉะนั้นในการที่ท่านประธานสภากำหนดลงไปว่าอันนี้เราจะหยิบยกขึ้นมาพูดในสภาละ เช่น บรรจุระเบียบวาระเกี่ยวกับเรื่องญัตติร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเช่าเคหะและที่ดิน อย่างนี้ก็ย่อมถือว่าสภานี้หยิบยกขึ้นมาพูด แล้วที่นี้ถามเรา จะไต่เบียดกันก็ไม่ว่าจกจบว่าสภามันอยู่ตรงไหน ใช่ไหมครับ มันพูดกันไม่จบ เอาภาษาศาสตร์มาพูดกัน นี่เราพูดกันเฉพาะที่เรียกว่าในกรณีที่สภาเป็นผู้ดำเนินการ ก็คือสภาตามขนบธรรมเนียมประเพณีตามความรู้สึกธรรมดาและตามกฎหมายข้อบังคับที่เราไล่เรียงมาตามลำดับแล้ว เช่นนี้ถูกต้องแล้วให้ผู้ที่ทำหน้าที่แทนสภาเป็นผู้ดำเนินการ คือประธานสภาฯ เช่นญัตติต่าง ๆ ที่เสนอ

กันมาเป็นผู้รับรอง ๒ คนก็ดี ๑๕ คนก็ดี หรือ ๒๕ คนก็สุดแล้วแต่ เมื่อเสนอเข้ามาแล้วก็ถือว่าสภาเป็นผู้หยิบยกเรื่องนั้นขึ้นมาพูด สภาคือประธานนั้นย่อมวินิจฉัยเด็ดขาดแล้วว่า อันนี้สมควรจะหยิบยกขึ้นมาพูดในการประชุมคราวต่อไปหรือคราวใดๆ นั่นก็คือสภาเป็นผู้พูดเป็นผู้ทำ ก็สมาชิกเท่าที่ปฏิบัติมาก็ไม่เห็นมีใครมาขัดแย้งสักทีว่า ที่ประธานสภาฯ ขึ้นหยิบยกมาพูดนั้น แล้วมีสมาชิกไม่เห็นด้วย นอกจากจะมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระนี้เอาไว้ทีหลังได้ไหมครับ มันสำคัญน้อยกว่า เอาที่สำคัญกว่าขึ้นมาพูด กรณีเช่นนี้ที่ประธานสภาฯ เอาขึ้นมาพูดใหม่นั้นแหละมันนอกเหนือข้อบังคับ จึงจำเป็นจะต้องขอมติ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอทราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบว่า ข้อสำคัญมันอยู่ที่คำว่า "สภา" ว่าเป็นนิติบุคคลแค่ไหน และคนที่ทำหน้าที่แทนสภานั้นคือใคร และจะยอมรับนับถือหรือไม่ ถ้าบุคคลนั้นตัดสินใจเด็ดขาดลงไปเช่นนั้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่เขาอนุมัติที่เสนอเข้าสู่สภานี้ เราจะยอมรับไหมว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามรัฐธรรมนูญแล้ว

นายไพฑูรย์ เครือแก้ว (ลำปาง): ผมมีความรู้สึกอย่างนั้นนะครับ ผมขอทราบเรียนก่อนว่า เราต้องแยกตัวหนังสือในรัฐธรรมนูญกับความมุ่งหมาย ใจผมเองผมอยากใหักฎหมายนี้ได้รับความยืนยันผ่านไปหมด แต่ผมมีความเห็นของผมขอทราบเรียนว่า ดีความตามรัฐธรรมนูญคือเดี๋ยวนี้ผมได้พิจารณาดูแล้วว่า มีความไม่เอียงจะเห็นด้วยกับทางท่านประธาน ทางคุณใหญ่ คุณเสนีย์ ปราโมช นะครับ ผมจะขอเรียนมาสักสามตอน ที่คุณชาญยุทธพูดไว้เมื่อกี้ที่ผมว่าไม่ค่อยถูกต้องนัก รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติมาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทน วรคนี้สำคัญ สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัติ สภาผู้แทนอาจนะครับ อาจ ทีนี้ถ้าจะว่าอย่างชัด ก็ให้เขียนเสียเลยจะให้สภาผู้แทนยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ทีนี้สภาผู้แทนอาจทำได้ ก็แปลว่าโดยมติสภา ขอยกตัวอย่างอีกอันหนึ่งอย่างกรณีคุณประสงค์ เนื่องจำนงค์พูด ถ้าหากว่าเราลงมติกันแล้ว ส่วนใหญ่เราไม่รับละ ถ้าส่วนใหญ่ไม่ให้พิจารณา ญัตตินั้นก็ตกไปใช่ไหม ก็ใช่ ตก ก็หมายความว่าสภาไม่ให้พิจารณา ก็ทำไม่มันแตกต่างกับญัตติอย่างอื่น เป็นการรอนสิทธิใหม่ จะว่าเป็นการรอนสิทธิก็ได้ แต่รัฐ-

ธรรมนูญเขียนอย่างนี้ ในกรณีเสนอญัตติอื่นนั้นเป็นเอกสิทธิ์ แต่ในกรณีเช่นนี้ไม่มีเอกสิทธิ์ เพราะบังคับตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ มีข้อยกเว้นอยู่คนเดียว ถ้าสภาลงมติไม่ให้พิจารณาต่อไปนี้ก็ไม่มีอะไร เมื่อผ่านแล้วก็หมายความว่าถ้ายืนยันตามเสียงครึ่งก็ยืนยันใช้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นผมมีความรู้สึกที่ ท่านประธานกำลังทำอยู่นี้จะต้องขอมติเสียแล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ สำหรับข้อบังคับนั้นเป็นเอกสิทธิ์อย่างธรรมดาในการเสนอญัตติอย่างธรรมดา แต่มีข้อยกเว้นเฉพาะกรณีอันนี้ตามรัฐธรรมนูญสองมาตรานี้เท่านั้น อันนี้ก็ขอให้เข้าใจว่าผม ไม่ใช่ไม่เห็นด้วยนะครับ ผมเห็นด้วยอย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อยากให้ พ.ร.บ. ฉบับนี้ผ่านและ ยืนยันไป แต่ขอให้แยกอารมณ์ แต่ที่นี้ปัญหาตัวอักษรว่า ฟังทุก ๆ ท่านแล้วมันเป็นไปในรูปนี้ ดังนั้นก็ต้องเขียนรัฐธรรมนูญเสียใหม่ว่าสภาผู้แทนอาจใช้ใหม่ อาจ ก็แปลว่าที่นี้สภาลงมติไม่เอา ก็ต้องตกไป เอกสิทธิ์ไม่มี แต่ในกรณีเช่นนี้เพราะบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เอกสิทธิ์ในการเสนอเปิดอภิปราย เปิดอภิปราย เสนอญัตติทำได้ โดยปกติทำได้ เพราะฉะนั้นก็เป็นความคิดเห็นของผมนะครับ ท่านประธาน ก็ทราบเรียนมาสั้น ๆ แค่นี้ ขอบพระคุณมาก

ประธานสภาผู้แทน : ผมคิดว่ามันเป็นความเห็นขัดกันในเรื่องข้อบังคับ และตาม ข้อบังคับก็ระบุว่า ให้สภาตีความได้ ผมว่าเป็นบรรทัดฐานจะขอมติต่อที่ประชุมนี้เสียเลยว่า ในข้อบังคับในกรณีนี้จะเอากันอย่างไร เพราะนาน ๆ จะเกิดสักที ถ้าพูดอย่างนี้ก็ไม่น่าจะจบกันแน่ ละวันนี้ เพราะว่าทั้งสองฝ่ายมันเป็นอย่างนั้น ขอมติดีกว่านะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าจะขอมติในเรื่องข้อบังคับนี้ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น ขอมติในเรื่องข้อบังคับ

(นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) ได้ยกมือและยืนยันขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : ฟังผมให้ชัด เดี่ยวก่อนครับ อย่าเพิ่ง คือเวลานี้การตีความ อันนี้มันมีความเห็นขัดแย้งกัน คือฝ่ายหนึ่งเห็นว่า กรณีที่พระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งนำเอามา พิจารณากันใหม่ เมื่อสมาชิกเสนอญัตติแล้วก็ไม่ต้องขอความเห็นชอบต่อที่ประชุมนี้ ส่วน อีกฝ่ายหนึ่งว่า ต้องขอมติต่อที่ประชุมนี้เสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปราย เรื่องนี้ได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : ผมยังไม่เข้าใจครับ ที่ท่านประธานได้อธิบาย
คำว่า ยกร่าง นี้หมายถึงว่า ยกร่างใหม่

ประธานสภาผู้แทน : การยกร่างที่ถูกยับยั้งนี้

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : ยกร่างขึ้นมาเพื่อรับหลักการหรืออย่างไร
ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีรับหลักการ ไม่มีแล้ว

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : ยกร่างขึ้นมาเพื่อจะพิจารณา

ประธานสภาผู้แทน : ที่ประชุมนี้จะอนุมัติให้พิจารณาหรือไม่ แต่ต้องขออนุมัติ
ต่อที่ประชุมนี้หรือไม่เท่านั้น

นายไพบุลย์ มัชฌิมาลัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ความจริงผมก็มีความ
เห็นอยู่หลาย ๆ อย่าง แต่ท่านประธานก็ไม่อนุญาตให้ผมพูดครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เมื่อกี้ท่านประธานกล่าวต่อในที่ประชุมนี้
ว่า เป็นปัญหาขัดแย้งกันใช่ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขัดกันในเรื่องระเบียบครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นั้น ระเบียบข้อบังคับการประชุมปรึกษาของ
สภาผู้แทนใช่ไหม

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ถ้าอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าขออาศัยข้อบังคับข้อ
๑๓๘ ถ้ามีปัญหาการตีความ ข้อบังคับนี้เป็นอำนาจของสภาที่จะตีความ และให้ถือว่าการตีความ

ของสภาเป็นเด็ดขาด เพราะฉะนั้นต้องตีความเสียก่อนตามข้อบังคับข้อ ๑๓๘ ต้องตีความ
ไม่ตีความไม่ได้ มันยุ่งกันเป็นบ้า ข้าพเจ้าเห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทน : เอา ก็เห็นตีความกันมานานแล้ว ก็อย่างว่านี่ก็สองประเด็นนี้

นายเกษม บุญศรี (พระนคร) : ท่านผู้เป็นประธาน ผมคิดนะครับ ผิดหรือถูก
โปรดฟังเอา คือว่าที่เถียงกันในข้อกฎหมายก็ว่ากันมาเสร็จสิ้นแล้ว ผมว่าญัตตินี้มันเข้ามาถูก
ต้องตามระเบียบข้อบังคับทุกประการแล้ว แต่ว่าบังเอิญท่านประธานยกคำอันหนึ่งที่เรียกว่า
ปัญหากฎหมาย ท่านประธานยกเอาเรื่องปัญหากฎหมายขึ้นมาก่อนที่จะพิจารณาร่างนี้ ก็ยก
ไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าถึงปัญหากฎหมาย ที่นี้เมื่อว่ากันถึงปัญหากฎหมาย
แล้ว เราก็พูดกันในเรื่องปัญหากฎหมายเสร็จสิ้นแล้วในตอนเช้า ที่นี้ประเด็นที่จะพูดต่อไปนี้
ก็มีอยู่ว่า ญัตตินี้เสนอเข้ามาถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับหรือไม่ ท่านประธานได้บรรจุลงไป
แล้ว ก็เป็นอันว่าถูกต้องตามระเบียบแล้ว คุณสุธรรม สายศร ลูกขึ้นมาท้วงโดยคิดว่าไปให้
รัฐมนตรีพูดก่อน อันนั้นมันเรื่องประเด็นกฎหมาย ไม่ใช่เรื่องประเด็นญัตตินี้ เพราะฉะนั้น
ลำดับที่พูดกฎหมายจบลงแล้วนี้ น่าจะให้ผู้เสนอญัตตินี้ได้อภิปรายในญัตติของตัวเอง แทนเรื่อง
มันก็จะอาจจะเป็นไปได้ ผมคิดว่าอย่างนั้น มันก็ไม่ต้องมีว่าจะต้องขอมติหรือไม่ขอมติ มันจะ
ต้องขอมติอะไรในเมื่อญัตติที่บรรจุเข้าระเบียบวาระแล้วนะ แล้วก็เมื่อเจ้าของผู้เสนอญัตติได้
อภิปรายญัตติของตัวเองด้วยเหตุผลที่เสนอเข้ามาเป็นอย่างไรแล้ว ประเด็นที่จะพูดกันก็คือว่า
จะยืนยันหรือไม่ยืนยัน มันไม่ใช่ประเด็นว่าจะรับญัตตินี้หรือไม่ ประเด็นมันมีว่าจะยืนยัน
หรือไม่ยืนยัน จะต้องอภิปรายกันในแง่ นั้น จบแล้วเราก็ลงมติยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้นเอง
ผมคิดว่าอย่างนี้ ถ้าจะเป็นไปได้ ขอความกรุณาท่านประธานว่า ให้คุณสุธรรม สายศร หรือ
คุณเสรี สองคนที่เสนอญัตติได้อภิปรายในญัตติของตัวเองละก็ผมคิดว่าจะไปได้

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนนะครับ คือขออนุญาตให้ผมชี้แจงก่อน ที่ท่าน
เกษมพูดมาก็เห็นด้วย แต่ว่าที่นี้วิธีปฏิบัตินี้ ผมเองก็เป็นเรื่องใหม่เหมือนกัน ผมเองก็มีความ
เห็นว่า เมื่อญัตติที่สมาชิกเสนอขึ้นมาอันนั้นมันเป็นญัตติ ชอบที่สภานี้จะต้องให้ความเห็นชอบ

เสียก่อนว่าจะรับขึ้นมาพิจารณาหรือไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นอย่างนี้เองผมก็เลยขอขึ้นมา เมื่อขอขึ้นมาเพื่อนสมาชิกก็ประท้วงให้ความเห็นที่กำลังพูดกันอย่างนี้ จะผิดหรือถูกยังไม่รู้ ผมก็รับฟังอยู่ตลอดเวลาละครับ เพราะมันความเห็นสองฝ่าย ถ้าผมตัวคนเดียวผมก็ไม่ต้องตั้งหรือกล่าวครับ แต่ที่นั่นมันเป็นความเห็นสองฝ่าย แล้วเราก็ตีความกันอยู่อย่างนี้ละครับ เอาคนที่ไม่เคยพูดบ้างซิครับ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) : ผมเห็นว่ามีสองฝ่ายครับ แบ่งออกเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งอ้างกฎหมายรัฐธรรมนูญ อีกฝ่ายหนึ่งอ้างข้อบังคับ ทั้งสองฝ่ายถูกทั้งสองฝ่ายครับ ไม่มีใครผิดเลย แล้วไม่มีข้อที่จะมาโต้แย้งกันว่าคนใดผิดคนใดถูกด้วย คือญาติที่ท่านประธานเสนอเข้ามาสู่สภาและได้อภิปรายกันมาแล้ว พิจารณากันมาแล้วโดยไม่มีใครคัดค้าน ไม่มีใครทักท้วง นั่นหมายความว่าสภานี้ได้ยอมรับเอาญาตินี้มาพิจารณาแล้วครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นอย่างยิงที่จะต้องมาขอมติใดๆ ต่อไปอีกครับ อันนี้ตกไปแล้ว ไม่มีใครทักท้วงครับ ผมเห็นอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมเรียนแล้วอย่างไรว่าผมไม่ได้พูดถึงเรื่องอันนี้ในข้อความที่ว่าญาตินี้ ผมพูดถึงเรื่องว่าข้อกฎหมาย ขอพิจารณาข้อกฎหมายกันเสียก่อนเท่านั้นละ เดิมทีนะคุณพานิชบ้างครับ คือคนที่ยังไม่เคยพูดละครับ ความเห็นแล้วมันซ้ำกัน

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : เรื่องนี้กระผมว่ามีประเด็นสั้นๆ นะครับ คือที่ท่านประธานขอมติเมื่อกี้กระผมรู้สึกว่าจะขัดครับ เรื่องนี้เราจะต้องดูตามข้อบังคับ กระผมจะจับเรื่องข้อบังคับก่อนนะครับ ข้อบังคับข้อ ๑๒๓ ที่ว่านี้ ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมหรือสมาชิกเสนอญาติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ คือว่าเวลานี้สมาชิกก็คือคุณสุธรรม สายครนี้ ก็ได้เสนอให้ยกร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ขึ้นมาพิจารณาใหม่แล้ว ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดมา ๒-๓ ท่านแล้วนะครับ กระผมเห็นชอบด้วย คือว่าญาติอันนี้เข้ามาสู่สภาได้แล้ว บรรจจะเบียบวาระแล้ว เรากำลังพิจารณาอยู่แล้ว ท่านประธานไม่จำเป็นที่จะต้องไปยกเรื่องนี้ขึ้นมาใหม่ โดยขอปรึกษาที่ประชุมอะไรเลย เพราะว่าความในวาระคดีนี้หมาย

ถึงว่าเมื่อกฎหมายที่ถูกยับยั้งไว้นั้นได้เสนอเข้าสู่สภาแล้ว ก็มีทางทำได้ ๒ ประการ ประธานสภา อาจขอปรึกษาที่ประชุมว่าจะเอาขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือไม่ หรือว่าสมาชิกเสนอญัตติใหม่หรือไม่ เวลานี้ประเด็นมีว่าสมาชิกได้เสนอญัตติใหม่เข้ามาแล้ว ก็ไม่เป็นปัญหาอะไร ก็ไปจับหลัก อีกอันหนึ่งว่า ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ถ้าหากว่าญัตติใหม่นี้เข้ามาแล้วก็สภานี้ได้พิจารณายืนยันตามมติเดิมเท่านั้น ยืนยันหรือไม่ยืนยันตามมติเดิมเท่านั้น ถ้ายืนยันตามมติเดิม เรื่องก็เป็นอันสำเร็จ ถ้าไม่ยืนยันตามมติเดิมเรื่องก็ตกไป ก็แค่นี้ละครับประเด็นนี้ กระผมว่าไม่จำเป็นต้องลงมติอะไรหรอก

ประธานสภาผู้แทน : ก็มีสมาชิกอีกหลายคนมีความเห็นที่ต้องลงมติเสียก่อน นี่มันก็ขัดกันอยู่อย่างนี้ครับ แล้วมันเรื่องใหม่ นะครับ มันเรื่องใหม่ก็ว่ากันไปอย่างนี้

นายล้วน เวกชาลิگانน (นครปฐม) : กรณีที่เกิดขึ้นนี้นะครับ ความจริงมีอยู่ ๒ ประเด็นเท่านั้น ในครั้งแรก ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้พูดแล้วในครั้งแรก ถ้าหากว่าท่านประธานสภาเป็นผู้นำร่างนี้เสนอเข้ามาเอง ก็อาจมาขอมติหรือว่าเป็นเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ แต่บัดนี้มันเป็นร่างหนึ่งที่ได้นำเสนอมาโดยสมาชิกโดยถูกต้องแล้ว แต่ถ้าหากว่าเราจะพิจารณา จะขอมติว่าจะรับมติของสมาชิกหรือไม่นั้น ในกรณีเช่นนี้ ถ้าโอกาสหน้าต่อไป ท่านสมาชิกผู้ใดที่เป็นฝ่ายค้านของรัฐบาลนี้ ก็จำเป็นจะต้องเสนอญัตติเพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชน พอเสนอขึ้นมาท่านก็บอกว่านี่ต้องมาขอมติกันอีกละ เพราะเคยมีบรรทัดฐานแล้ว มันก็เป็นการรอนสิทธิ จะอ้างได้ๆ ก็ตาม เพราะเคยกระทำอย่างนี้ ถ้าสมาชิกเสนอขึ้นมา นี่แหละครับ ผมมีความคิดเห็นว่า ถ้าหากว่าเป็นกรณีอย่างนี้แล้ว มันจะไม่เหมาะสม จะไม่สมควร เพราะฉะนั้นเมื่อทำมาถูกต้องนี้ก็เข้ามาถูกต้องตามระเบียบวาระทุกประการแล้ว และก็ได้อภิปรายไปแล้ว อย่าให้มีเรื่องมากไปเลยครับ แล้วอย่างนี้ละ ถ้าหากว่ามีมติไปแล้ว ผมคิดว่ามตินั้นะครับ ชาวบ้านทั่วๆ ไปจะหัวเราะนะครับ เพราะว่าประชาชนเขามีความรู้มาก มากกว่าผมผู้พูด เพราะฉะนั้นมันจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญด้วย เพราะฉะนั้นท่านประธานได้กรุณาเถอะครับ ใช้มาตรการว่าควรจะให้เจ้าของญัตตินั้นนะอภิปรายเถอะ ไม่ต้องไปลงมติอะไรหรอก ถ้าเขาได้อภิปรายไปแล้ว เราจะยืนยันตามร่างเดิมหรือไม่เท่านั้นเอง ให้เขาอภิปรายแล้ว

ก็ว่ามติดันไปเลย เพราะวามตินั้นะครับ ท่านประธาน ไม่ใช่ว่าจะผ่านไปได้ง่ายๆ ผู้ที่เห็นด้วย และยืนยัน ๑๑๐ ท่านนะครับ เพราะฉะนั้นให้ดำเนินการไปได้โดยเรียบร้อยดีกว่าครับ เถียงกันไปมันก็มีประเด็นอยู่อย่างนี้

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุตรธานี) : ผมจะขอชี้ประเด็นย่อๆ เท่านั้นละครับ เป็นที่รับรองกันแล้วว่า ข้อบังคับข้อ ๑๒๓ นี้ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นแต่เพียงว่าข้อบังคับข้อนี้เขียนขึ้นเพื่อเป็นวิธีปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ นี้รับกันทั่วไปแล้วในที่ประชุมนี้ที่นี้ข้าพเจ้าขอชี้ย่อๆ ตอนสุดท้ายของข้อบังคับข้อนี้ะครับ ที่มีข้อความว่า ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมหรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาใหม่ได้ โปรดสังเกตข้อความทั้งสองตอนนี่ว่า มันมีลักษณะแตกต่างกัน ข้อความที่เกี่ยวกับอำนาจของท่านประธานบอกว่า ท่านประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมแต่ข้อความที่เกี่ยวกับสมาชิกระ บอกว่าสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างขึ้นมาเลย ถ้าหากว่ากรณีเกี่ยวกับสมาชิกรนี้จะต้องขออนุมัติจากสภาีก่อน ผู้ร่างข้อบังคับนี้จะต้องเขียนทำนองเดียวกันเกี่ยวกับอำนาจของประธานสภาจะต้องเขียนทำนองนี้ครับ ถ้าหากว่าในกรณีเกี่ยวกับสมาชิกรจะต้องอนุญาตแล้วจะต้องเขียนบอกว่า สมาชิกอาจเสนอญัตติขอให้ยกร่าง จะต้องเขียนอย่างนั้นครับ ถ้าหากว่าจะให้สภานี้อนุมัติก่อนที่จะหยิบยกขึ้นมา เพราะว่าข้อความทั้งสองตอนนี้นั้นแตกต่างกัน อำนาจของท่านประธานสภาฯ ว่าอาจขอให้ปรึกษา แต่ว่าสมาชิกรนี้เขาบอกว่าเสนอขึ้นมาได้เลย แล้วเสนอก็พิจารณาเข้าไปเลย ไม่ต้องมาขออีก ถ้าหากว่าจะให้ขอย่างสมาชิกรบางท่านว่า จะต้องเขียนอย่างที่ผมกล่าวไว้แล้วคือ เขียนไปทำนองว่า สมาชิกเสนอญัตติ อาจเสนอญัตติขอให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณาได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่จำเป็นที่จะต้องขออนุมัติหรือครับ ไม่จำเป็นที่จะต้องขออนุมัติ ขอให้สภานี้ยืนยันหรือไม่ยืนยันไปได้เลยครับ

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ความจริงความเห็นพวกเราไม่มีใครผิดใครถูกหรือครับ แล้วก็ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกคงจะยอมเสียสละเวลาเพื่อความถูกต้อง เพราะว่าท่านประธานก็บอกแล้วยังไม่มีมาตรฐานในเรื่องนี้ ผมคิดว่าความเห็นที่เราออกมานี้นะครับ อย่างว่าแต่พวกเราเลยครับ ศาลฎีกาก็ยังกลับคำพิพากษาศาลฎีกากันเองได้ ความเห็นพวกเรา

ก็เป็นธรรมดาอาจจะผิดจะถูก แต่ผมว่าในความเห็นของผมนั้น ในตอนแรกผมคล้อยตามเพื่อนสมาชิกที่มีความเห็นว่าจะไม่ควรจะขอมติ แต่เมื่อมาฟังการตีความของสมาชิกรุ่นพี่ คำว่า "สภาผู้แทน" มีความหมายอย่างไรแล้วก็เกิดความคิดขึ้นมาว่า ข้อบังคับข้อที่ ๑๒๓ กับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ นี้ หากได้มีความขัดแย้งกันแต่ประการใดไม่ ประเด็นที่ท่านประธานถามว่า เราควรจะขออนุมัติสภาก่อนหรือไม่นั้น ผมคิดว่าข้อบังคับเป็นประเด็นที่สอง หลักที่เราจำเป็นต้องยึดหลักเป็นหลักแรก คือรัฐธรรมนูญ ผมขออภัยท่านประธาน ความจริงการอภิปรายเมื่อเข้าตลอดเวลามาแล้ว ถ้าหากว่าท่านประธานจะได้ถามคำถามนี้ตั้งแต่ตอนแรก ว่าจำเป็นจะต้องขอมติจากที่ประชุมนี้หรือไม่ ประเด็นนี้ก็ยุติไปแล้ว แต่เมื่อบังเอิญเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายกันไป แล้วมาถามตอนหลัง ก็อาจรู้สึกเสียตายเป็น ประเด็นที่เราน่าจะตีความในเรื่องคำว่า "สภาผู้แทน" นี้แหละครับ ผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เอาประเด็นนี้มาพูด เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ เขียนไว้ชัดเจนว่า "ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้โดยบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๐ นั้น เมื่อเวลาหนึ่งปีได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัติกลับคืนมายังสภาผู้แทน สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้" ความหมายของคำว่า "สภาผู้แทน" จะหมายถึงสมาชิกเพียง ๒ คนหรือ ๓ คน อย่างที่สมาชิกรุ่นพี่ได้กล่าวมาแล้วหรือไม่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้ยกตัวอย่าง สมมติว่าเป็นบริษัทเป็นนิติบุคคล การที่เขาบังคับให้จ่ายภาษีเสียภาษี ประธานบริษัทหรือผู้จัดการบริษัทยอมจ่ายไปได้ การกระทำอย่างนั้นถือว่าทำในนามบริษัท จริง ประเด็นนี้ผมไม่เถียง แต่ว่าสภาผู้แทน ถ้าสมาชิกของเราสัก ๓ คนหรือสัก ๔ คนก็ตาม ไปทำอะไรแล้วจะอ้างว่าทำในนามของสภาผู้แทน เพื่อนสมาชิกทั้งหลายคงจะเห็นพ้องกับผมว่าเป็นไปไม่ได้ หรือบริษัทก็เช่นเดียวกัน การที่ผู้จัดการบริษัทหรือประธานบริษัททำอะไรไปแล้วถือว่าเป็นการกระทำในนามบริษัทนั้น เพราะผู้จัดการหรือประธานบริษัทได้รับมอบอำนาจมาโดยชอบจากบริษัทนั้นแล้วจากสมาชิกแล้ว แต่ในกรณีนี้คำว่า "สภาผู้แทน" ท่านประธานครับ อย่ายึดเฉพาะมาตรา ๑๒๑ เป็นมาตราที่เราจะตีความเพียงมาตราเดียว เมื่อรัฐธรรมนูญไม่ให้คำจำกัดความว่า คำว่า "สภาผู้แทน" คืออะไรแล้ว ไปดูมาตราอื่นสิครับ บทบัญญัติที่มีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นการกระทำของสมาชิก ๒-๓ คน หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง รัฐธรรมนูญจะต้องเขียนไว้ว่า "สมาชิกสภาผู้แทน" แต่บท

บัญญัติใดที่รัฐธรรมนูญต้องการที่จะให้เป็นการกระทำของสถาบันคือของสภาผู้แทน รัฐธรรมนูญจะต้องเขียนว่า "สภาผู้แทน" จะไม่ได้เขียนคำว่า "สมาชิกสภาผู้แทน" ท่านประธานเปิดถ้อยออกไปดูมาตรา ๑๑๒ "สมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาผู้แทนทั้งสองสภารวมกัน หรือสมาชิกของแต่ละสภาไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสาม หรือมาตราอื่นก็ตามเถอะครับ มาตรา ๑๑๖ "ถ้าสมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนถูกคุมขัง" มีอยู่หลายบทมาตราที่ได้พูดถึงคำว่า "สมาชิกสภาผู้แทน" และคำว่า "สภาผู้แทน" ซึ่งเป็นการแบ่งแยกให้เห็นว่า ถ้ากฎหมายมีเจตนารมณ์ที่จะให้การกระทำนั้นเป็นการกระทำของสภาผู้แทนแล้ว กฎหมายจะใช้คำว่า "สภาผู้แทน" เป็นหลัก แต่ถ้ากฎหมายต้องการจะให้เป็นการกระทำของสมาชิกรวมกันของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กฎหมายจะเขียนว่า "สมาชิกของสภาใดสภาหนึ่ง" เป็นหลัก มาตรา ๑๒๑ ถ้าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้สมาชิกบุคคลใดบุคคลหนึ่งก็ได้ เสนอญัตติขึ้นขึ้นมาได้โดยไม่ต้องขออนุมัติต่อสภาแล้ว รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ จะต้องเขียนว่า สมาชิกสภาผู้แทนอาจกราบพระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาใหม่ ขึ้นเสนอต่อสภา หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ ในทำนองนี้ได้ แต่เมื่อรัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ว่า "สภาผู้แทน" จะตีความว่าเป็นการกระทำของบุคคลเพียง ๒ คนหรือ ๓ คน เสนอขึ้นมาได้นั้น ผมยังไม่เห็นด้วยในประเด็นข้อบังคับข้อที่ ๑๒๓ ผมได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า ข้อบังคับจะเป็นอย่างไรก็ตาม ไม่ยิ่งใหญ่ไปกว่าบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ผู้เขียนข้อบังคับไม่ใช่ผู้ร่างรัฐธรรมนูญ จะนำเจตนารมณ์ของผู้เขียนข้อบังคับมาทำลายเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญไม่ได้ บทบัญญัติข้อบังคับข้อ ๑๒๓ กำหนดวิธีการไว้สองวิธี ดังที่สมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้ว แต่บทบัญญัติในข้อ ๑๒๓ นี้ ก็ไม่ได้หมายความว่ากระทำตามข้อ ๑๒๓ จะไม่ต้องขออนุมัติ และมาตรา ๑๒๑ ก็ไม่ได้เขียนไว้ชัดว่าต้องขออนุมัติ แต่เมื่อคำว่าสภาผู้แทนต้องหมายถึงมติข้างมากของสภาผู้แทน ต้องหมายถึงการกระทำของมติข้างมาก เมื่อมีความเข้าใจเป็นอย่างนั้น ความหมายของคำว่า สภาผู้แทนอาจกราบพระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาใหม่ได้นั้น ก็หมายความว่าสภาผู้แทนโดยเสียงข้างมากยกกร่างขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ที่นี้ประเด็นที่สมาชิกสงสัยว่า ก็เมื่อถ้าสมาชิกไม่เห็นด้วย ไม่มีปัญหาครับ ตกไป ที่ผมเน้นประเด็นนี้เพราะเพื่อนสมาชิกได้พูดเน้นมาอีกครั้งหนึ่งแล้วว่า ในตอนลงมติขั้นสุดท้ายนั้นหาใช่ยึดเสียงข้างมากส่วนใหญ่ไม่ แต่ยึดเสียงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกของสภา เรามาประชุมกัน ๑๒๐ คน มติ

ที่จะเห็นชอบให้กฎหมายฉบับนี้ได้รับการพิจารณาคือ ๖๐ เสียงก็พอแล้ว หรือ ๖๑ เสียงก็พอแล้ว แต่กฎหมายฉบับนี้จะผ่านไปได้อาจต้องเสียงข้างมากคือต้อง ๑๐๐ กว่าคน เมื่อเรามีสมาชิก ๒๑๙ คน เรามาประชุม ๒๑๙ คน กฎหมายฉบับนี้จะผ่านไปเป็นกฎหมายได้ต้องผ่านตั้ง ๑๐๐ กว่าเสียง จะเห็นว่าช่วงมันสองตอนครับ ตอนแรกต้องพิจารณาวาระแรกก่อน ผมขออนุญาตประธาน ประเด็นที่หัวหน้าพรรคของผมได้พูดมาว่า เจตนาธรรมณ์ของรัฐธรรมนูญ อาจมาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษคือ กฎหมายที่ผ่านสภาด้วยอารมณ์ของสมาชิกอะไรก็แล้วแต่เถอะ กฎหมายฉบับนี้ครับเป็นตัวอย่งที่ดีที่สุดว่า สมาชิกสภาผู้แทนมีความห่วงใยผู้ที่จะเดือดร้อนในปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งความจริงการที่ตกไปมันไม่ใช่ความผิดของพวกเขาหรอกครับ เมื่อวุฒิสภาเขายับยั้งเป็นความผิดของวุฒิสภาไป แต่เขาจะผิดจะถูกนั้นเป็นความคิดเห็นโดยบริสุทธิ์ใจของเขา ซึ่งเราไม่อาจตำหนิอะไรเขาได้ แต่ว่าเจตนาธรรมณ์ของกฎหมายนั้น ถ้าเป็นจริงอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคผมได้กล่าว คือมาจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญของประเทศอังกฤษแล้ว ระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นอาจทำให้ข้อเท็จจริงอะไรต่างๆ ความจำเป็นต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปด้วย ผมไม่แน่ใจละครับว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าผ่านไปได้จะยังเป็นประโยชน์เหมือนเดิมหรือไม่ ผมก็ไม่แน่ใจ แต่ว่าเมื่อเจตนาธรรมณ์วิถิทางกฎหมายมันมาในระบบอย่างนี้ ผมก็เห็นด้วยว่าควรจะได้รับ การลงมติในวาระแรกด้วยเสียงข้างมากของสภาที่มาประชุมเสียก่อน แล้วถึงผ่านเสียงกึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาผู้แทนทั้งหมด ผมมีความเห็นอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : นี่แหละครับ ผมถึงบอกแล้วอย่างไรว่า ความเห็นมันสองฝ่ายอย่างนี้ แล้วก็ผมเห็นด้วยอย่างที่คุณทองดีเสนอ คือ

(ได้มีสมาชิกยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวก่อนครับ ให้ผมพูดเสียก่อนครับ ผมถึงเห็นด้วยอย่างที่คุณทองดีเสนอมานี้แล้ว เราก็อภิปรายกันอยู่อย่างนี้ แล้วก็ตามข้อ ๑๓๘ หน้า ๔๔ เขียนไว้ว่า ถ้ามีปัญหาการตีความข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของสภาที่จะตีความ และให้ถือว่าการตีความ

ของสภาเป็นเด็ดขาด ผมก็เรียนต่อที่ประชุมนี้แล้วว่ามันเป็นเรื่องแรก และมันเป็นเรื่องใหม่จริง ๆ เพราะฉะนั้นพวกเราไม่ได้คิดอยากจะวางบรรทัดฐาน ถ้ามีต่อไป นี่ทำกันเสียให้ถูกต้อง เพื่อให้ถูกต้อง แล้วก็ฝ่ายที่เห็นว่าควรจะขอมติเสียก่อนก็มี ฝ่ายที่เห็นว่าไม่ควรขอมติเสียก่อนก็พูด ก็พูดกันมานานโดยสมควรแล้ว เอ้า นี่ผมสรุปให้ฟังครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมขอรบกวนเวลาของสภาสักเล็กน้อย ที่ว่าสภานี้คืออะไร สภานี้คืออะไร สภานี้ก็คือ สมาชิกประกอบด้วยประธาน ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกเสนอ ผู้ทำการแทนสภาคือประธาน ประธานขอให้มีการพิจารณา ประธานไม่ต้องมีผู้รับรอง และบรรจจะเบียดบวระเข้ามาหรือไม่บรรจก็ตาม แต่ประธานขอ ถ้าประธานขอไม่ต้องลงมติว่าควรจะพิจารณาหรือไม่ ถ้าเราจะอ่านรัฐธรรมนูญวรรคเดียวละก็อาจเป็นไปตามนั้น ถ้าหากว่าท่านผู้มีเกียรติที่นั่งลงไปนี้จะได้อ่านวรรคสองนะครับ คือในกรณีที่สภาผู้แทนฯรับสภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ ใหม่ได้ นะครับ ท่านดูให้ดี หรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาลงมติด้วยคะแนนเสียงข้างมากกว่ากึ่งจำนวนของสมาชิกทั้งหมดของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของสภา แต่เรามาดูวรรคสองของรัฐธรรมนูญ ถ้าร่างพระราชบัญญัติใดที่ต้องยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาได้ทันทีเลย ทำไมเขาบัญญัติอย่างนี้ละ ดูวรรคสอง ท่านประธาน ไม่จำเป็นจะต้องขอมติหรืออะไรทั้งนั้น ฉะนั้นเจตนารมณ์อันนี้เขาใช้คำว่า "สภา" นะหมายถึงท่านประธานทำหน้าที่แทนสภา ในกรณีที่รับคำร้องจากสมาชิกที่ถูกจับอยู่ที่ห้องขังโรงพักใดโรงพักหนึ่ง เขาจะต้องแจ้งมายังประธาน ประธานจะขอมติว่าควรจะขอให้ออกไหม สภานี้ขอให้ออกโดยมติข้างมาก ก็ไปแจ้งกับเขาว่าขอให้ออกมา นี่เขาจึงใช้คำว่า "สภา" หมายถึงประธาน หมายถึงสมาชิกในที่ประชุมนี้ ฉะนั้นในวรรคแรกของมาตรา ๑๒๑ เขาก็ได้เขียนไว้ชัด แต่ว่าไม่มีผู้ใดอ่านให้จบวรรค ไปอ่านแต่ที่ว่าสภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ยกขึ้นมาใหม่ นะครับ ยกขึ้นมาใหม่เลย ทีนี้ในวรรคต่อไปเขียนรวบกันเข้าไปเลย ในกรณีเช่นว่านี้ถ้าสภาผู้แทนลงมติดังยืนยันทันร่างเดิม เขาหมายความว่ายกขึ้นมาแล้วก็ให้ยืนยันทันหรือไม่ยืนยันทัน

แต่ว่าญัตติอันนี้จะอภิปรายว่าควรยืนยันหรือไม่ยืนยันนั้นเป็นการขอร้องสมาชิกทั่วไปเท่านั้น มิได้หมายความว่า ญัตตินี้ควรเสนอได้หรือไม่เสนอได้ ถ้าอย่างนั้นผมเสนออะไรให้ขึ้นมาว่า ให้ลงมติหรือไม่ลงมติ ก็ต้องถามที่ประชุมว่า ญัตติที่คุณชาญยุทธเสนอมาควรลงมติหรือไม่ลงมติ ต้องถามสมาชิกว่าเสนอได้หรือไม่เสนอได้ขึ้นมาอีกละ มันก็เลยไปกันใหญ่เลย ฉะนั้นในรัฐธรรมนูญนี้จึงได้เขียนในวรรคสองในเหตุการณ์สำคัญ เขาย้ำเจตนาเหลือเกินว่า ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่ยับยั้งไว้ ให้สภายกขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้ทันทีเลย เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์อันนั้นก็อนุมัติกันตามนี้ สภาอันหลังนี้สภาอะไรละ ก็สภาอันเก่านั่นแหละ คือวรรคแรกนั่นแหละ ก็หมายความว่าเมื่อสภายกขึ้นมาแล้ว ก็หมายความว่าพิจารณายืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น ไม่เห็นจะต้องโต้เถียงอะไร ผมเห็นว่ารัฐธรรมนูญขัดแล้ว และผู้ที่ร่างข้อบังคับการประชุมในที่นี้ก็มึนหลายคนรวมทั้งผมด้วย ในข้อเหล่านี้มันตรวจสอบแน่นอน แหม เสียตาย คุณประเสริฐไม่มา ผมเข้าใจว่าไม่ขัด ผมขอยกตัวอย่างว่าบุคคลที่ควรเชื่อถือได้ นอกจากท่านอาจารย์เสนีย์แล้ว ท่านมหาเกษมเคยเป็นประธานมา ข้อบังคับอันนี้มีมาด้วย และมีมาด้วย พวกผมก็ร่างจากข้อบังคับเดิมมาด้วย ไม่ได้ไปเอามาจากที่อื่น และปฏิบัติกันมา เวลาอันยาวนานเหลือเกินครับ มันเป็นอย่างนั้น สมัยมีวุฒิสภาเขามีข้อบังคับอันนี้ สมัยไม่มีวุฒิสภาก็มีข้อบังคับอันนี้ ถ้าถูกยับยั้งหรือตกไป ในสมัยสามัญนั้นจะยกขึ้นมาใหม่ก็ยอมทำได้ เขาเขียนขึ้นมา ฉะนั้นถ้าวรรคหนึ่งก็ดูให้ตลอด คือเขาให้ยืนยันเท่านั้น ยกขึ้นมาแล้วให้ยืนยันว่าจะเอาหรือไม่เอา วรรคสองก็ยิ่งย่ำลงไปอีกครับ ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้พิจารณาใหม่ได้ทันที เขียนมาอย่างนี้ก็มันขัดแจ้งจนขนาดนี้ ผมก็ไม่ได้ไปเรียนประเทศอังกฤษอย่างท่าน แต่ว่าในฐานะที่ผมเป็นผู้ร่างนี้ ผมยืนยันเจตนาว่าผมเข้าใจข้อบังคับเข้าใจเพราะอยู่ในสภานี้สามสมัยเหมือนกัน ผมเห็นว่าไม่ขัดครับ

เรืออากาศเอก สมบูรณ์ ไพรินทร์ (ร้อยเอ็ด): เท่าที่เราพูดกันมานี้ ผมจับประเด็นได้ว่า เรากำลังพิจารณากันว่า เราจะถือบรรทัดฐานในเรื่องกฎหมายในทำนองนี้อย่างไร ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง กำลังพิจารณากันว่าสมควรที่จะขอมติก่อนที่จะมีการอภิปรายต่อไปหรือไม่ ผมมีความเห็นว่ากฎหมายที่เราากำลังพูดกันสองฉบับนี้ ท่านประธานสภาได้บรรจุเข้า

มาตามระเบียบวาระก็เหมือนกับกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งถ้าไม่มีปัญหาในแง่กฎหมาย ถ้าไม่ใช้กฎหมายที่ถูกลบยั้ง เจ้าของร่างกฎหมายนั้นก็ต้องเป็นผู้ที่ได้พูดหรืออภิปรายเป็นคนแรก แต่เนื่องจากว่ากฎหมายที่เข้ามาในวันนี้ ถึงแม้ว่าจะเข้ามาตามระเบียบวาระแล้วก็ตาม ท่านประธานสภาเห็นว่า เป็นกฎหมายที่มีสิ่งที่จะต้องพิจารณาในแง่กฎหมายอยู่ เพราะฉะนั้นท่านประธานจึงได้ยกเรื่องนั้นขึ้นมาพิจารณา ในตอนเช้าเราก็ได้พูดกันไปว่าเป็นปัญหาในแง่กฎหมายหรือไม่ เป็นปัญหาในแง่กฎหมาย แต่ต่อมาเราก็มาติดอยู่ที่ว่าเราสมควรที่จะลงมติก่อนที่จะจะอภิปรายเรื่องนี้ว่าสมควรจะยกเอากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาปรึกษากันหรือไม่ ถ้าเราพิจารณารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ดังข้อความที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ถกเถียงกันมาแล้ว มีวรรคสำคัญที่น่าจะพิจารณาก็คือ สภาผู้แทนอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ คำว่า "สภาผู้แทน" ก็คือพวกเราที่ประกอบกันครบองค์ประชุม นั่นคือสภาผู้แทน อาจจะเป็นประธานสภายกขึ้นมาหรือ อาจจะเป็นสมาชิกเสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา เสนอญัตติขึ้นมา ส่วนที่ว่าเราจะพิจารณากันใหม่หรือไม่นั้น ก็ควรที่จะเป็นมติของสภานี้เสียก่อน เหมือนกับว่าถ้าผมเสนอญัตติอันใดอันหนึ่งขึ้นมาแล้วก็มีสมาชิกอีกฝ่ายหนึ่งไม่เห็นด้วยในญัตตินั้น เราก็ควรที่จะได้มาลงมติกันเสียก่อนว่า ควรจะพูดกันใหม่เรื่องญัตติเรื่องนั้นเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเพื่อจะให้ เป็นบรรทัดฐานต่อไปและถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับ ผมมีความเห็นว่า เราควรจะได้ลงมติกันเสียก่อนว่า กฎหมายที่ถูกลบยั้งไปแล้วนั้นนะ เราควรที่จะพิจารณากันต่อไป ยกขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือไม่ ผมมีความเห็นเช่นนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ด้วยวิธีใด นี่ด้วยวิธีใด อะไรคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเกิดปัญหาอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าอภิปรายตั้งแต่เดี๋ยวนั้นจนถึงสองยามคืนนี้ก็ไม่จบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอญัตติให้ตีความตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๕ ใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ใครรับรอง โปรดยืนยันขึ้น

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ดีความ และขอเลื่อนไปนัดหน้าครับท่านประธาน
ประเดี้ยวตีไม่เสร็จ

ประธานสภาผู้แทน : ประเดี้ยวตี เสร็จ ก็ดีความกันมาจนเท่านี้แหละ เรื่องดีความ
นะ ที่พูดกันมาทั้งหมดนี้แหละว่าควรจะทำอย่างไร จะดีความ หรือไม่ดีความ ก็เรื่องที่คุณอยู่
นี่ สองประเด็นนี้แหละครับ เดียวก็จะลงได้แล้วละ ก็เท่านี้แหละครับ เรื่องมันนะ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ความเห็นของผมตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๒๑ นั้น คำว่า "สภาผู้แทน" ต้องมติของสภาผู้แทนนี้ ตามความเห็นส่วนตัว แต่เรา
จะมาลงมติเฉพาะเรื่องนี้ผมยังไม่เห็นด้วย เหตุผลที่ว่ายังไม่เห็นด้วย เนื่องจากท่านประธาน
ได้นำเอาระเบียบวาระเรื่องนี้เข้ามาพิจารณาเมื่อเช้าครึ่งวันไปแล้ว ความจริงนั้นท่านประธาน
จะต้องขอมติที่ประชุมสภาก่อน ว่าญัตติอันนี้มีผู้เสนอเข้ามาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑
จะต้องเป็นสภาผู้แทนผู้เสนอจึงขอมติสภา เพื่อให้สภาเสนอ ถ้าสภาว่าไม่เสนอก็ตกไปเสีย
เลย แต่เนื่องจากท่านประธานก็อาจเห็นเจตนาดี ก็เสนอเข้ามาแล้ว ท่านรัฐมนตรีก็เกิดตี
ปัญหาข้อกฎหมายขึ้นมา เมื่อตีไปตีมาก็พักไป แสดงว่าในระยะนั้นไม่มีผู้คัดค้านว่าญัตติอันนี้
เข้ามาเสนอไม่ได้ ก็ต้องยอมรับว่าการไม่คัดค้านนี้ คือการเห็นด้วยให้เสนอ เมื่อเห็นด้วยให้
เสนอแล้วก็ไม่ต้องไปลงมติกันทำไมอีก นี่เฉพาะญัตติอันนี้นะครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้ว่า
เราจะมาลงมติอันนี้ไม่ได้ ถ้าลงมติเกิดตกไปก็แสดงว่าที่ยอมกันแล้วตั้งแต่เมื่อเข้ามั้นก็ไม่มีผล
แต่ต่อไปถ้าเกิดขึ้นต่อไปนะครับ ผมเห็นด้วยว่าจะต้องเป็นมติของสภา เพราะรัฐธรรมนูญได้
เขียนไว้ว่า สภาผู้แทนเป็นผู้หยิบยกขึ้นมาเสนอ ผมมีความเห็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอชี้แจงนิด ที่เอามาให้พิจารณาก่อน ผมเป็นคนขอหารือ
ขึ้นเอง โดยอำนาจว่า เดียวก่อน ก่อนที่จะพูดกันนี้ ดูปัญหากฎหมายกันชิมันต่อได้ไหม จะได้
ไม่ต้องเสียเวลาของญัตติอื่น เรื่องอย่างนั้น แล้วก็ผมก็ลงมติเรื่องนั้นด้วย

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (สมุทรสาคร) : ปัญหาเรื่องนี้ ผมคิดว่าเป็นปัญหาใหญ่
ไม่น้อยเหมือนกัน ทั้งนี้เนื่องจากว่าเสียงฝ่ายหนึ่งบอกว่า ตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอญัตติมาแล้ว

ยอมถือว่าเป็นเสียงที่เรียกว่า “สภา” เรียบร้อยแล้ว ไม่จำเป็นจะต้องลงมติอีกครั้งหนึ่ง แต่ตาม มาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญนั้น ใช้คำว่า สภาอาจร่างขึ้นมาพิจารณาใหม่หรือไม่ก็ได้ปัญหา จึงมีเสียงอีกฝ่ายหนึ่งเห็นว่าเรื่องนี้จำเป็นที่จะต้องให้สภามาลงมติเสียก่อนว่าจะให้ยกขึ้นมาลงมติ กันอีกครั้งหรือไม่ จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเหตุว่าถ้าหากเสียงสมาชิกของเราเห็นว่าไม่จำเป็น จะต้องให้สภามาลงมติก็ได้ แล้วก็พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อไป ผลในที่สุดที่จะเกิด อย่างเป็นไรครับ ถ้าหากว่าความเห็นนั้นขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๑ ยุติตินั้นถึงหากจะให้ใช้ได้ มันก็จะไม่มีผล ผมจึงเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก และผมเองก็มีใจว่าจะเป็นผู้มีความรู้ มากมายประการใด และได้ฟังท่านผู้มีความรู้หลายท่านได้กรุณาชี้แจงไปมากมายหลายอย่าง ซึ่งแต่ละฝ่ายก็ล้วนแต่มีเหตุผลน่าฟังด้วยกันทั้งสิ้น บางท่านก็เห็นว่ารัฐธรรมนูญกับข้อบังคับ ตามมาตรา ๑๒๓ นั้นขัดกัน บางท่านก็ว่าไม่ขัดกัน ซึ่งผมเองนั้นขอประทานกราบเรียนด้วยความเห็น ส่วนตัวว่า ตามรัฐธรรมนูญและข้อบังคับนั้นไม่ขัดกันเลย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ นั้น ใช้คำว่า “สภา” ซึ่งผมมีความเห็นพ้องด้วยว่า คำว่าสภานั้น ต้องหมายถึงว่าเสียงข้างมากของสมาชิก ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ข้อบังคับใดที่ใช้เสียงข้างมากเกินกึ่งหนึ่งก็ถือว่าเป็นสภา แต่ถ้าหากว่ามติใดที่จะต้องให้ใช้เสียงสองในสาม เมื่อมีเสียงเกินสองในสามจึงเรียกว่าสภา แต่ร่างตามที่ท่านสมาชิกได้เสนอมาว่าขอให้หยิบยกขึ้นมาพิจารณาใหม่นั้นนั้นนั้นเพียงแต่ว่าเป็น วิธีการ วิธีการที่จะให้สภามาลงมติตามมาตรา ๑๒๑ ว่าจะเอาหรือไม่เอาเป็นเพียงวิธีการครับ และ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๒๑ เสียด้วย เมื่อเสียงของท่านสมาชิกที่เสนอว่าให้หยิบยก ขึ้นมาพิจารณา นั้นผมมีความเห็นส่วนตัวว่าไม่ใช่สภาผู้แทนเป็นเสียงของท่านสมาชิกซึ่งมีผู้รับรอง ครบถ้วนให้มีสิทธิที่จะเสนอเป็นญัตติขึ้นมาได้เท่านั้น แต่ว่าจะเป็นเสียงของสภาผู้แทนได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องให้สมาชิกของสภานี้ได้ลงมติอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ผมจึงมี ความเห็นเป็นส่วนตัวว่า สำหรับปัญหานี้ตามที่ประธานสภาได้ขอให้ลงมติตามมาตรา ๑๒๑ เสียก่อนว่า สภามีความเห็นด้วยที่จะให้ยกญัตตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่หรือไม่นั้น จึงเป็นเหตุผล ที่ถูกต้อง และจะเป็นการเสียภัยที่น้อยที่สุด ผมขอกราบเรียนท่านนี้

ประธานสภาผู้แทน : ผมก็เห็นว่าควรจะต้องลงมติกันได้เสียทีละ คุณสนั่นสามทีแล้ว

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เพิ่งสองที่เท่านั้นละครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณเสรีฯ คุณสนั่นพอที่

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : คือมันอย่างนั้นครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณเสรีฯ

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ผมได้นั่งฟังมานานแล้วก็รู้สึกว่ในสภาของเราเป็นที่ยอมรับว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ กับข้อบังคับที่ ๑๒๓ ไม่มีการขัดกัน เป็นที่ยอมรับแล้ว ที่นี้ข้อบังคับ ข้อ ๑๒๓ นี้เป็นวิธีปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ญัตติใดที่จะเป็นของสภานั้นจะเข้ามาสู่สภาได้โดยอาศัยข้อบังคับนี้ก็เข้ามาสู่สภามาได้สองทาง ทางที่หนึ่งท่านประธานเป็นผู้ขอ ซึ่งประธานจะต้องขอมติต่อที่ประชุมนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : นี้ไม่มีปัญหา

นายเสรี สุชาติประคัลภ์ (อุบลราชธานี) : ไม่มีปัญหา ทางที่สองสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ อันนี้ผมและคุณสุธรรม สายศร ก็ได้เสนอให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณา ประธานก็สั่งบรรจุระเบียบวาระแล้ว ถ้าหากท่านประธานไปขอมติอีก ผมว่ามันจะเกิดประเด็นและเกิดปัญหาสลับซับซ้อนอีกมาก ผมจะยกตัวอย่าง เช่น สมมติว่า ผมเสนอญัตติให้ตีความข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทนนะครับ ก็จะมีประเด็นขึ้นมาว่า เอ สภานี้จะรับปรึกษาหรือรับตีความหรือไม่ นี่ประเด็นแรกเสียก่อน ประเด็นที่สอง เมื่อรับตีความแล้วก็ว่ากันตีความว่าอย่างไร ก็เอาอีก ลงมติถึงสองครั้งสองครา เพราะฉะนั้นงานที่สภาประชุมกันเมื่อมีสมาชิกมาประชุมหนึ่งในสามเป็นองค์ประชุมแล้ว นี่คือเรื่องของสภานี้แหละ คือยกขึ้นมา ข้อบังคับ ข้อ ๑๒๓ นี้ เป็นข้อบังคับเหมือนวิธีพิจารณาความแพ่งหรือความอาญาซึ่งเป็นการชี้หรือบอกแนวทางในการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีประมวล เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือประมวลกฎหมายอาญา ผมมีความเห็นอย่างนั้นครับ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหายุ่งยาก มันก็มีประเด็นเดียวที่จะลงมติว่า จะยืนยันหรือไม่ยืนยันเท่านั้น

ส่วนจะให้ถือว่างานที่ผ่านมานี้ ยังไม่เป็นงานของสภา สภายังไม่ถือว่าเป็นเรื่องของสภายุติยก
ขึ้นมาเนี่ย ผมไม่เห็นด้วยครับ

นายชอบ ภรา (นครศรีธรรมราช): สาเหตุที่มีปัญหายุ่ง ๆ กัน และเราต้องใช้เวลา
มานานเนี่ย ผมมีความคิดเห็นว่าตามที่ท่านประธานทำมาถูกต้องแล้ว แต่ผิดจังหวะนิดหนึ่ง คือว่า
สำหรับเรื่องนี้ต้องลงมติถึงสามครั้ง เมื่อประธานบรรจุระเบียบวาระเข้ามาครั้งแรกประธาน
จะต้องถามว่าสภานี้ยินยอมจะให้พิจารณาหรือไม่ ถ้าสภายินยอมแล้วมันมีปัญหาข้อกฎหมาย
ที่นี้ท่านประธานสภาก็ได้หยิบยกปัญหาข้อกฎหมายนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : ขึ้นมาพิจารณา

นายชอบ ภรา (นครศรีธรรมราช): มาพิจารณาเป็นวาระที่สอง ถ้าสมาชิกลงมติว่า
ไม่ขัดกับกฎหมาย ท่านประธานก็ถามเป็นวาระที่สามว่าจะยืนยันหรือไม่เพียงแค่นี้เอง เพราะฉะนั้น
ต่อไปผมก็ใครจะเสนอความคิดเห็นต่อท่านประธานว่า ได้อภิปรายกันมามาก ตอนนี้อย่าถาม
ตามลำดับตามที่ผมเสนอแนะได้ คือครั้งแรกว่าสภาจะอนุมัติให้พิจารณาหรือไม่ ครั้งที่สอง
จะขัดกับปัญหาข้อกฎหมายหรือไม่ ครั้งที่สามว่าจะยืนยันหรือไม่ ต้องสามครั้ง เพราะว่าตาม
กฎหมายรัฐธรรมนูญได้ระบุว่า ความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนต้องหมายถึงสภา

(นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) ได้ยกมือและยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : คือเวลานี้ เดี่ยวก่อนซิ นั่งก่อน ให้ผมพูดบ้าง คือว่าเวลานี้
อยู่ระหว่างพิจารณาญัตติของคุณทองดีที่เสนอให้ตีความข้อบังคับ ฉะนั้นการตีความข้อบังคับ
อันนี้เราจะต้องตกลงเสียก่อน ก่อนที่จะกระทำเรื่องใดต่อไป ซึ่งเดี่ยวเราจะได้ลงมติ

(นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) ได้ยกมือและยืนขึ้นอีก)

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวซิ พุทไธ ได้พูดนะ เราจะต้องได้ลงมติก่อนเดี่ยวเรา
จะลงมติก่อน เมื่อพิจารณาพอสมควร มตินี้เราจะได้ตีความซึ่งมีอยู่สองประเด็นเท่านั้น ประเด็นที่หนึ่ง
ว่ากรณีที่สมาชิกเสนอญัตติยกร่างพระราชบัญญัติที่ถูกยับยั้งมาเพื่อพิจารณานั้น สมควรที่จะให้

สภานี้ได้พิจารณาลงมติเห็นชอบด้วยหรือไม่เปล่า หรือไม่ต้องลงมติมีสองประเด็นเท่านั้น เวลานี้ครับ
ที่นี้ก็.....

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ แต่ขณะนี้.....

ประธานสภาผู้แทน : พุทธิ์ อัยการบกพร่องผมซิ ขณะนี้เราอยู่ในวาระที่คุณของดีเสนอ
ให้ตีความข้อบังคับ ซึ่งทุกคนก็ยอมให้ตีความ กำลังตีความอยู่แล้ว เดี่ยวจะขอมติ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ผมขอคัดค้านญัตติของคุณของดีที่เสนอ
ให้ตีความ เพราะอะไร เพราะข้อความในนี้ชัดเจนอยู่แล้ว ไม่ต้องตีความว่าอย่างไรครับ ชัดแจ้ง
บอกว่า ให้สมาชิกเสนอญัตติยกร่างพระราชบัญญัติขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ข้อความชัดเจนอยู่แล้ว
ไม่กำกวม แล้วจะตีความอะไร ถ้าจะตีความก็ต้องตีความว่า มันขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ต้อง
ตีความไปทางไหน ไม่ใช่ตีข้อความตรงนี้ว่าจะลงมติกันหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : เราลงมติกันไปแล้วนี่

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าญัตติที่เสนอให้ตีความ
ใช้ไม่ได้ เพราะความชัดเจนนี้ ท่านประธาน ผมจะอ่านอีกทีนะครับ ประธานอาจขอปรึกษา
ที่ประชุม อันนี้แน่นอน ต้องขอมติ หรือสมาชิกเสนอญัตติให้ยกร่างพระราชบัญญัตินั้นพิจารณา
ใหม่ได้ ชัดแจ้งแล้ว ไม่ต้องตีความ การตีความต้องหมายความว่าถึงมีข้อความกำกวมผมอยากจะ
เรียนท่านประธานอีกนิดหนึ่ง เพื่อที่จะหาทางออก คือว่าตามที่ท่านประธานเสนอญัตติมาเมื่อเข้านี้ว่า
มีปัญหาข้อกฎหมาย ท่านประธานก็อาจจะถามที่ประชุมนี้ว่า คือปัญหาข้อกฎหมายท่านว่าต่อไป
ได้หรือต่อไม่ได้ ท่านอาจจะถามที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่ากฎหมายที่เสนอเข้ามานั้นจะต่อได้
ท่านผู้ใดเห็นว่าต่อไม่ได้ ถ้าต่อไม่ได้ก็ไม่ต้องพิจารณากัน เพราะมันไม่มีทางที่จะทำกันแล้ว
ก็ต้องลงมติตามข้อเสนอของท่านประธาน คือท่านต้องบอกว่า ท่านผู้ใดเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้
จะต่อได้ ท่านผู้ใดเห็นว่าต่อไม่ได้ คือแม้จะลงมติ ๑๐ ก็ใช้ไม่ได้นั่นเอง คือว่าต่อไม่ได้
เพราะฉะนั้นผมขอเสนอท่านประธานอย่างนี้ อย่าทำให้ข้อบังคับนี้เสียครับ ถ้าจะตีความข้อบังคับนี้
จะต้องตีความว่า มันขัดรัฐธรรมนูญ แล้วต้องไปเขียนใหม่ในวันหลัง ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนนะครับ คุณทองดีเสนอญัตติขอตีความ

(นายล้วน เวชชาลิกานน (นครปฐม) ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนครับ ฟังผมซิ พุทโธ่ ให้ผมพูดชี้แจงเสียก่อนครับ เดียวสิครับ ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องมีประธานกันละครับ เดียวสิครับคุณล้วนครับ คือคุณทองดีเสนอญัตติขอตีความข้อบังคับ มีสมาชิกรับรองถูกต้องแล้ว มีผู้ยื่นรับรองถูกต้องแล้ว และขณะนั้นก็ไม่มีคนอภิปรายเป็นอย่างอื่น นอกจากเสนอกันมาเรื่อย ๆ คุณวิชัยเพิ่งมาพูดเมื่อกี้แหละ ฉะนั้นถึงบอกว่าอยู่ในวาระอย่างนั้นอยู่ เอ้า เจ้าของญัตติว่าอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเองก็รู้สึกเสียใจมากเพราะท่านประธานเองก็อาจจะไม่เด็ดขาดพอ ที่นี้ได้ฟังสมาชิกทั้งสองฝ่ายอภิปรายบางท่านก็ว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ บางท่านก็ว่าขัดกับข้อบังคับ แต่ข้าพเจ้าเองอยากจะตัดประเด็นความรำคาญจิตใจ นั่งตั้งแต่เข้ายืนยันอย่างนี้เป็นต้น เมื่อกี้ข้าพเจ้าก็ได้เสนอขอให้ตีความตามข้อบังคับข้อ ๑๓๕ แต่ตามความใจจริงของข้าพเจ้าแล้ว ท่านประธานที่เคารพ รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ นั้น ได้ชี้แจงแจ่มแจ้งแดงแจ๋อยู่แล้วว่าพิจารณาได้ ที่นี้กฎหมายที่ถูกวุฒิสภายับยั้งมานั้นเป็นเวลาหนึ่งปี เมื่อสมาชิกเสนอใหม่ไม่มีปัญหาอะไรแล้ว มีแต่ว่าจะยืนยันตามร่างเดิมหรือไม่ จะเอาหรือไม่เอาเท่านั้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าไม่ติดใจ ขอถอนญัตตินี้เสีย

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ ผิดข้อบังคับ ขอถอนนี้จะต้องขออนุมัติต่อที่ประชุม เพราะว่าถ้าถอนต้องขออนุมัติต่อที่ประชุม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : ถูกแล้วครับ ท่านประธานว่า เพราะว่าคุณทองดีเสนอญัตติขึ้นมาขัดข้อบังคับข้อ ๓๓ คุณวิชัยก็ไม่ได้ยกข้อ ๓๓ ขึ้นมา “เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติที่ตั้งต่อไปนี่.....” ตีความตามข้อบังคับ คุณทองดีไม่มีสิทธิเสนอ เพราะมันขัดข้อบังคับ ที่ขอถอนนะแสดงว่าเพิ่งไปอ่าน อนุญาตให้เขาถอนเถอะนะครับ มันขัดข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทน : ที่นี้มันก็ขัดกันอยู่อย่างนี้ครับ เมื่อขัดอย่างนี้จะต้องถามที่ประชุมครับ เมื่อมันขัดกันอย่างนี้ ความเห็นสองข้างนี้ผมจะไปตกลงใจว่าทางนี้อีกทางก็ว่าไม่ถูก จะเอาทางโน้น ทางนี้ก็ว่าไม่ถูก ผมก็ต้องถามมติที่ประชุมชี้ว่าจะเอากันอย่างไร เรื่องของเรื่องมันมีอยู่เท่านั้นแหละครับ เชิญครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) : มติของคุณทองดีไม่เป็นมติไม่ต้องถอน ไม่ต้องขออนุมัติสภา เพราะข้อบังคับข้อ ๓๓ เขาห้ามไม่ให้คุณทองดีเสนอ เสนอมาก็มีคนรับรอง ถึงจะรับรองหมดสภามันก็ไม่เป็นมติ เพราะฉะนั้นจะถอนหรือไม่ถอนก็ไม่เป็นมติ ผมจึงอยากจะเรียนถามท่านประธานว่าอย่าไปโหวตเลย เพราะของคุณทองดีไม่เป็นมติหรอกครับ เพราะเขาห้ามมันนอกจาก ๘ ข้อเท่านั้น เพราะฉะนั้นถึงจะถอนหรือไม่ถอนก็ไม่เป็นมติ และไม่ต้องโหวตครับ สิ่งที่ไม่ควรจะโหวตขอกรมกรรณท่านประธาน เอาไม่เป็นมติก็แล้วกันครับ เป็นอันว่าเลิกกันไป

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เรื่องที่เราถกเถียงกันมาตั้งแต่เข้านั้นนะ ผมว่าจะแก้ได้ง่ายนิดเดียว อยู่ที่ความเด็ดขาดของท่านผู้เป็นประธานถ้าท่านผู้เป็นประธานมีความเด็ดขาดเท่านั้น บอกว่าให้ดำเนินการประชุมไปได้ ข้าพเจ้าขอรับผิดชอบ เท่านั้น ดำเนินการประชุมไปได้ ถ้าท่านประธานเห็นว่าต้องใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ถามมติจากที่ประชุมว่า ข้าพเจ้าอาศัยรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ ข้าพเจ้าขอถามว่าควรจะได้รับมตินี้หรือไม่ ใช้ความเด็ดขาดขอให้ท่านประธานเลือกว่าจะเด็ดขาด บรรจุนะียบวาระนี้พิจารณาเลย หรือว่าจะไม่เด็ดขาด จะมาใช้รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ อย่าถามมติที่ประชุม ผมขอรับรองอย่าถาม ใช้ความเด็ดขาดของท่านประธานเท่านั้น แล้วพิจารณาพฤติการณ์ต่าง ๆ ท่านประธานปล่อยให้มันเข้ามาตลอดเวลาแล้วเข้ามาจนมืด แล้วเดี๋ยวนี้ท่านประธานจะดึงออกมา มันไม่ถูก มันเข้ามาจนมืดแล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานให้ดำเนินการประชุมต่อไปดีกว่าครับ มันมืดแล้ว เว้นแต่ท่านประธานเอามาตรา ๑๒๑ ถามไปเลย จะให้เสียคนหรือไม่เสียคนอยู่ที่ท่านประธานเท่านั้นครับ ผมฝากแค่นี้

ประธานสภาผู้แทน : เอาอีกที่ ฟังอีกที่

ประชา ตงศิริ (สกลนคร) : ผมก็ไม่ใช่นักกฎหมายหรอกครับ แต่ว่าได้นั่งฟังตั้งแต่เช้าจนปานนี้ก็พอจะรู้ว่ามันมาติดอยู่ตรงไหนครับ ผมว่ามาตรา ๑๒๑ นี่แหละครับอย่างที่คุณไกรสรพูด นี่ถูกต้องครับ เคียงนี้ถ้าเรามาตีความมาตรา ๑๒๑ นี้ว่า คำว่า "สภาผู้แทน" นะขอบเขตของสภาผู้แทนนะ มันแค่นั้นเพียงใด ถ้าเรามาตีความอันนี้ได้แจ่มแจ้งแดงแจ๋แล้วในบั้นปลายนะจะไม่มีอะไรครับ คือคำว่า "สภาผู้แทน" นี้ตามรัฐธรรมนูญนี้ บอกว่า สภาอาจยกร่างขึ้นพิจารณาใหม่ก็ได้ตามมาตรา ๑๒๑ นี่นะครับ คำว่า "สภา" นี้มันอยู่ในขอบเขตเราอยากจะทำให้ท่านพิจารณาเรื่องขอบเขตของสภานั้นก่อน ว่ามันมีรั้วกันแค่นั้นครับ เพราะฟังดูแล้วขอบเขตของสภา บางคนก็บอกวามติของสภานั้นคือขอบเขต อีกบางคนก็บอกว่าสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งซึ่งมีประธานอยู่พร้อมนั้นคือสภา แต่ผมเห็นด้วยนะครับ คำว่า "สภา" ลักษณะที่สมาชิกกึ่งหนึ่งแล้วมีท่านประธานถูกต้องนะ นั่นเป็นสภา ถ้าไม่มาอยู่ในรูปนี้ก็ไม่ใช่สภาประชุมไม่ได้ หรือมีสมาชิกเกินครึ่งเกินกึ่ง แต่ท่านประธานไม่ขึ้นมานั่ง มันก็ไม่ใช่สภา อันนี้แหละครับ อย่างมาตรา ๑๒๑ นี้อยากจะให้ท่านประธานพิจารณาในคำว่า "สภา" นะครับ ให้พิจารณาคำว่า "สภา" ก่อน แค่นั้นครับขอบเขต เมื่อพิจารณาข้อนี้เสร็จแล้ว ปัญหาต่อไปก็จะมีอะไรหรือครับขอบเขตครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมว่าเสียเวลา เข้า ให้ผมเด็ดขาดก็เด็ดขาดละ ผมอยากจะถามมติที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่ว่า ในการที่จะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้น ควรจะขอมติต่อที่ประชุมสภาฯ เสียก่อน ผมขอหลักการ ก็จะทำให้ผมทำอย่างไร....

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : จะเอาอย่างไร

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) : ร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเสนอแล้วจะมาขอมติอย่างนี้ไม่ได้ ท่านประธานพูดอย่างนี้ไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : บอกซิ นี่มันเป็นสองฝ่ายแล้ว คุณจะเอาอย่างไร

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : มีได้ครับ มันเป็นการรอนสิทธิครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน เดียว

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : มันเป็นการรอนสิทธิท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : ไม่ได้ครับอย่างนี้ ไม่ได้ครับท่านประธาน
รอนสิทธิ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียว ๆ นั่งก่อนซิคุณล้วน นั่งก่อน

นายล้วน เวกชาลิกานน (นครปฐม) : ประธานรอนสิทธิสมาชิกไม่ได้.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณล้วน นั่งก่อนซิ ก็เมื่อสมาชิกส่วนหนึ่งเขาก็มีความเห็น
ว่าต้องขอมติ อีกส่วนหนึ่งมีความเห็นไม่ต้องขอมติ และคุณจะใช้ทางนี้ ทางนี้ก็หาว่าละเมิดสิทธิ
ทางนี้ก็หาว่ารอนสิทธิ ผมก็อยากถามที่ประชุมส่วนใหญ่แล้วจะให้ทำอย่างไรเล่า ถ้าอย่างนั้น

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เราให้เขาไป เขาบอกว่าไม่เอา ที่นี้พอของเรา
ปีหนึ่งควรจะส่งคืน.....

ประธานสภาผู้แทน : ใช่

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : พอส่งคืน แล้วจะมาเถียงกันอย่างไร.....

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ เราอยากจะเอา

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ก็ควรจะเอามาเป็นมติ และเดี๋ยวนี้มันเป็น
มติมาแล้ว กฎหมายนี้เรารับมาแล้ว ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน

นายสนั่น ธีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เราเข้ามาเป็นของเราแล้ว เราจะมาขอมติว่าจะรับคืนมาใหม่นี้ อย่างนั้นเขี้ยวหรือครีบ ของๆ เรา พี่น้องเราเราจะต้องเอามาอยู่แล้วโดยมติแล้วมาออกมตಿಯ่างนี้มันจะเป็นแบบฉบับต่อไปนะครับว่าถ้ากฎหมายฉบับใดที่ต้องฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายพรรค ส.ป.ท. ที่มีเสียงข้างมากต้องการจะไม่ให้ผ่านก็ไม่ให้ผ่าน จะให้ผ่านก็ไม่ให้ผ่าน โดยมตಿಯ่างนี้ก็เขี้ยวครีบ กฎหมายที่เกิดความผาสกแก่ประชาชน แต่ว่าเป็นผลประโยชน์แก่ส่วนตัวคนใดคนหนึ่งที่ต้องการไม่ให้กฎหมายฉบับนี้ออกไป ก็สามารถยับยั้งได้อย่างนี้ไม่ถูกต้องครับ

ประธานสภาผู้แทน : คือว่าเราพูดให้เป็นหลักการกันเสีย คือว่าอย่าไปพูดว่ากฎหมายของคนนั้น กฎหมายของคนนี้ มันอาจจะเกิดได้ในทุกกรณีเช่นนี้ เรายึดเอาข้อบังคับเป็นหลักในการประชุมหรือจะดำเนินการอะไรนั้น ยึดเอาข้อบังคับและรัฐธรรมนูญเป็นหลัก เมื่อเป็นครั้งแรกและพวกเราไม่เคย แล้วก็มันมาอย่างนี้ ฝ่ายหนึ่งว่าอย่างนั้น ฝ่ายหนึ่งว่าอย่างนี้ ผมไม่ได้เอาอารมณ์หรือทิสสิ ผมก็ฟังๆ ทุกคนแหละ ฟังแล้วก็ลงไม่ได้สักทีมันเป็นอย่างนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอความเห็น

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ผมขอถือโอกาสกราบเรียนท่านประธานสักขีณิเทศหนึ่งคือว่าร่างพระราชบัญญัติที่เรากำลังพิจารณาถึงกันอยู่นั้นะครับ ตามความเห็นของผมนั้น ผมมีความเห็นว่าเรื่องนี้จำเป็นจะต้องขออนุมัติต่อสภา ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เนื่องจากว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๑ กับข้อบังคับข้อ ๑๒๓ นะครับ มีคำที่ตรงกันอยู่คำหนึ่ง คำว่า "อาจ" นะครับ คำว่า "อาจ" นี้ หมายความว่าจะนำเข้าเสนอต่อในสภาก็ได้หรือจะไม่นำเข้าก็ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาที่จะอนุมัติให้เป็นไปอย่างนั้นหรือไม่ คือคำว่า "อาจ" นี้ที่เป็นคำสำคัญอยู่ เพราะฉะนั้นคำว่า "อาจ" จะให้มีการอนุมัติหรือไม่อนุมัติ จะให้เป็นไปอย่างหนึ่งอย่างใดนั้นก็จะต้องเป็นการชี้ขาดของทางสภา แต่ปัญหามืออยู่ว่า พระราชบัญญัติที่ได้เสนอเข้าสู่สภานี้ เฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่จำเป็นจะต้องไปอนุมัติเช่นนั้นอีก เหตุที่ไม่ต้องมีการอนุมัติเช่นนั้นอีกก็เพราะเหตุว่า วันก่อนได้เสนอเข้ามาสภานี้แล้ว และท่านประธานได้นำเข้ามาสู่ทางสภา เราได้อนุมัติกันไปแล้ว ผ่านไปแล้วไม่จำเป็นจะต้องมาอนุมัติอีก ถ้าอนุมัติอีกจะกลายเป็นการอนุมัติซ้อน ถ้าหากการอนุมัติในครั้งนี้ นะครับ เราไม่อนุมัติขึ้นมาและที่ผ่านมาแล้ว ไม่เป็นโมฆะ จะเกิดความเสียกันขึ้น แต่ถ้าหาก

เป็นฉบับอื่นแล้ว ผมนึกว่าก็ต้องมีการเสนอเข้ามาขออนุมัติตามที่ทางฝ่ายประชาธิปไตย
มีความเห็นเช่นนั้น ผมมีความเห็นอย่างนั้นด้วย และจะต้องขออนุมัติ แต่เฉพาะร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ไม่ต้องแล้ว เพราะผ่านมาเสียแล้ว ขอขอบพระคุณ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ในปัญหาที่กำลังโต้เถียงกันอยู่นี้ตามที่ข้าพเจ้า
ได้ฟังเหตุผล รู้สึกว่าเป็นปัญหาที่ความจริงมันไม่น่าจะเป็นปัญหายากเย็นถึงขนาดนี้
พระราชบัญญัติหรือกฎหมายฉบับใดที่มันจะเป็นผลประโยชน์แก่ประชาชนแล้วก็รู้สึกว่ามัน
ลำบากเหลือเกิน แต่ที่จะอนุมัติเงินสองสามหมื่นล้านบาทเพียงไม่กี่นาทีกี่ชั่วโมง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
จึงมีความเห็นว่าการสร้างประเพณีในทางที่ดีที่เป็นคุณประโยชน์แก่ประชาชนนั้น สมควร
อย่างยิ่งที่สภานี้จะต้องรับฟัง และโดยเฉพาะท่านประธาน ข้าพเจ้าได้รับฟังท่านประธานได้หรือ
ที่ประชุมคำหนึ่งว่า ชอบที่ท่านจะหยิบยกขึ้นมาหรือ จริงอยู่ ท่านประธานอาจหยิบยก
ขึ้นมาหรือได้ในปัญหาที่ยังไม่ได้เข้ามาสู่สภานี้แต่ในเมื่อร่างนี้ได้เสนอเข้ามาถึงขั้นนี้แล้ว จนกระทั่ง
ส่งไปถึงวุฒิสภา แล้วส่งลงมาอีก แล้วปัญหาก็อยู่ที่ว่าจะยืนยันหรือไม่ยืนยัน มันมีแค่นี้ ไม่ต้อง
ไปพูดอะไรมากมาย จะไปสร้างความลำบากยากเย็น ประชาชนที่มาฟังอยู่ที่หายใจเข้าหายใจออก
อยู่ตลอดเวลาว่าจะเอาอย่างไรกันแน่ ถ้าจะมาสร้างประวัติศาสตร์ประวัติศาสตร์ที่ไม่ดีไม่งดงามนะ
ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธาน ขอให้ใช้ความเด็ดขาด อย่างที่ท่านสมาชิก
บางท่านได้อภิปรายไปแล้วแต่ความเด็ดขาดของท่านประธานในวันนี้จะส่งผลให้เห็นว่าสภานี้
จะต้องเคารพท่านประธานและเชื่อฟังท่านประธานโดยเด็ดขาดและความเด็ดขาดของประธานสภานี้
จะยังผลประโยชน์ให้แก่ประชาชน ๓๕ ล้านคน ไม่ใช่จะยังความเด็ดขาดให้ลอร์ด (Lord)
อะไรที่อภิปรายไปนั้นนะ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย นี่ท่านประธานต้องระมัดระวังให้ดี

นายโกศล ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ผมเห็นว่าปัญหาเรื่องนี้ได้ถกเถียงกันมานาน
แล้วมันเป็นปัญหาแรกและสำคัญที่สุดที่จะสร้างมาตรการต่อไปในระเบียบข้อบังคับของสภานี้
ผมขอความกรุณาให้ท่านประธานได้เลื่อนการประชุมเพื่อให้แต่ละพรรคให้แต่ละฝ่ายรวมทั้ง
ตัวท่านประธานและสำนักงานเลขาธิการฯ ได้พิจารณาอย่างรอบคอบ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

ประธานสภาผู้แทน :ไม่ต้องหอรอกครับ ไม่ต้อง อันนี้ไม่ต้องยืนยันเป็นเลื่อน
ตกลงผมขอเลิกประชุม ประชุมต่อคราวหน้า

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา.

